

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FAMILIEN
KJERSCHOW

VED
ELISA TANDBERG

Kj 38 t

1940

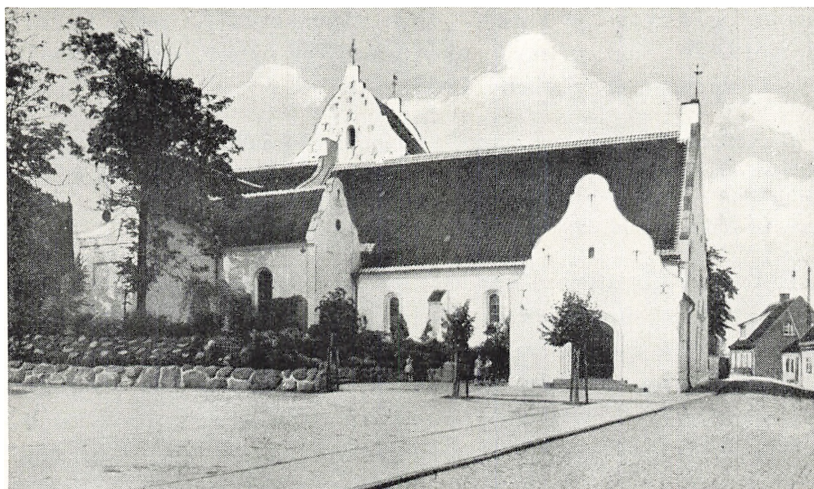
FAMILIEN KJERSCHOW
MED KVINNELIGE LINJER

VED

ELISA TANDBERG

OSLO 1940

I KOMMISJON HOS GRØNDAHL & SØN

St. Kathrine kirke i Hjørring.

KJÆRSKOV (KJÆRSGAARD) I DANMARK

a. I Sæby, en god mils vei sør for Frederikshavn, i det nordøstlige Jylland bodde til omkring 1680 den velstående borger av staden *Christen Christensen* som døde mellom 1684 og 1689. De 6—7 hundre innbyggere i byen var for en stor del fiskere. Christensen virket som sakfører, var tingskriver i Voergaards Birk og flyttet ca. 1680 som bruker til gården Kirkeskov, nu Kjærskov i Albæk sogn sønnenfor Sæby. Gården tilhørte borgermester i Sæby Christen Lauridsen Rhuus som var gift med Johanne Samuelsdatter Gesmell, søskenbarn til Christen Christensens hustru. Navnet «Kjærskov» — især under formen «Kjærsgaard» — er et alminnelig dansk navn, i dette tilfelle avledet av gårdsnavnet Kirkeskov. Men stavemåten vekslet sterkt, det er funnet skrevet på ni forskjellige måter. Christen Christensen er nevnt i Festskrift tilegnet Carl Klitgaard på 70-års dagen 6. dec. 1938, 40, Aarhus 1938.

Christen Christensen på Kjærskov var gift før 1662 i Sæby med *Apolone Gertsdatter Gesmell*, f. ca. 1640, datter av kjøpmann, råd-

mann og kirkeverge i Sæby, Gert Hermansen Gesmell, f. 1610, d. 1649, 20. aug., g. med enke Anne Nielsdatter, d. 1666, begge ektefeller begravet i Sæby kirke.

Gesmell, familien stammer antagelig fra gullsmed i Aalborg i 1567, Gert Hermansen og er vel blandt de utlendinger som på grunn av religiøse og politiske uroligheter i Vest- og Mellem-Europa søkte tilflukt i Danmark i 1500-årene. Mange kom til Aalborg som da var den største handelsby i Jylland.

Ekteparet Christensen har hatt iallfall 5 barn, flere av dem skrev sig Kjærskov eller Kjærsgaard: 1. *Gert Christensen* nevnt i Sæby tingbok 1689, men ellers ukjent. 2. *Niels Christensen*, fikk 1684 17. nov. attest av Sæby rådstue om sin fødsel, og er vel flyttet fra distriktet. 3. *Samuel Christensen Kjærskov*, f. 1666, se b 3 nedenfor. 4. *Maren Christensdatter Kjærskov*, f. ca. 1671, begr. 1722, 5. sept., Sæby, g. 1700, 14. juli der, med kjøpmann og borger, enkemann Thomas Lydersen, begr. 1724, 16. juli, Sæby. Deres sønn Lyder Thomsen Kjærshou, døpt 1708, 4. sept., Sæby, begr. 1769, 21. mai, blev sogneprest til Hammer og Horsens.¹ Ved skiftet efter hans første hustru Anne Cathrine Ursin, d. 1760 i Hammer, er nevnt en kjøpmann Sundt, (kjøpmann i Hjørring, Rasmus Christensen [Sundt?] var svigerfar til sogneprestens søskenbarn, farver Christen Samuelsen Kjærskov). 5. *Jakob Christensen Kjærskov*, f. 1675, d. 1740, 27. feb. i Aalborg, hvor han var farver, g. 1707, 6. des., Aalborg med Katrine Andreasdatter, f. 1691, begr. 1723 i okt. Av deres 5 barn gjorde sønnen Christen Jakobsen Kjærskov sig mindre heldig bemerket.

C. Klitgaard: Optegnelser om Slægten Kjærskov i Danmark og Norge, PHT 10,6², 106—115, Kbh. 1939.

b 3. *Samuel Christensen Kjærskov* (Kjærsgaard), farver i Hjørring, f. 1666, begr. 1705, 12. mai ovenfor kordøren i St. Kathrine kirke i Hjørring. Han kom 1694 fra Aalborg til Hjørring hvor han drev som kjøpmann og farver i egen gård. Byen ligger en 3 mils vei vest for Frederikshavn og utførte, omkring 1700, hjemme-

¹ Wille Høyberg beskriver ham på følgende måte i S. V. Wibergs «Dansk præstehistorie» I, Odense 1870, 531: «..... en hoist uvidende Person der efter mere end en Gang at være bleven rejiceret, omsider af Naade admitteredes til Attestats. I øvrig ypperlige Gaver, sterk Stemme og et godt Bryst samt af en ugemen Dristighed. Han havde Ludvig Holberg som privat præceptor».

vevede og strikkede saker til Norge. Kjærskovs eiendom lå på begge sider av Stokbrogaden med våningshus på venstre side når de kom fra torvet og med farvehuset midt imot. Det brente for ham i 1702, men han kom til god velstand igjen.

G. 1698, 12. jan., Hjørring med *Maren Hansdatter*, begr. 1759, 10. sept. der, datter av den velstående Hjørringborger kjøpmann Hans Josefsen, som etter 1671 blev herregårdsforpakter og døde før 1683, 5. juni. Hans enke Anne Lauridsdatter bodde i Hjørring, hvor hun eide 3 fjerdinge jord. Maren Hansdatter fortsatte forretningen etter sin mann og fikk 1705, 17. juli kongl. privilegium på å være eneste farver i Hjørring. 1708 blev privilegiet utvidet til også å gjelde hennes festemann Lars Pedersen som hun ektet samme år. Han drev farveriet til sin død 1727, 4. nov. da madame Maren igjen overtok det.

Farver Samuel Kjærskov og hustru hadde 4 barn: 1. *Anna Samuelsdatter Kjærskov*, f. ca. 1699, d. 1758, 25. sept., Hjørring, g. 1722, 10. juni der med sogneprest i Hjørring Niels Jensen Jylbye, f. 1683, 1. okt., Viborg, begr. 1754, 18. mars, Hjørring, i prestenes begravelse under gulvet i St. Kathrine kirke, hvor hans hustru også fikk sitt siste hvilested. Kirken er restaurert og tilbygd mange ganger. 2. *Christen Samuelsen Kjærskov*, f. 1701, se c 2 nedenfor. 3. *Apolone Samuelsdatter Kjærskov*, døpt 1702, 21. april, Hjørring, g. 1720, 10. des., Aalborg med postmester der, Hans Jakobsen, f. 1676 i Aalborg, begr. 1738, 29. april der. 4. *Karen Samuelsdatter Kjærskov*, døpt 1704, 11. april, Hjørring, d. før 1759 uten barn men kanskje gift med kjøpmannskarl Mikkell Jacobsen.

c 2. *Christen Samuelsen Kjærskov*, farver i Hjørring, døpt 1701 11. mai der, d. 1756, 3. aug., begr. 10. aug. i St. Kathrine kirke. Han tok borgerskap i Hjørring 1747 og fikk 29. aug. s. å. skjøte av sin mor på farverigården. Hjørring er en meget gammel by, i museet er mange oldtidsfunn fra byen og omegnen, og et 2000 årig gravfunn blev gjort i 1935. Byen har vært bispesete, men var aldri folkerik. På farver Samuelsens tid hadde den omtrent et lignende antall innbyggere som Sæby. Samuelsen drev aldri handel som sin far, men han gjorde det allikevel godt. I 1740 skjenket han og hans 1. hustru en «anseelig» alterkanne av sølv til St. Kathrine kirke. Den veide «83 Lod» og er fremdeles i bruk ved altergang i kirken. På kannens ene side står i ophøid arbeide

et lite bilde av Kristus på korset og to kvinner ved dets fot. Den andre siden har en innskrift:

En Mese Kande Staar til Viin paa Herrens Bord
Af Christi Blod dets Kraft Lægedom hvo Troer.
Hvo udi Nadverden Den værdig til sig Tar
I, Mad og under Viin hand Christi Blod vist har.
Christen Samuelsen
Farver i Hjørring
og hans Hustrue
Maren Rasmusdatter
Aar MDCCXL d. 1 Jan.

I 1751 blev to av mannsstolene i St. Kathrine kirkens sydlige korsarm, kalt St. Annae kapel, innredd til en lukket stol som tilhørte farver Christen Samuelsen.

G. 1. ca. 1736 med *Maren Rasmusdatter*, f. 1716, 6. mai, d. 1747, 24. juli, Hjørring, begr. i St. Kathrine kirke, datter av kjøpmann i Hjørring Rasmus Christensen [Sundt?], d. før 1726, g. med enken Maren Jensdatter Dahl, f. 1679, 26. jan., Aalborg, d. 1743, 2. okt., Hjørring som kjøpmann Peder Bierings hustru. — 5 sønner.

G. 2. 1748, Hjørring, med *Catrine Marie Johansdatter Wiltmann*, døpt 1721, 10. des., Hjørring, begr. 1753, 10. juli i St. Kathrine kirke, datter av sakfører Johan Frederiksen Willmann. — 5 barn, alle ukjente eller død små.

G. 3. 1754, 16. mai, Hjørring, med *Ida Marie Rasmusdatter Schiøtt* fra Rønnovsholm i Vrejlev, f. antagelig 1731, begr. 1776, 6. feb., Hjørring, som farver Christopher Bræmers enke. Efter hennes død blev farveriet solgt og har siden ofte skiftet eiere. — 2 sønner, en døde liten, den andre er ukjent.

Barna til farver Christen Samuelsen og 1. hustru var: 1. *Samuel Peter Biering Kiærskou*, f. ca. 1737, begr. 1792, 21. des., St. Laurentii kirkegård («50 Aar gl. *Nota*. Der blev ringet med de to mindste Kirkens Klokker») i Tønsberg, Norge, hvor han 1786 blev klokker ved Vår Frue kirke og St. Laurentii kirke. Han var student fra Aalborg skole 1755 og studerte i København 1756. 2. *Rasmus Sundt Kierschow*, sogneprest i Norge, se d 2 nedenfor. 3. *Niels Kiærskou*, f. 1741, Hjørring, d. før 1756 da han ikke er nevnt i skiftet efter sin far. 4. *Jacob Christensen*

Kiærskou, døpt 1744, 27. feb., Hjørring, d. 1810, 14. juli, Kjøbenhavn hvor han siden 1800 var kopist i Politiretten. G. 1. 1780, 5. mars, Sorø, med Susanne Katrine Jessen; deres datterbarn var de tre søstre da Fonseca, som debuterte på Det kongl. Teater i Kjøbenhavn og av hvilke kammersangerinnen Ida Henriette da Fonseca er best kjent.¹ G. 2. 1803, 15. april med Susanne Dorthea Lind som blev mor til landskapsmaler, professor ved Kunstakademiet i Kjøbenhavn, Frederik Christian Kiærskou. 5. *Hans Christensen Kiærskou*, f. 1746, er ukjent.

Litteratur: C. Klitgaard: Hjørring bys historie. Samme: Fremmedelementet i de Nordjydske Købstæder i det 16. og 17. aarh, PHT 10,2, 55—57. Samme: Optegnelser om slægten Kjærskov i Danmark og Norge PHT 10,6², 106—115, Kbh. 1939. V. Woll: «Kopist Jacob Christensen Kiærskou, 1744—1810» i Vendsysselske Aarbøger 1937. Bricka: Dansk biographisk lexikon V, 239. Private oplysninger fra fru Gunborg Kjerschow, f. Sørvik og o.r.sakfører Harald Kjerschow.

KJERSCHOW I NORGE

d 2. *Rasmus (Erasmus) Sundt Kierschow*, sogneprest, døpt 1739, 29. jan., Hjørring, sannsynligvis opkalt efter sin morfar, men har fra 1789 kalt sig Erasmus, d. 1806, 12. feb. på Brønnøy i Norge. Han blev student fra Aalborg skole 1755, kand. teol. 1757, har formentlig i likhet med mange andre prester virket som huslærer, og blev 1776 utnevnt til personellkapellan til Fosnes av Namdalen prosti i Norge efter anbefaling av trønderbispen herr M. F. Bang. Kallsbrevet i Norske aabne Breve gr.nr. 268/1776 lyder:

C 7.

G: A: V: at eftersom Hr. Peder Hersleb, Provst over Nummedalens Provstie og Sognepræst for Foesnæs Præstegjeld udi Trundhiems Stift, formedelst sin høje Alder og de i Kaldet forefaldende vanskelige og haarde Søe Rejser hos Os allerunderdanigst haver begiæret at Studiosus Rasmus Sundt Kierschow hannem til medtjenner og Capellan pro persona allernaadigst maatte beskikkes; da ville

¹ Skuespiller Georg William Fonseca og jomfrue Caroline Lindqvist blev viet i Vår Frue kirke i Trondheim 1839, 4. juni.

vi efter saadan herom allerunderdanigst giorte Ansøgning og Begiæring, samt den af Os Elskl. Hr. Marcus Friderich Bang, derover meddelte Erklæring, aller-naadigst have confirmeret og stadfæstet saag herved confirmere og stadfæste fornævnte Rasmus Sundt Kiærshow, som har de Egenskaber som udi Indføds Retten ere festsatte til at være Medtiener og Capellan pro persona til forskrevne Foesnæs Præstegield, efter den om Huus Capellaners vocationer af dato 9. Janur: 1728 udgange Forordning saafremt hand ellers etc.

Fredensborg d: 5 Junii 1776.

Omkring 1780 blev Kjerschow residerende kapellan til Rødøy sognekall. I 1787 søkte han sig tilbage til Brønnøy, nu som sogneprest. Bilag følger:

I Norske Indlæge okt./des. 1787.

Brønøe den 20de Junii 1787.

Til

Kongen.

Da en mere end 75 Aars Alder gjør mig svag og affældig og alle mine Kræfter ere fortærede ved en 49ve Aars Tieneste, deels som Capellan, deels som Sognepræst i dette besværlige Kald; Saa er mit inderlige Ønske, at kunde henbringe de faa Dage jeg har tilovers i den Roelighed, jeg er saa høist trængende til. —

Jeg haaber i dybeste Underdanighed, Deres Kongelige Majestæt i Naade anseer min lange og møysommelige Tieneste, hvorum jeg formoder mine Fore-sattes gode Viidnesbyrd; Og i dette Haab fordrister mig allerunderdanigst, at ansøge Deres Kongelige Majestæts allernaadigste Tilladelse til at afstaae Det mig hidtil allernaadigst forundte og anbetroede Brønøens Sognekald, i Helgelands Provsti og Nordlands Amt, med de Indkomster og Rettigheder, jeg hertil har nydet, til Den Residerende Capellan for Rødøe Meenigheder, Hrr. Rasmus Sundt Kiærshow, imod at nyde til min nødtørvtige Underholdning 180 rdr. aarlig Pension. —

Denne Mands gode Character er mig nøye bekjendt, fra den Tid Hand var Personell Capellan hos Min Sal. Broder, Provsten over Nummedal, Hrr. Peder Hersleb, hvilken Hand i lang Tid, og lige til bemeldte Min Broders Død, med en ret sønlig Æmhed og Troeskab har gaaet til Haande; Hvorfor ei tvivler, i min høye Alder at finde kiærlig og god Begiængelse og dette bevæger mig saa meget mere, baade for Ham og mig Selv at henflye til Deres Kongelige Majestæts medfødte og overalt bekjendte Mildhed og Naade mod troe Undersaatter, om aller-naadigst Bønhørelse. — Dog var det langt fra jeg havde vovet at nedlægge nær-værende allerunderdanigste Ansøgning i fald ei tillige var forvisset om bemeldte Hrr. Kiærshow baade i Henseende til et exemplarisk Forhold, samt Nidkiær-hed i Embedet, vilde blive en nyttig og opbyggelig Lærer for disse Menigheder; da Hand baade i den Tid Hand har været Personell og Residerende Capellan, har havt de Menigheders fuldkomne Agt og Kierlighed, hvor Hand har været,

saavel som sine Foresattes bestandige Gunst og Biefald, og detsuden samlet den fuldkomneste Erfarenhed baade som Capellan og som den der i Vacancer adskillige Gange paa bedste Maade har bestyret viidtløftige Meenigheder; Hvilket alt jeg er vis paa, Hand tilstrækkelig kand gotgjøre med fordeelagtig Viidnesbyrd af Vedkommende Øvrighed. —

Gud opvække Deres Majestæts Hierte til Allernaadigst Bønhørelse; da vil min svage Alderdom glædes med Roe og Vederqvælgelse; denne værdige Mand blive forbedret i sine forhen ringe Vilkaar; og det som er det vigtigste: denne elskelige Menigheds Velfærd (næst Guds Velsignelse) paa det beste befordret. —

Allerunderdanigst

Jens Hersleb.

Allerunderdanigst Erklæring.

Supplicanten Velærværdige Hr. Jens Hersleb som i 49 Aar med Flid, Nidkierhed og Berømmelse har arbeidet i det besværlige Brønøens Kald, hvilket han nu i sin høye Alderdom, da baade Hans Sinds og Legems Kræfter tabe sig, ikke længere formaae at betiene, synes at være værdig til allernaadigst Bønhørelse udi Hans Allerunderdanigste Ansøgning.

Den Residerende Capellan til Rødøen hr. Rasmus Sunt Kierschow, for hvilken han ønsker at afstaae Kaldet, er en Mand af god Character som lærer og lever vel. Paa Beqvemhed til at forestaae et vidløftigt Kald har han ved 2de nyelig forefaldne Vacancer i Rødøe Præstegield afgivet sikkert Beviis. Hans lange og besværlige Capellan-Tienester synes desuden at giøre ham fortient til denne Promotion. — Har herforuten den stærke Helbred som udfordres hos en Mand der skal forestaae dette vidløftige og besværlige Kald.

Næsne Præstegaard den 26de Junii 1787.

Fried. Chr. Bernhoft

Provst paa Helgeland.

Allerunderdanigst Erklæring:

Hvad Provsten paa Helgeland hr. Frid. Chr. Bernhoft har bevidnet i Henseende hr. Herslebs lange Tieneste i Brønøens Kald og Hr. Kierschows Duelighed til Embedet i Almindelighed, men hans særdeles Beqvemhed til Brønøens Betiening i Besynderlighed formedelst hans stærke Legems Constitution, er aldeles sandt; Hvorfor jeg paa bedste Maade bør anprise denne Ansøgning til allernaadigst Bønhørelse.

Trondhiem den 18. Aug. 1787.

M. F. Bang.

Norske aabne Breve rg.nr. 659/1787.

C VII^{mus},

G: A: V: At Vi efter Os elskelige Tilforordnede udi Collegio de Cassu Ewangeliæ promovendo deres Os allerunderdanigst gjorde Forslag allernaadigst have beskikket og forordnet saaog hermed beskikke og forordne Hr. Rasmus Sundt

Kierschou hidindtil Residerende Capellan til Rødøens Præstegield i Nordenlandene, som har de Egenskaber som udi Indføds Retten ere fastsatte, til at være herefter Sognepræst til Brønøens Præstegield sammesteds med dertil hørende Annexer Wadsaas, Solstad, Wiig og Nøstvig, udi forrige Sognepræst hr. Jens Herslebs Stød, som samme Embede formedelst Alderdom og Svagthed til ham haver afstaaet.

Og skal han tilforpligtet være af Kaldets Indkomster at erlægge og betale til bemeldte hans Formand udi aarlig Pension den Summa 180 Rdlr.

Thi skal han fremdeles være Os etc.

Chrbg. d. 19 oct. 1787.

Foruten det som er berettet om sogneprest Rasmus Kierschow i denne søknad med bilag vet man intet om hans personlighed. Hans død blev bekjentgjort i Berlingske Tidende i Kjøbenhavn, nr. 29/1806 og i Trondhiems borgerlige Skoles allene privilegerede Adressekontoirs Efterretninger nr. 26/1806, 1. april således:

At det har behaget Gud i Dag ved Døden at henkalde min inderlig elskede Mand Rasmus Sundt Kierschow, Sognepræst for Brønøe Menigheder, i en Alder af lidt over 67 Aar, maae jeg herved sørgeligst tilmelde fraværende Slægt og Venner.

Brønøe Præstegaard, den 12te Februar 1806.

B. M. B. Kierschow,
f. Hersleb.

Han var kommet til Brønnøy ved påsketid 1788 og skrev sig i kirkeboken i begyndelsen av 1789 «E. Kierschow», senere alltid Kierschow. Efter hans død står det i kirkeboken, feb. 1806:

Den 27de Februar kastet Jord paa Sognepræsten Hr. Erasmus Sundt Kierschow gl. 69 Aar, død den 12te Februar af langvarig tærende Sygdom.

Walseth.

Registrering over den avdøde sogneprests «Effekter og Eiendele» blev foretatt på Brønnøy prestegård 1806 3. juni.

Proklama om skiftebehandlingen var rykket inn i Adresseavisen 19., 22. og 26. august s. å., utstedt av prost E. Leganger, Rødøe Præstegaard den 9de Juli 1806. Skifteforretningen sluttet 1810 19. feb.

Boets formue Summa summarium Rdlr. 3353.11
Gjæld og Afgang ÷ » 2467. 3. 8

Bliver igjen til Arvingerne = Rdlr. 885—3—9 sk.
hvoraf Enken Mad. Kierskov tilkommer den $\frac{1}{2}$ Del 442—4—12 $\frac{1}{2}$ sk.
Sønnen Peder 221.26 $\frac{1}{4}$ sk.
Datteren Maren 110. 4. 3 $\frac{1}{8}$ sk.
Datteren Christianna 110. 4. 3 $\frac{1}{8}$ »

tils. 885—3—9 Rdlr.

Til formynder for de 2 umyndige pikebarn, som var hjemme hos moren, blev beskikket deres morbror Hr. Jørgen Sverdrup Hersleb «som dette formynder-skab lovlig har at forestaa». Han var ogsaa enkens lagverge.

Bøkene i dødsboet blev tillagt sønnen Peder Kierschov for 26 Rdlr. (Meddelt 1938 3. okt. av frøken Hilda Johnsen, Trondheim, efter Helgeland Provstis Skifteprotokol 1787—1807, 296).

Litteratur: A. Erlandsen: Biographiske efterretninger om den nordenfjeldske geistlighed, b. 2, Chra. 1857, 68. Christopher Giessing: Jubellærere 2,2, 259 fig. (under Hersleb), Kbh. 1783.

G. 1780, 1. juni, Fosnes (hj.vigd. i huset av presten Meldahl) med *Benedicta (Bendte) Maria Bugge Hersleb*, døpt 1744, 1. søndag i advent, Fosnes, d. 1835, 1. juni, datter av prost «Peder» Christian Hersleb, f. 1702, 7. sept., Rørstad i Folla, d. som jubellærer 1780, 3. april, Fosnes, g. 1737, med «Maren» Petronelle Sverdrup, f. 1713 på Nord Herøy gård, Alstadhaug, d. 1794, 19. mars hos sønnen proprietær Jørgen Sverdrup Hersleb der.

Hersleb, slekten stammer fra munken Broder Jens i Viborg og hans hustru nonnen Søster Bodil. Flere generasjoner var fra 1537 prester i Herslev ved Kolding, og herfra har efterslekten navnet. — Chr. Giessing: Jubellærere 2,2 255—260. Kbh. 1783. Kraft og Langes forfatterleksikon 1814—1856, 340—341: Stamtavle over familien Campbell, Hersleb og Kjerschow.

Sverdrup fra landsbyen av dette navn vest for Haderslev i Slesvig, se M. Arnesen og J. Sverdrup: Stamtavle over slægten Sverdrup, Chra. 1885. S. H. Finne-Grønn: Slegten Sverdrup, Chra. 1923.

Sogneprest Kierschow og frue hadde 3 barn, e 1—e 3:

e 1. *Maren (Massi) Petronelle Hersleb Kierschow*, f. 1783, døpt dom XII i Trinit., Rødøy, av sogneprest Kielstrup som var fadder tillike med hustru og datter, d. 1853, 28. des. på Saura gård i Nesna, Helgeland. I 1850 besøkte hun biskopens i Bergen, og frøken Kaja Collett omtaler i et brev fru Klæboe som en elskelig og livlig gammel dame der holdt meget av sin bror.

G. 1816 med *Ebbe Moss Klæboe*, skipper og handelsmann på Saura, f. 1791, 28. jan. der, d. 1853, 3. april Nesna, sønn av skipper og handelsmann der, Hans Christian Klæboe, døpt 1758, dom. 17 i Trinit., Nesna, d. ca. 1830 (ikke funnet i Nesna), g. 1787, 9. jan. der, med Ellen Meldahl Moss, f. 1758, d. ca. 1820 (ikke funnet i Nesna); ved folketellingen i 1801 hadde de «5 drenge og 4 piger» i sin tjeneste.

Klæboe, slekten kom antagelig fra Klæbu prestegjeld og eide gården og handelsstedet Saura siden 1680-årene. Christen Klæboe på Saura var g. med Elisabeth Johnsdatter Stud, datter av skipper og handelsmann John Pedersen Stud, som døde 1699. John Klæboe f. 1713, d. 1784 31. des., skipper og handelsmann på Saura, g. 1748 9. okt., Nesna med Dorothea Hermansdatter Bugge, f. 1718 13. jan., d. 1786 2. mars. Da disses sønnesønn Ebbe Moss Klæboe og hustru døde blev eiendommen kjøpt av staten til embedsgård for sorenskriveren i Nordre Helgeland. Ebbes store formue blev delt mellem hans eldste bror Jon Klæboe, Liland og svogeren biskop Kjerschow; Ebbe og Massi Klæboe hadde bare tre dødfødte barn, den første gutt f. i 1818 (meddelt 1938 7. mai av bokholder Mathias Bernhoft Klæboe i Oslo). — Adskillige Klæboe'r er nevnt i W. Brandt: Slægten Benkestok, Chr. 1904. P. C. B. Bondesen: Slægten Bugge i Danmark og Norge, Nyborg 1909, 123. Studentene fra 1875 II.

Moss, Ellen var datter av skipper og handelsmann i Huseby på Helgeland Ebbe Christensen Moss og Gisken Marie f. Buschmann. — E. Bernhoft: Slægten Bernhoft, Chra. 1885, 83, 217.

e 2. «*Christian*» *Maria Kierschow*, døpt feb. 1785, Rødøy; sogneprest Kjelstrup med sønn og datter var faddere. Hun blev konfirmert i Brønnøy hvor hun var fadder i 1801. Kanskje er hun den «tante» som blir nevnt i flere brev fra bispinne Kjerschow like til 1850 og har i så fall bodd hos biskopens efter at hennes mor var død.

e 3. «*Peder*» *Christian Hersleb Kjerschow*, biskop, f. 1786, 29. juli, Rødøy, d. 1866, 24. nov. på Lungegården i Bergen, begr. 1. des., St. Jakob kirkegård der. Han blev student med præceteris fra Katedralskolen i Trondheim 1804 og opholdt sig ved sin fars død i 1806 i Kjøbenhavn. Under studietiden var han sterkt påvirket av Grundtvig. 1808, 13. okt. tok han teologisk embedseksamen med laudabilis, to professorer vilde gitt ham egregie. Samme år blev han ansatt som lærer ved Det Schouboeske Institut i Kjøbenhavn og 1810, 1. juli forflyttet som lærer i historie og geografi til Landkadetkorpset (Den militære skole) i Oslo. Han er utnevnt 1814, 22. april til res. kapellan ved Akershus slottsmenighet og det dermed forbundne Aker med Claus Pavels til sogneprest. Denne har mange lovord om ham i sine dagbøker. Da Aker blev utskilt som eget sognekall fra Slottsmenigheten fikk Kjerschow 1823, 6. mai dette embede. Hans private interesser var historie og de gamle greske og romerske forfattere, hans store embedsinteresse var å heve undervisningen for ungdommen og å fremme kirkesangen. Han er om-

talt som dyktig og populær predikant der talte enkelt og folkelig; i sin omgang var han human med respekt for andres mening, et karaktertrekk man finner igjen hos hans efterslekt. Han innbød ofte Hans Nielsen Hauge til sig i Vestre Aker, mens hans far — i likhet med flertallet av prester — så det som sin plikt ifølge forordningen av 1741 om legpredikanter, å arbeide mot Hauge under dennes Lofotreise i 1803 og hans virksomhet på Brønnøy dengang.

Sogneprest Peder Kjerschow må ha kjent større administrative evner i sig enn han hadde bruk for i Aker, i 1830 søkte han den nordlandske bispestol og blev som eneste ansøker utnevnt til biskop i Troms og Finnmarks bispeembede 4. okt. s. å. Han var den første biskop i Tromsø stift som tok opphold i Tromsø, men han kom ikke ditop før våren 1833, idet han først bodde et par år i Rådhusgt. nr. 198 i Oslo. Som øverste geistlig så han nødig at hans prester tok valg til stortingsmenn, alle var i høi grad nødvendige på den plass hvor de var satt. Men han bifalt at de fant tid til å holde vedlike kjennskapet til de gamle klassikere, og han var en avholdt overordnet. Hans boksamling var god og han fulgte med i de teologiske spørsmål som var oppe i tiden. Skolevesenet i det nye distrikt lå ham sterkt på hjerte. Da pedagogen Peter Deinboll kom som sogneprest til Vadsø i 1815, var det fiskere og småbrukere som ved siden av sitt egentlige erhverv underviste vesentlig i lesning og religion, ofte bare i en skolegamme. Deinboll arbeidet for et lærerseminar i Tromsø og hans eftermann Stockfleth fikk i 1826 igang et i Trondenes. Da Kjerschow blev biskop hadde Nord-Norge virkelig utdannede lærere, men ikke så dyktige som sørpå. Efter Kjerschows ønske blev seminaret flyttet til Tromsø i hans siste embedsår der. Under den læstadianske vekkelse blandt finnene i Kautokeino stod han på Stockfleths side.

Avstandene var uhyre der nord enten reisen foregikk til sjøs under fembøringseil og i primitiv dampbåt eller til lands på ski og i pulk over vidder så store som «en verdensdel». Da dampskibet Prins Gustav den 5. mars 1838 gikk sin første tur i ruten Trondheim—Hammerfest, og da ruten Kristiansand—Trondheim kom istand i 1841, virket det som en befrielse. Man får et innblikk i den strabadsiose tilværelse som de nord-norske embedsmenn førte, når en leser et brev fra biskop Kjerschows omfattende visitas-

Biskop Peder Hersleb
Kjerschow.

Efter usignert maleri.

reise første sommeren deroppe, mens bispinnen og barna ferierte på Løb pr. Bodø (brevet tilhører fru fylkesmann Meinich):

Tranøe Præstegaard d. 13de Juny 1833.

Uagtet din omreisende Kjersk nylig har tilskrevet sin kjære Musk fra Qvæfjord og Trondenæs, benytter han dog atter denne Fristund til at forberede en Epistel, som kan sendes dig, naar jeg fra de mange Krikelkroge, hvor jeg farer, kommer til et Postaabnerie eller træffer en Leilighed; thi det er meget uvist, om jeg just da har Tid og Anledning til at skrive. Fornævnte Brev sendtes til Postaabneriet Sandtorv. Maaskee kom det tidsnok til at sendes med Ramm, som har været her, før jeg kom, maaskee ikke, saa at Du haver det med Posten.

Jeg frygter at Du bliver bange, naar Du ikke faaer Brev fra mig; men det maa Du ikke; thi her ere Leilighederne ikke mange, og vi ere meget forsigtige; min Skyds har hidtil opført sig særdeles vel og godt, og Baaden vinder overalt Berømmelse som en fast og hurtig Seiler der tillige kan godt benytte en Vind, som blæser næsten imod, og er i Forhold til Størrelsen let at roe. Solos Ole Arentsen, der — som Du veed — har været vred paa den før Afreisen, erklærede igaar til Præsten Broch og Flere, at det var en velsignet Baad. Derimod skal en Trondhjems Skipper have i Ibbestads Præstegjeld, før jeg kom derhen, erklæret sin Ærgrelse over, at min Baad 2 Gange paa een Dag seilede forbi hans Jægt eller Slup — jeg veed ikke hvilken af dem han førte. —

Visitatsen i Bergs Kirke, som jeg skulde have afholdt igaar, gik da over, efterdi den stærke Modvind, hvorom jeg talte i mit forrige Brev, hindrede eller gjorde endog umuligt at prøve derpaa. Jeg maatte følgelig fra Trondenæs, hvor Prost Kildal ved mit 2det og 3die Besøg syntes bedre end første Gang jeg var der, reise hid til Tranøe, hvor jeg paa Onsdag d. 16de i d. Md: skal holde Visitats i Kirken, og imorgen i Skolen. I Nat var jeg paa Bal og kom ikke derfra, førend Klok: 8 imorges. Ved at kalde dig i Erindring dine Erfaringer derom fra yngre Dage, vil du altsaa let kunne slutte, at jeg idag er lidt susement, og undskyldte om i dette Brev forekommer noget Slidder-Sladder. Du ønsker formodentlig at vide noget mere om dette Bal, og da det i Meget var forskjelligt fra de Du sydenfra er vant til, vil jeg anføre noget mere derom. Vi samledes Kl. 4 Eftermiddag og adskiltes Kl. 8 Formiddag. Der var et meget stort og høit Værelse, hvor en liden Afdeling eller Kabinet, hvori jeg for det meste holdt mig. Der hoppedes — som sædvanlig — snart mere eller mindre, snart frem eller tilbage, snart hurtigere eller langsommere. Men alligevel var der ikke kvalmt; tvertimod frøs jeg noget, da her sneede den Nat og Vandet skal have frosset, hvilket paa denne

Aarets Tid skal være saare sjældent. Det vilde derfor ret have smagt os godt, om der var bleven serveret med varm Mad, Bouillion, varm Punsch eller deslige; men der gaves kuns kold Mad, Dram og Vine. Det eneste Paafaldende var, at ingen Damer deltog i dette Bal, men kuns 9 Mandspersoner; naar dertil føies, at Ole Arntsen var Bal-Directeur og Nicolay Halsmanden var Fordanser, saa sees lettelig, at ved dette Bal menes vor Reise fra Trondénæs hertil, paa hvilken Vinden var os imod, saa vi dels maatte roe, dels baute eller krydse frem og tilbage o. s. v. — Finder Du denne Lignelse kuns lidet fristende, saa maae jeg til dens Forsvar gjøre Dig opmærksom paa, at Virkningerne deraf følte hos Broch og mig just som efter en Bal-Nat i vore yngre Dage. Kaffen som vi ogsaa her fik ved Ballets Slutning, da vi kom til Tranøe, forfriskede meget; dog følte vi Trang til at lægge os under Dyrerne, hvilket ogsaa skede hvorefter vi — a la Bal-Kavallerier spadserede en Tour og saa spiste Middag. — Efter nogen Middags-Passiar har jeg nu expederet en Embedssag og skrevet dette til Dig, er søvniq og siger: god Nat! Dog vil jeg først have Aftensmad som er lovet mig tidlig ovenpaa den Punsch, som er bragt op til mig og hvoraf Noget endnu vilde blive Dig tilbudt var Du blot hos mig.

Johanne Kjerschow,
f. Collett.

Efter usignert maleri.

Tranøe d. 14. Juny 1833.

I Formiddag har jeg holdt Examen i Skolen; Læreren var ikke uvidende eller uduelig; men det merkedes tydeligt at dette ikke var En af mine i Aggers Sogn, som jeg havde dannet, ingen af mine *faste* Skoler der. — Fyren var vel ogsaa lidt forskrækket; alt bør optages i den bedste Mening. Dog dette maa Du ikke sige til nogen. — Idag ere vi aldeles curerede efter førnævnte Bal; i Nat sov vi bort den sidste Rest deraf. — Veiret idag er saaledes, at vi ret ere glade ved, vi kom frem den Nat. Det er Byge-Veir; snart blæser det stærkt, snart er det stille, nylig sneede det, saa at Marken et Øieblik var hvid; nu skinner Solen og Vinden høres ikke; den grønne Mark og Ager sees atter overalt. — Jeg haaber at vi efter dette faaer mildere Luft, bedre og stadigere Veir til vi paa Mandag atter skal i Baaden; men da har jeg kortere og mindre haarde Veistykker lige til Tromsøe, hvor jeg haaber at komme den 20de eller 21de Juny; thi d. 19de skal jeg holde Visitats i Lenvig og den 23de i Tromsøe. — (Resten av brevets fortsættelse denne dag er så smuldret bort i papiret at ingen sammenheng kan fåes i setningene. Man ser dog at han har bestemt sig til å besøke 10 kirker på denne reise. Når man tar i betraktning avstandene og fremkomstmidlet den gang var det ingen liten opgave biskopen hadde satt sig).

NB. Jeg har ikke betalt det forrige og betaler heller ikke dette Brev, da jeg

ikke har Anledning til at indlevere dem paa noget Postcontoir og altsaa o. s. v. Hammond skriver det vel paa Regning. Nu Løverdages Aften d. 15de. Alt staaer vel til her; gid ligedan hos Eder!

Imorgen skal jeg have Forretning i Kirken, — Mødet o. s. v. Altsaa god Nat!
Lev vel! Hils Børnene!
Din Kj.

d. 17de Juny. Igaar morges,

da jeg var indsæbet og havde begyndt at rage mig, bragte Kirkefolk mig dit inderlig kjærkomne og med Længsel ventede Brev, sluttet 7de Juny. Til min store Glæde læste jeg, halv barberet, at Du og Børnene vare friske; det fornøiede mig ligeledes at see, at Du og Olaerne ere dygtige Gaardsfuldmægtiger. I fortjene — saavidt jeg af Brevet seer — laudabil. præceteris. Bliver det Eder derhos muligt at beskytte Agrene og Engene mod at opædes af Kreaturene — hvilket jeg her omkring seer just ikke saa noie iagttaget, men hvorfor stor Høst vel heller ikke paa saadanne Steder kan ventes — da synes mig Alt særdeles vel gjort; thi approberes baade Reparationen paa Laxegarnet og alt det Øvrige. Veiret er fremdeles koldt og surt; Gud give os snart en Forandring til det Bedre saa at Ager og Enge maae vorde velsignede med meg. Grøde. Dette Brev medtages nu paa Reisen til Lenvigen, for at indleveres paa Postaabneriet Kløven, og derfra tilsendes dig. Gud Bevare og velsigne Dig og os Alle. Igaar blev jeg ferdig med Visitatsen i Tranøe; altsaa bare 1 Kirke tilbage i dette Provstie. —

Din Kj.

Foruten at biskopens yngste søster synes å ha hatt fast ophold hos sin bror i Tromsø, kom bispinnen i september 1846 hjem fra Sandefjord bad med sin mor, den snart 70-årige enkefru Collett, f. Bie, og datteren Kaja. Efter et lengere besøk bestemte de sig til å bli boende deroppe både for å få være i nærheten av Kjerschows og av økonomiske grunner. I 1847 leide de en liten leilighet og fikk sine eiendeler eftersendt fra Oslo, hvor de var lagret i Akersgaten hos bokhandler Christopher Andr. Dybwad, gift med en kusine av bispinnen, Kaja f. Steen. Frøken Kaja på Tromsø ber inntrengende om at hennes piano må bli satt i så god stand at det kan holde stemning! Brev til Dybwads tilhører o.r.sakfører Harald Kjerschow. I et av dem fra 1847, 30. mars forteller Kaja Collett hvor de lengter efter brev sydfra og at savnet av naturen, venner og slekt er stor og hyggen hos dem uerstattelig. «Moder er Gud være lovet rask, hun spinder heele Dagen og seer godt ud, men Øinene er som før.» Da en av deres bekjente, fru Klüver var syk en måneds tid skiftet bispinnen, tante Kaja og unge Mariane Kjerschow om nattevåken. «Johanne (bispinnen) er mageløs, hun pleier

Lungegaarden.

(Efter blyantskisse av arkitekt Christie, tegnet av arkitekt Kielland.)

hende med en Moders Æmhed saa et bedre Stel kan hun ej have.»

Et ungdomsbillede av Kaja Collett, muligens malt av kaptein Jacob Munch, tilhører fru Gull Kjerschow, Bygdøy.

Om sin 37. fødselsdag den 4. feb. 1849 forteller Kaja Collett i brev av 28. feb.: «Tidlig om Morgenen (i Sneefog) blev jeg vækket med Sang og Spil udenfor Døren og dette bestod i følgende: Johanne med en gyselig Pibe med skingrende Lyd, Mariane med Githar, Marie med mange Bjælder, Caroline — Violin — Magnus Klærk Trumpet og Erasmus skjød Pistol af med Knaldperler. Efter dette Forspil kom Sangen, to Vers, høi Poesi kan Du troe, og derefter atter Musik. Da jeg var i dyb Negligé kunne jeg naturligvis ej lukke Sangcoret ind, men maatte kun takke gjennem lukte Døre. Om Formiddagen var her mange Visitter, ja endog Stiftamtmanden med Frue. Til Middag var vi hos Johanne med Aagaards, og om Aftenen var alle de som havde været her i Visit, buden til Johanne, hvor vi morede os meget godt. Hvad synes Du, maae jeg ej blive stolt?»

Under sin Tromsøtid var biskop Kjerschow medlem av Nordlands amtsdireksjon. Efter søknad blev han utnevnt til biskop i Bergen stift 1848, 12. juli, men overtok heller ikke dette embede før efter en tids forløp, han forlot Tromsø i mars 1849. Bergens gamle bispegård like ved Domkirken var revet 1835. Fra høsten 1850 bodde bispefamilien tilleie på «det skjønne Lungegaarden», en staselig bygning opprinnelig fra 1725, nord for Store Lungegårdsvann. Nu står heller intet igjen av denne gamle bebyggelse. (Bergens historiske forenings skrifter nr. 5 og 6.)

Den 28. nov. 1857 fikk han innvilget sin søknad om avskjed, men han blev boende i Bergen til sin død. Han var fra 1832, 29. aug. geistlig medlem av Nordstjerneordenen. (Sveriges och Norriges Calender för skottåret 1860, 605). I Oslo har man hedret hans minne ved å kalle op Kierschows gate ved Sagene kirke efter ham.

Stiftsprost Claus Daae forrettet ved biskopens begravelse, som blev bekjentgjort i Bergens Adressecontoirs Efterretninger. Kopi av biskop Kjerschows testament tilhører o.r.sakfører Harald Kjerschow, likeså maleriene av bispeparet som kan være malt av kaptein Munch vinteren 1832/1833 i Oslo.

GIENPART

af en efter Fader i Novbr. 1866 forefunden sidste Villieserklæring.

Da det forekommer mig sandsynligt, at jeg ikke kan vente mange Levedage herefter paa Jorden, vil jeg ikke undlade medens jeg endnu har Tid og Kraft dertil, at meddele til Efterretning for mine Arvinger, at det efter noie Overveielse er min Beslutning og Villie, hvilken jeg i Henhold til Loven af 31 Juli 1854 haaber respekteret og noie iagtaget af samtlige mine Arvinger, at foruden den Arvelod, som ifølge nysnevnte Lov haabes at ville tilfalde Enhver af mine Børn, skal forlods og uden Afdrag i hans Arv udleveres til

A. Min ældste Søn, Christian C. Kjerschow, for Tiden Foged og Sorenskriver i Varanger og boende i Vadso, det Sølvtoi m. m. som foræredes mig af Tromsø Bye, da jeg forflyttedes derfra til Bergen, nemlig: 1 Thekande af Sølv, 2 Flødemugger af do., 1 Brødkniv do., 1 Theskekurv do., 1 Sukkervase af Glas med Sølvfod og en stor Presenteer, da jeg har udtalt og fremdeles ønsker, at denne Gave skal, saavidt gjorligt, forblive i min Familie, og derfor bør efter min Død overleveres til min ældste Søn og ved hans Afgang til hans ældste Søn og saa fremdeles, saalænge ske kan. — Videre er det ogsaa min Villie, at fornævnte min ældste Søn skal have ligeledes uden Afdrag derfor i Arven den store Kaffe-kande af Sølv, som blev mig foræret som Medlem af Nordlands Amtsdirektion. — Ligeledes vil jeg, at nævnte min Søn og hans Arvinger i forannævnte Orden skal have det gamle Familieskriin, paa hvis Laag vil findes Forbogstaverne i Sølv paa min Moders Bedsteforældre nemlig: Jacob Hersleb, Sognepræst til Brønø og Hustru Benedicte Marie, født Bugge, og 2. hendes Forældre: Provst Peder (Christian) Hersleb, Sognepræst til Fosnæs — efter hvem jeg er opkaldt, NB. C. findes ikke anført paa Laaget — og Hustru Maren født Sverdrup, og, 3. mine Forældre Erasmus Sundt Kjerschow, Sognepræst til Brønø — NB. paa Laaget staar R. men ikke E. — og Hustru Benedicte Marie Bugge Hersleb. — Derhos ønsker jeg ogsaa, at mit gamle gode Lommeuhr, som min Fader kjøbte til mig da jeg var i Trondhjems Skole, saavidt erindres i Aaret 1802, og som jeg altsaa har havt i over 60 Aar, maa ligeledes bevares i min Familie saalænge ske kan og i dette Øjemed efter min Død overleveres til min ældste Søn, og fra ham i

sin Tid videre som forhen anført. — Ligeledes er det min Beslutning og Villie B. At min Datter Mariane Kjerschow, som har havt Besvær med at pleie mig i mine sidste Leveaar, skal have forloids og uden Afdrag i den Arv, som tilkommer hende lige med mine andre Børn, skal have de tvende Panteobligationer, som Albert Nielsen Buskengen har udstedt til mig med Pant i Gaarden Øvre-Natland No 11 i Fane Thinglaug, den ene stor 800 Spdlr. og den anden oprindelig 600 Spdr., men af denne sidste er senere afbetalt Afdrag, saa at nu kun rester Noget over 400 Spdlr. — Disse 2 Obligationer med den Sum, hvortil de ved min Død beløbe, tilligemed Renterne deraf fra den Tid, jeg sidst modtog disse, testamenterer jeg altsaa til ovennævnte min Datter Mariane og haaber, at hun, hvilket hun ogsaa har lovet mig, vil saavidt ske kan, læmpe sig efter Debtors Leilighed til at afbetale Afdrag af sidstnævnte Obligation, naar han ordentlig betaler Renterne af begge Obligationer. —

Fremdeles er det min Bestemmelse og Villie

C. At min afdøde Kones Søster, Frøken Kaja Collett, som har assisteret min Datter Mariane i at tilse og pleie mig i de sidst hensvundne Aar, skal efter min Død faa 100 — eet Hundrede — Speciesdalere udbetalte af mit Boe. — Og endelig bestemmer jeg, at Halvor Larsen, som har tjent hos mig siden Paaske Flyttetid 1852 til min Tilfredshed, skal af mit Boes Midler udbetales 60 Sp., sexti Spdlr. foruden den Løn, som tilkommer ham for det Halvaar, i hvilket jeg ved Døden afgaar, dersom han forbliver tro i min Tjeneste indtil min Dødsdag. Disse testamentariske Bestemmelser haabes nøiagtig iagttagne og efterlevede af mine Arvinger, Bergen, Iuli 1866.

In fidem.

Kjerschow.

E. Kjerschow.

Bergensposten nr. 99/1866, 13. des. inneholder et dikt på ni vers: «Til Biskop og Ridder Peder Chr. H. Kjerschow» av Thom. Erichsen. Tredje, fjerde og syvende vers lyder:

De Vugger der nord under Iisfeldtag
Hvor Kjælenskab aldrig slog Rod i Enge,
Der voxer og trives vel op for en Dag
Et vældigt Kuld af Norske Dreng:
Gjeble, Sverdrup, Hersleb, godt Lag!
I læser og grunder den udslagne Dag,
Dreven i Faget
Kjerschow hiin Unge skjæmmer ei Laget.

Fra Morgengry, med Ungdoms Rye
For academisk Konst og Viden,
Han læste sin Bog i hver Alder paanye;
Hans Lærdom graaned slet ikke med Tiden!
Da steeg hans Stjerne, som haver det Ord,

At altid saa peger den op imod Nord.
«I Norden, i Norden,
Er bedst paa hele den Gudskapte Jorden!»

— — — — —
— — — — —

Og der mæles og qvædes, at Herrens Ord
Prædiged' Han sanddrue i alle Stunde;
Det alle de Brødre skal vidne i Chor:
At hykle var hvad han ikke kunde,
En mere aaben, falskløs Barm
Sov aldrig ind i Dødens Arm.
Greit var Sproget,
Naar Svar og Raad blev æsket om Noget.

Biskop Kjerschow har skrevet: Circulair til Aggers og den nye Deel af Opsloes Menighed 7. nov. 1827. Chr. 4. Statsminister Peder Ankers personalier, oplæste ved hans ligbegjængelse, optat i Samling til Norske folks og sprogs historie II, 336—338. Farvel til N. St. Schultz, fremsagt ved stortingspræsident, res. kap. til Vår Frue kirke i Trondheim Niels Stockfleth Schultz's jordefærd i Oslo 4. juni 1832, trykt i N. St. Schultz's minde, Chra. 1832, 8, 11—21, optrykt i Norske Videnskabers Selskabs skrifter III, 171—173. Grundlovens § 55 og Valgforsamlingerne i Ager og Oslo.

Litteratur: Finmarkens og Nordlandenes amtstidende nr. 2/1832. A. Erlandsen: Biographiske efterretninger om geistligheden i Tromsø stift, Chra. 1857, 4—5. J. E. Kraft: Norsk forfatterlexikon 1814—1856, Chra. 1863, 340. Bergensposten nr. 95/1866 29. nov. melder biskopens død. Ill. Nyhedsblad 1866, 234 flg. C. Pavels: Dagbøger 1812—1822. B. Svendsen: Christiania stifts præstehistorie (manuskript paa U. B., 643—648, og i Statsarkivet). Joh. Fr. Lampe: Bergens stifts biskoper og præster, Kra. 1895—1896, 36 flg. P. W. K. Bøckmann: Tromsø bispedømme 1804—1904, Tromsø 1903, 17—18. H. G. Heggtveit: Den norske kirke i det 19. aarh., Kra. 1905, 872 flg. Biskop Bang: H. N. Hauge og hans samtid, 4. udg. Kra. 1914. Arno Berg: Bergens bispegård, Bergens historiske forenings skrifter, nr. 34/1928, 55—63. Norsk biografisk leksikon VII. Oslo 1936. N. A. Ytreberg: Det gamle Tromsø inntil 1850, Oslo 1936.

G. 1820, 27. okt., Vestre Aker, med «*Johanne*» *Benedicte Collett*, f. 1802, 14. jan. på Vold gård i Solum, d. 1851, 3. des., Bergen, datter av sølvverksdirektør, bergråd Christian Ancher Collett, f. 1771, 30. april på fedregodset Buskerud i Modum, d. 1833, 10. jan., Kongsberg, g. 1799, 13. des. der med Anne Carine Bie, f. 1777, 7. mai, Elverum, d. 1856, 3. feb., Bergen.

Collett er en meget gammel engelsk slekt av normannisk opprinnelse. Den i 1683 fra London til Oslo innvandrede James Collett — hvis foreldre ikke kjennes — forte et våben som vesentlig lignet det der bruktes av en gren av nevnte engelske

slekt. — Alf Collett: En gammel Christianiaslægt, Chra. 1883. Samme: Familien Collett og Christianialiv i gamle dage, Kra. 1915, 358 flg. med fotografier. H. Krog Steffens: Norske slægter I, Kra. 1911, 95—100.

Bie, slekten stammer fra Nils Adersen Bie som 1660 3. mai blev overførster i Trondheim. Se for øvrig stambladet og J. Landgraff: Grimstadslegter I, 1892. Anne Carine Bies foreldre var overførster ved Kongsberg sølvverkksskoger Tarald Ross Bie døpt 1734 2. mars, Vår Frue kirke, Trondheim, g. 1763 12. okt., Elverum med Marthe Marie Flüg d. 1794 18. april, 84 år gl., Kongsberg (muligens søster av fhv. oberst Hans Christopher von Flug som ved folketellingen i 1801 levde ugift på Hovedtangen ved Akershus festning, 83 år gl. og med 600 rdl. i pensjon).

Fru Collett f. *Bie*'s farfar stadskaptein Otto Larsen Bie døde 1775 25. mars i Kjøbenhavn. Ved skifte efter ham, begynt i Orkdal 1776 9. mars, var 3 sønner og 1 datter i live: sønnen Ole Bie døpt 1733 26. feb. i Fruekirken, Trondheim, opholdt sig dengang i Tranquebar, Ostindia og døde 1805 18. mai i Serampur, Bengalen, se «Trønderen Ole Bie's grav i Frederiknagore, Ostindia», Trondhjemske samlinger, ny rekke II h. 1, Trondhjem, 1926, Aftenposten nr. 309/1932 22. juni. Sønnen Tarald Ross Bie var som holzførster i Østerdalene bosatt i Elverum. Sønnen Jakob Kristian Bie, døpt 1738 11. juli i Fruekirken, var den geniale, upålitelige og opposisjonelle leilighetsdikter som i 1770 under pseudonymet «Philopatreaia» åpnet flommen av politiske brosjyrer til fordel for de norske krav i foreningen med Danmark. En tid var han engelsk loitnant i Bengalen. Han er omtalt i J. Hornemans stamtavler, i Bricka: Dansk biogr. lexikon II, 186—187, i Chr. Thaulow: Personalhistorie for Trondhjem og omegn, Trondhjem 1919, 304, samt i F. Bull og F. Paasche: Norges litteraturhistorie II, Kra. 1924, 235. — Nilsine Bie: Lidt om Laurs Bies slægt, Hillerød 1935.

Bryllupet til Johanne Collett stod på Bergråd-Tåsen i Vestre Aker, hvor hovedbygningen er ført op av hennes far. Hun var interessert i musikk, var meget flink til å tegne og hadde på Tromsø en liten tegneskole for sine døtre og noen andre unge piker, det blev også undervist i pianospill. Fru Gunborg Kjerschow har en stor kopi tegnet av bispinnen efter gresk forbillede. En del brev fra henne eies av fru fylkesmann Meinich, et par er gjengitt i Tillegg sist i boken. — Gravtalen over henne lyder:

Ved bispinne Johanne Kjerschows bære, Bergen den 10. des. 1851.

Saa er da ogsaa din Vandring, Du blide fromme Pillegrim! fuldbragt her paa Jord. Saa er ogsaa Du indgangen i dit sidste Sovekammer. Saa skulde da dine elskede Efterladte ei mere glædes ved dit venlige Følge, kvæges ved dit hyggende Samvær. Uden dig skulde de om foie Stunde vende tilbage herfra, og fortsætte deres Gang, indtil ogsaa denne engang vorder fuldbragt i Døden. Ak! — saa sukke de ved Din Grav — hvor meget, meget have vi tabt! Saa sukker hist-henne den Ven, med hvem Du i 31 Aar saa trofast delede Livets Vee og Vel, om hvem Du som den ømmeste Mage med aldrig trættet Omhu stedse søgte at ud-

brede Tilfredshed og Hjemmets Hygge, — han som havde tænkt engang at skulle under din kjærlige Haand have lukket sit Øie. Ak! nu har Døden standset denne din omsorgsfulde Syslen, — nu er hiin hyggende Tanke nedsjunken i din Grav. Det er forbi. — Og dette «Forbi» er indtraadt under de Aar, hvor ethvert Savn synker saa meget tungere om Hjertet, som vi da saa meget vanskeligere kunne undvære, saa meget vanskeligere kunne udenfor det Tilvante tilegne os Lettelser for de tyngede Fjed.

Hvor meget have vi tabt! — saa sukke og de kjære Unge, for hvis Held Du fra deres Barndoms tidligste Dage vaagede som den mest opofrende Moder, Veninde og Veileder, til hvis Held Du ei vægrede Dig for nogensomhelst Moie, naar denne kunde bidrage dertil. Men ak, det vaagende Moderøie er nu lukket, denne til Hjælp, til Pleie saa villige Haand hviler nu kold i den sorte Kiste.

Og saa denne gamle Moder, der i Dig som den saare sjeldne, elskelige Datter stottede sig i sit Livs mørknende Aften — ak! hvilken end stærkere Skygge sank ned over hendes Vei, der Du traadte ind under Dødens Porte. Forgjebes lytter hun nu ved den forladede Arne efter Røsten, den vante, den kjære, fra den elskede Datter.

Dog — det er ei ene dine Nærmeste her og i det Fjerne, der føler Tabet af Dig, men Enhver, der kjendte Dig især fra Smertens Stunde, kjendte et Hjerte hos Dig, som bankede af Længsel efter at kunne bringe Trøst og Lettelse og Hjælp til den lidende, den sorgbetyngte Medvandrer.

Men — tys! — vil Du vel sige os — glemmer ei, at det er i Herren vi alle leve, røres og ere, — at hvad her er skeet, er skeet af Ham, hvis Raad, hvis Villie, hvis Veie ere Visdoms og Kjærligheds. Nei vi glemmer det ei, — skulle aldrig glemme det, — og derfor tillidsfulde til Hans Førelser boie dine Efterladte sig under Herrens Villie, om end Hjertet sukker i sin Smerte.

De ville heller aldrig glemme alle de Goder, den naadige og forbarmende Gud gennem henfarne Tider skjænkede Dig og dem, — hvor mangen blid Dag, Han lod lyse ned over Eders Samliv, — og iblandt disse Velgjerninger end mindre glemme den, som Han forlenede og saa længe forlenede dem, der Du, Bortvandrede! stod virkende og mildnende i deres Kreds og stod der i Rækker af Aar, skjønt vel nu, der Rækken er sluttet, denne synes dem saa kort. Nei! takfulde i deres Smerte prise de Herren for al Hans Miskundhed, — prise ham ogsaa ved din Grav, — prise Ham, hvis Navn skal leve, saavel naar han tager, som naar han giver.

Vi ville ingenlunde glemme, hvad Du, Forklarede! har vundet, — Ak! her færdes vi gennem Forkrænkelighedens, Omskiftelsernes, Syndens ofte smertelige Land. Her møde ofte Uro og Møie, Ængstelse og Frygt, Suk og Savn. Fra dette Land er Du nu udtraadt. I Tro og Gudsfrygt skred Du frem paa din Livsbane her, — i den stred Du Striden under et langvarigt, vaandefuldt Sygdomsleie. I Tro har Du fuldbragt den sidste, for saa Mange ængstende Kamp. I den Herre, hvis Navn Du paakaldte, og hvem Du nævnede som Din, er Du — saa fortroste vi os til Ham — indgangen til en sød Hvile, til Forklarelsen af det Haab og den Fortrøstning, som Troen paa samme Navn skjænkede dit Hjerte — indgangen til en salig Høitid hos Ham, til den sig nu nærmende, hvor Du nu i Ordnes fulde Betydning kan juble: «Halleluja! min Strid er endt!»

Ja! Du har vundet — men dine Kjære have tabt. Du er dog borte. Vi se Dig ei mere blandt os her. Men, vil Du sikkerligen sige, — men saa have mine Efterladte dog den bedste af Alle tilbage — Herren, den Trofaste, den Forbarmende! — Han fra Fordumsdage, — Han, der viste os saa mangen Hjælp og Frelse, — Han, som — om end vort Kjød og vort Hjerte forsmægter — dog saa gjerne vil være vort Hjertes Klippe og vor Del evindelig. — Og — saa glemmer ei Dagen, den store, den ventendes, den hvorom Herren har varslet og forjættet. — Dagen, naar mit og Alles Gravkammer skulle briste og jeg med Eder — saasandt vi ere fundne tro hos Herren — skulle fremgaa for at møde Ham. Saa troster hverandre med disse Ord!

Ja! hvor Meget, Forklarede! er det, der fra Din Grav — om end Synet af samme stedse vemodsfult vil fremtræde for dine Kjære — dog bydes dem til Trøst.

Modtager da, sørgende Efterladte! denne Trøst som hendes sidste, inderlige Farvel til Eder idag! Modtager Mindet om at Herrens Raad og Herrens Veie ere de bedste, — Mindet fra Fordums dage om det meget Gode, Herren i dem udbredte for hende og Eder, — Mindet om hvad hun, Eders Dyrebare, med sin Støtten til Herren og hans Blod har vundet, — Mindet om hiin Dag, da I skulle faa se hende igjen saa smertefri, saa lykkelig, saa glad, — Dagen, da de, der her i Jesu Navn kjæmpede og fuldbragte Kampen, skulle igjen bygge og bo tilsammen, — bygge og bo hos Herren, — bo der for aldrig mere at adskilles.

Herren, den Forbarmende! lade gennem disse Minder Husvælelse og mildnende Styrke til Eders dybt sørgende Hjerter, mildnende Styrke til at bære Savnet og Tabet! Han lede os Alle til at tro og færdes saaledes, at vi under al vor Trængsel maatte stedse kunne styrkes og kvæges med denne den Christnes, den Troendes søde, mægtige Trøst: engang er al vor Smerte overvundet, engang skulle vi faa det saa udsigelig godt, da naar vi samles om Herren, for altid at være med Ham.

Forbarmende Gud og Fader! til et saadant Gjensyn, til en saadan Gjensamling hjælpe Du os i Jesu Christi Navn! Amen!

Biskop Kjerschow og frue havde 7 barn, f 1 — f 7:

f 1. *Christian Collett Kjerschow*, stiftamtmand, f. 1821, 23. aug., Vestre Aker, døpt 30. april der (faddere: Frue Collett, Madame Collett, Professor Sverdrup, Bergraad Collett, Doctor Holst, Professor Hersleb), d. 1889, 10. april, Tromsø. Da hans far var flyttet som biskop til Tromsø, kom han inn på latinskolen der og blev student med laud 1839. Året efter tok han 2. eksamen og juridisk embedseksamen med laudabilis 1844. Kommet hjem til Tromsø blev han straks fullmektig ved Finmarkens amtskontor som det dengang kaltes, først hos konst. amtmann, byfoged Lie, se-

Adelaide Kjerschow,
f. Eshensen.

ner hos den første stiftamtmand (A. Th. Harris) i det i 1845 oprettede Tromsø stift, hvor Kjerschow var konstituert stiftamtmand mens Harris var på Stortinget i 1848. Da hans far våren 1849 flyttet til Bergen, fulgte han med sin familie sørover og blev ansatt som fullmektig hos amtmann N. Vogt i Søndre Bergenhus.

Av et brev fra den første sommer i Bergen ses at han var jeger og friluftsmann fra sin tidlige ungdom av (brevet eies av o.r.sakfører H. Kjerschow).

Til Hr. Boghandler C. A. Dybwad, Christiania.

Min kjære Dybwad!

Bergen den 28. August 1849.

I mit Brev af 21de dennes lovede jeg en nærmere Beretning om mine Hændelser paa min store Reise fra «Calunborg til Aars», paa hvilken ogsaa jeg som den store Per Paars reiste for at søge min Grethe, d. v. s. Vildrenen. Men ligesom Per Paars ei fandt sin Grethe men maatte lade sig nøie med en Mette, saaledes fandt ei heller jeg Renen men maatte nøies med Ryper og Ænder. Jeg kom da den 30te Juli gjennem Regn og Storm til Hongen, hvor jeg imidlertid først den 3. August fik saadant Veir at jeg kunde vove mig tilfjelds, 3 Mil fra Hongen ind paa Fjeldene mellem Gudbrandsdalen og Østerdalen, paa en Sæter midt inde mellem Rundane. Her tilbragte jeg 6 Dage, hvoraf jeg ofrede de 4 til i Forening med 2 Renskyttere at streife om paa de høieste Fjeldtinder uden at jeg i al den Tid fik se saa meget som en Reen. Disse Vandringer over Stenurer og Snefonder, som vare yderst besværlige og ei uden Fare for en, der ei er vant til dem, betog mig næsten aldeles min Lyst til Renskytteriet, som forresten ogsaa maa efter hvad jeg kunde skjønne være en temmelig kjedsommelig Krybskyttejagt, der aldrig ret vil kunne smage den som er vant til Jagt med Hund. -- De to andre Dage anvendte jeg til at besøge nogle Fjeldvand, hvor jeg skjød 7 Ænder. Dette var en særdeles morsom Jagt, da Ænderne holdt sig ganske fast det tætte Siv og maatte drives ud med Hunden. Desuden skjød jeg en Hare og flere af forskjellige Slags Snepper, hvoraf der var mange paa Fjeldmyrene. Af Ryper saa jeg der kun en Familie, men Ungerne vare saa smaa at jeg ei vilde skyde dem.

Fra Hongen reiste jeg den 11te August op gjennem Vaage og Lombs Præstegjelde, hvor jeg rigtignok i et Par Dage havde et saa felt Veir at jeg maatte ligge over paa Svec, men fordrev dog Tiden ret behageligt da jeg der traf en Cand.

Norman og Gartner Moe fra Chnia, der havde Stipendier til botaniske Reiser i Sommer. Med dem foretog jeg nogle Vandringer til de høieste Fjelde i Lom og skaffede paa dem Ryper, der smagte fortræffeligt, naar vi kom hjem. Den 16 August begav jeg mig atter alene tilfjelds over Sognefjeldene og kom efter 3 Dages Reise ned i Sognefjorden i Bergens Stift. Paa Sognefjeldene vare mange Ryper og jeg skjød der paa Reisen lidt over en Tylt. Den 19de kom jeg ind paa den almindelige Hovedvei fra Chnia og naaede den 21. Bergen. — Da jeg kom til Lomb erfarede jeg at Renen i Sommer havde opholdt sig i store Skarer paa Fjeldene mellem Lomb og Valdres, medens jeg havde søgt dem mellem Gudbrands- og Østerdalen, men da nødede saavel Pengernes som Tidens Knaphed mig at reise saa snart som muligt til Bergen. — Igaar var jeg her en Tour indimellem Fjeldene hvor jeg havde den Fornøielse at blive drivvaad af Regn og at falde til op paa Livet ned i en Bæk; jeg skjød der 2 Stokænder og 2 Bekkasiner og havde saaledes den Glæde at erfare at her ogsaa er om end blot lidt Anledning til at bruge Schak. Bønderne fortalte at her en Mil fra Bergen skal holde sig Ryper hele Aaret rundt og dette er det min Agt endnu førend jeg den Iste Septbr. skal begynde paa Contoret selv at undersøge. — Den Foræring som Fader fik af Tromsø Indvaanere bestod i en Kande, en Brødkurv, to Flodenebber, en Theskekurv, en Vase — Alt af Solv tildels forgyldt indeni, og et Thebræt — Dette maa Du fortælle Kaia som jeg lovede at berette derom.

Stiftamtmand Christian
Collett Kjerschow.

Bergens Omegn — den nærmeste — fandt jeg overordentlig smuk og rig paa den skønneste Vegetation, men forresten bestaar den Halvø hvorpaa Byen ligger — saavidt jeg endnu har seet — alene af nøgne Fjelde, afvexlende med Myre, Fjeldvande og lidt Kratskov. Her skal være en utrolig Mængde Ræv i Omegnen.

Vær saa god ved Leilighed at opgive mig hvad Fragten af mit Tøi med Dampen har kostet (: hvoriblandt for den sorte Kuffert, som med Længsel ventes;) og jeg skal da, saasnart mine Indtægter begynde at forfalde, sende Dig Beløbet tilligemed min øvrige Gjeld. Jeg erindrer nu at jeg vistnok glemte at betale Bogbinder Claussen for noget Bogbinder-Arbeide. Hvis saa er, saa læg til Dine øvrige Venskabsbeviser mod mig at afgjøre den Gjeld og lade mig vide Beløbet.

Med tusinde Hilsener til Din Kaia og øvrige Huus (:Jans ei at forglemme:) er jeg

I Familien her er Alt vel. —

Din hengivne
Chr. Kjerschow.

Det er kanskje ikke så underlig at den unge jeger og naturelsker lengtet nordover igjen og i 1851 bosatte sig i Tromsø, hvor han

11. des. s. å. blev autorisert som underrettssakfører. Noen måneder senere blev han konstituert foged og sorenskriver i Øst-Finnmark, og da embedet blev delt i 1854, 16. mai utnevntes han s. å. til foged og sorenskriver i Varanger. Med embedet var forent stillingen som magistrat, byfoged og politimester i Vardø og Vadsø i hvilken sistnevnte by han bodde i 15 år. 1869, 8. sept. blev han utnevnt til stiftamtman i Tromsø stift og amtmann i Tromsø amt og her virket han til sin død.

Alt i 1852 fikk Kjerschow som konstituert foged i Varanger fogderi høve til å vise sin diplomatiske dyktighet, sin sindighet og takt i grensespørsmålene mellom Russland (Finnland) og Norge. Russerne krevde i nevnte år faste oplagssteder i Varangerfjorden og andre rettigheter over norsk territorium. Norge vegret sig for å innrømme dem disse krav, og den russiske regjering sperret Finnlands grense mot Norge for norske flyttlapper, tross grensetraktaten — av 1851, 7. og 18. okt. — som tillot norske lapper en viss rett til beite med reinhjordene i finsk Lappmarken. Som mottrekk forbød Norge 1852, 15. sept. de finske undersätter reinbeiting samt fiske og jakt i Norge og fredet til visse tider enkelte beitesmarker ved Varangerfjorden. Da Russland også uttalte tvil om den rette grense mellom landene skulde det megen likevekt og forstand til å komme vel forbi tvistepunktene. (Skillingsmagasinet nr. 32, 1889.)

Tidlig blev foged Kjerschow valgt til formann i en kongelig kommisjon om jordutvisning i Finnmark, (T. Lindstøl: Stortinget og statsraadet 1¹, s. 477, Kra. 1914) og i 1861 var han formann i en kongl. kommisjon om handel i Finnmark. Samme år blev han formann i en norsk-svensk komité om jernbane mellom Tromsø stift og svensk Norrland. I 1859—1860 var han stortingssuppleant fra Finnmarksbyene (T. Lindstøl: Stortinget og statsraadet 1¹, s. 477, Kra. 1914), 1862—1863 og 1865—1866 var han suppleant fra Tromsø og de 3 Finnmarksbyer Hammerfest, Vardø og Vadsø som dengang hadde felles representasjon. 1868—1869 møtte han på Stortinget som representant for de samme byer, var sekretær i Odelstinget og medlem av veikomiteen og fremsatte 1869, 14. juni sammen med representantene fra Troms og Finnmarks landdistrikter grunnlovsforslag om at Tromsø skulde få sin egen representant i tinget. Forslaget blev vedtatt 1878, 6. juni. (C. L.: Stift-

amtmann Christian Collett Kjerschow, Skillingsmagasinet nr. 32/1889, 493 flg. med foto.)

Dengang Kjerschow i 1867 reiste fra Vadsø til Oslo for å ta plass i Stortinget, tok turen mellom Vadsø og Tromsø åtte dager, og mellom Tromsø og Trondheim nye åtte dager. Dampbåten gikk høst og vinter bare om dagen — fra kl. 5—5 (17). Kom det storm eller tåke søkte skibet i ly til været stilnet og tåken lettet, reisedagene kunde da forøkes adskillig. I Trondheim gikk man på den smalsporede jernbane til Støren, hvorfra hesteskyss kunde fås til Eidsvoll, og herfra bragte jernbanen en endelig i havn i Oslo. Kjerschow hadde hele familien med, den yngste i komse.

Som stiftamtmann i Tromsø var det en av Kjerschows oppgaver å få ordnet forholdet mellom de svenske lapper som om sommeren flyttet til Norge med sine rein, og den jordbrukende befolkning i Tromsø amt, hvor bøndene klaget over den skade som de svenske rein under oppholdet gjorde på skog, åker og eng. De svenske lapper klaget over at deres vante beitesmarker blev innskrenket og deres reinsdyr ofte jaget og drept av de fastboende. Forhandlinger om disse forhold var drevet mellom den norske og den svenske regjering siden 1843 og Kjerschow hjalp til å bringe saken til avslutning ved «Lov om lapperne i de forenede riger Norge og Sverige» av 1883, 2. juni. Kjerschow førte igjennem og ledet ansettelsen av lønnet politi ved lappeflytningene, åpning av gamle reinveier som var blitt stengt og kjøp av forskjellige eiendommer som var nødvendige eller nyttige for lappene under deres flytning.

Blandt de mange andre oppgaver som det lyktes Kjerschow å løse under sin embedstid i Nord-Norge var en bedre ordning av dampskibsfarten og postvesenet og likeledes en bedring av de landværts kommunikasjoner gjennom en påkrevd veibygging.

Fra 1872 var han suppleant i, og fra 1881 medlem av styret for Norges Banks Tromsø-avdeling. Han var en tid direktør i Tromsø Sparebank som blev grunnlagt november 1836, var medlem av styret for Tromsø amts landhusholdningsselskap og av styret for Tromsø Museum. Dessuten var han medlem av styret for Den Letterstedske Forenings norske avdeling. 1873, 19. juli blev han R. St. O. O. for fortjenstfull embedsvirksomhet og i 1883 K.¹ S. N. O.

Stiftamtmann Kjerschow var en flink amatørtegner. Han klippet

også silhouetter og han har efterlatt sig et lite hefte jagt- og vær-optegnelser gjennem alle år han var i Tromsø.

Han var en meget familiekjær mann. Ute på turer vilde han helst ha hustru og barn med sig. Da kong Oscar II under sin Nord-Norges reise i 1873 skulde bese lappeleiren i Tromsdalen red Kongen og stiftamtmanden i spissen, derpå kom amtmannsbarna springende og tilslutt følget. En av hans sønner har fortalt om disse sommer- og vinterturer som han minnes helt fra han var liten gutt; alltid var et par hunder med. Vinters tid var det skitur. I sommerferien fulgte familien med på tingreiser til Balsfjord, Målselven, Bardu — ja en gang helt til Altevatnet, sportsfiskernes eldorado. Toppen av ferieglede var avslutningsturen til Lyngs-eidet hvorfra familien seilte i fembøring til Åreholmen: et paradiset med rype, rein og gras-slette for de voksne, med molter, blåbær, skjell og snilehus for barna.

På en sledereise til Nordreisa blev stiftamtmand Kjerschow syk og døde få timer efter å være kommet til sitt hjem. Tromsøavisene skrev at budskapet om hans død vakte sorg overalt i hans distrikt, hvor han hadde vært så mange til hjelp og støtte. Ved hans begravelse blev sunget en sang, visstnok skrevet av fru sogneprest Dons:

Mel.: Jeg vet mig en søvn i Jesu navn.

Saa mange som her vi samlede staa
med dig til det sidste stevne,
os rinder i hu fra de mange aar
som nu til din saga er blevne,
de lyse minder i følge og flok,
hvo kunde dem alle nævne?

Og sammen med os — om usét og tyst —
der slutter sig til vort følge
hvert suk, som stiger fra sorgfuldt bryst.
Hvo kunde slik sorg vel dølge!
I hus og hytte, paa fjeld, i dal,
ved yderste havskjærs bølge.

Vi mindes med sorg for det bitre savn
dit daadrige virke, som rakte
saa langt over land og glæde og gavn
i videste kredse bragte.
Det bygget dig har en bautasten
som kommende slægter skal agte.

Vi mindes dit vise, venlige raad
som stedse det bedste lærte.
Vi mindes din trøst for nød og gråd
som hjælpen av dig begjærte.
Vi mindes din smilende, fredelig ferd
som speil av dit varme hjerte.

Saa stiger av sindene ét for ét
de minder saa mange og kjære
og samler sig nu til saa tryk og tæt
en vagt om dit hovedgjerde.
Nu bringer de takken — i fylking sterk,
de vil dig mot himlen bære.

Dit støv har funnet sit jordens hjem.
Gud signe dets fred dernede.
Gud lindre vor sorg — Gud trøste dem
som husbond og fader begræde.
Fred med dit støv. Din trætte sjæl
gaar inn til din Herres Glæde.

Litteratur: P. G. L. Lundh: Juridisk stat og kalender for kongeriket Norge, Chra. 1855 og 1861. A. F. Haslund og M. V. Malling: samme, Chra. 1871. A. E. Eriksen og Paul Koht: Biogr. efterretninger om de fra Tromsø skole i dens første 50 aar udgaaede studenter, Tromsø 1884,8. Nekrologer i Aftenposten nr. 221/1889, 10. april, Morgenbladet nr. 199, Tromsø Stiftstidende nr. 29, 11. april, Tromsøposten nr. 30, 13. april. Henvísninger i Deichmanske biblioteks Register over norske tidsskrifter II. Norsk Jæger- og Fiskerforenings 50-års jubileumsskrift Kra. 1921, 113. L. Robsahm Dæhlin: Tromsø Sparebank gjennom hundre år, Tromsø 1936. Fuglehunden nr. 7/1936. Norsk biogr. leksikon VII, Oslo 1936, 354—355.

G. 1856, 29. april, Vadsø fra telegrafinspektør Nielsens hjem med *Nancy «Adelaide» Esbensen*, f. 1837, 17. juni i St. Pederstrede 110, Kjøbenhavn, døpt 6. aug. s. å., d. 1914, 4. nov., Oslo, kremert 9. nov. og urnen bevart i Det gamle krematorium. Efter sin manns død flyttet fru Kjerschow til Oslo med sine to yngste barn som skulde søke sin utdannelse der. Hun var datter av losoldermann og havnefoged i Vadsø Hans Peter Esbensen, f. 1808, 27. april der, d. 1882, 29. sept. der, g. 1. 1835, 6. okt., Kjøbenhavn med «Jacobine» Cathrine Svendsen, f. 1808, 27. jan. der, d. 1850, 2. des., Vadsø.

Adelaide Kjerschow,
f. Esbensen.

Esbensen, Esben, 1659—1709, var mesterblokkedreier ved Holmen i Kjøbenhavn. Hans datter Martha, g. med skredder i Kjøbenhavn Johan Henrik Hasta, var mor til Esben Hasta «Mag. Pr.» hvis sønn Peder Harrebow Hasta eller Haste, 1765—1831, var en av sin tids danske «dusinpøeter» med drikkeviser og elegier (se Salmonsens konversationsleksikon VIII, 566).

Esben Esbensen's sønn

Andreas Esbensen, 1691—1755, brandadjuvant, senere mesterblokkedreier ved Holmen (g. med Viviche Nielsdatter Thomsen, 1717—1763) var far til

Andreas Esbensen, kjøpmann, f. 1749 30. okt., Kjøbenhavn, d. 1808 16. juli der. Han kom ca. 1765 fra Danmark til Vardø som betjent og muligens senere som Kongens bestyrer av «Vadsø Handelsdistrikt». 1773 ophørte

nemlig den forpaktningsrett som Det almindelige Handelskompani i Kjøbenhavn hadde fått 1764 til beseiling på Finnmark, og Kongen overtok selv handelen fordi Finnmarksdistriktets økonomiske evne stadig gikk tilbake. Etter frihandelens innføring i Finnmark 1789, 1. juni overtok Esbensen såvidt vites sammen med Christian Hvistendahl i Vadsø, handelsforretningen der. Etter Hvistendahls død blev Esbensen eneinnhaver av forretningen og hadde tillike handel i Vardø og på Bugøynes.

I 1804 flyttet Esbensen til Kjøbenhavn med hvilken by familien stadig holdt forbindelse idet adkomsten dit var lettere enn til Oslo. Andreas Esbensen var tildelt medaljen pro meritis i gull for sitt arbeide for vaksinasjonen. — Statsarkivets personalhistoriske opplysninger, Trondheim. Joh. Beronka: Vadsø bys historie, Vadsø 1933.

G. 1. 1768 5. mai, Vadsø med *Louise «Henrika» Hedemark*, konfirmert 1756 «16 Aar» i Vardø, d. 1792 6. nov., Vadsø, bgr. 13. nov. «56 Aar gl.» i Vadsø kirke i koret mot nord (skifte 1793 7. juli, se Finnmarks sk.pr. 11, 377 b). Da kirkebøker for Vardø begynner 1747 kan hennes fødselsår ikke kontrolleres, men den alder som er gitt ved konfirmasjonen må vel være riktig og hun skulde være født 1740. Hun blev trolovet 1768 15. april i kjøpmann Andreas Esbensen's hus i Vadsø, forlovere var Hans Immanuel Wadel og Peder Iversen Nobel. Hun var datter av archelimester (fyriløitnant) ved Vardøhus festning Arne Gregorius Hedemark (Heidemark) d. 1768 20. juni, Vardø, «65 Aar gl.» (skifte 1769 27. feb., se Finnmarks sk.pr. 10, s. 476; reg. 1768 17. juni) og 1. hustru Elisabeth Maria Krøyer, d. 1759 20. feb., Vardø, bgr. 27. feb. «56 Aar gl.» — J. Hornemans stamtavler, Trondheim. Se for øvrig stambladet.

G. 2. 1793, 2. sept. Kjøbenhavn med Karen (Carine) Heide Nandrup f. 1771, antagelig Halden, datter av rådmann Andreas Nandrup og hustru Anna Mar-

greta f. Klejn, d. 1781 (skifte sluttet 25. aug. s. å., M. Arnesen: Haldensia 1. Fr.hald 1878, 16.)

Andreas Esbensen datter i 1. ekteskap «*Mariane*» *Christiane Esbensen*, f. 1772 11. nov. Vardø, d. 1855 27. mai, blev g. 1793 26. des. i Vadsø med prost og sogneprest der Lauritz Lassen Brodtkorb, d. 1844 14. aug., 84 år, 4 mnd. gl. på Tjøtta. Esbensen sønn

Arnt Nicolay Esbensen, f. 1771 16. nov., Vardø, d. 1854 28. mars, Vadsø, overtok sin fars forretning i Vadsø 1805 og var engang en meget rik mann. Hans sønn Andreas startet konkurrerende forretning i Vadsø, og da Arnt Nicolay ingen fremmed hjelp vilde ha, blev han daglig bestjålet av kundene som endog svimeslo ham for å kunne stjele ubemerket. Han drev mest russehandel. I sin dagligstue hadde han i en krok stilt op et russisk helgenbillede. Før hans gresk-katolske forretningsvenner begynte handelen skjenket de billedet i stuen lys, som de tendte, og forrettet knelende sin andagt ved å slå pannen i gulvet og be. Da Esbensen blev meget gammel grov han sine penger ned, de er aldri funnet. Han kaltes «far» av alle.

G. 1797 24. sept., Vadsø med *Anna Margaretha (Grethe) Galdberg*, opgitt f. 1771 i Danmark, d. 1836 28. feb., Vadsø. Efter familietradisjonen kom hun fra Halden, hun var meget dyktig, virket som selvbestaltet læge for befolkningen der nord og blev hedret med takkeskrivelse fra regjeringen for opofrende arbeide i sykepleiens, vaksinasjonens og jordmorvesenets tjeneste. I begynnelsen av 1820-årene fantes enu ikke en eneste læge i Finnmark, bare en garnisonsfeltskjær på Vardøhus. Hun skal være skildret i en av professor Friis' eller Daaes Finnmarksbøker. Selv leste hun med sine barn, mens de var små, og reiste til Kjøbenhavn med dem, da de blev større og ingen skole fantes i Vadsø dengang. Efter avsluttet skolegang fulgte hun dem tilbake til Vadsø. Av hennes barn døde *Rasmus Fredrik Esbensen* (f. 1798 10. okt.) som liten i Vadsø, *Erastine Esbensen* blev g. med amtmann Esbensen i Hjørring, *Andreas Esbensen* blev kjøpmann i Vadsø, *Karoline Esbensen* giftet sig Kjelstrup, *Henriette Esbensen* blev g. Brammer i Danmark, og *Fritz Esbensen* vant 90 000 kroner i det danske klasselotteri, reiste til Danmark og døde der. Den tredje sønn

Hans Peter Esbensen, losoldermann og havnefoged i Vadsø, blev konfirmert i Kjøbenhavn hvor han gikk på skole. Efter konfirmasjonen fór han tilsjøs med sin fars skuter. Han forfremmedes til styrmann og kaptein og førte sin fars tremastede seilskib mellem Kjøbenhavn og Vadsø, hvorhen han bragte alt som trengtes i forretningen, både varer og arbeidshjelp som snekkere og bøkkere. Fisk og Nordlandsprodukter tok han med tilbake til Kjøbenhavn. Blandt hans passasjerer med «*Najaden*» var sogneprest Peter Deinboll som i 1823 forlot Vadsø for over Kjøbenhavn å nå stortingssalen i Oslo, og Niels Vibe Stockfleth som i 1825 måtte reise den omvendte vei for å komme til sitt nye sogneprestembede i Vadsø. Da Esbensen giftet sig i Kjøbenhavn kaltes han «*Skibscapitain* og *Borger* her i Staden, *Ungkarl*, vaccineret 1810 af *Vaccinateur Sivertsen* i Finmarkens *Fogderi* i Norge. — Nye børs No. 67».

G. 1835 6. okt., Holmens menighet i Kjøbenhavn med jomfru «*Jacobine*» *Cathrine Svendsen*, f. 1808 27. jan. der, døpt 28. feb. i Holmens kirke (faddere:

Drejmester Ingman, Sergeant Rohde, Serg. Tronsen, Mad. Cathrine Jacobsen, Jomfru Cathrine Kock). Datter av Nicolai Friderich Svendsen, Tømmermand, 7de Comp. No. 25 og Ane Hansdatter, Helsingørgaden No. . . «Jacobine Ane Cathrine Svendsen», f. 1808 27. jan., blev konfirmeret i Holmens kirke 1822 21. april og bodde da hos «Smed Morten Rasmussen, Laxegade No. 192. Fad. Nicolai Friderich Svendsen, Skipper til Søs. Mod. Ane Hansdatter, tjenende paa Amager.» Da Jacobine blev gift var hun «conditionerende hos Justitsraad, Ridder og Dbmd. Langeland, Forvalter ved Søe-Etatens Proviantgaard. — Vesterbroe 76 A. Vacc. af Stebuss.

Forlovere: M. Rasmussen, Borger og Værtshusholder, Nuebørs 67, M. Hansen, Borger og Værtshusholder, Admiralgade 190.

Viede i Huset af og hos Herr Pastor Riis.

Kongl. Bevilling af 5. Oktober 1835.»

(Undersøkelsen i Landsarkivet i Kjobenhavn er utført av genealog Axel Nørлит og meddelt 1938 19. okt.) Familietradisjonen forteller at Ane Hansdatter var husjomfru hos grev Knuth som tok sig av Jacobine mens han levde.

Esbensens bodde først i Kjobenhavn hvor deres fem barn er født. Omkring 1849 flyttet familien til Vadsø, hvor fru Jacobine Esbensen døde 1850 2. des. i barselseng, bgr. 7. des. der. Deres barn var *Nancy Adelaide Esbensen*, g. med daværende foged og sorenskriver Kjerschow; tvillingene «*Hans*» *Thorvald* f. 1842 (bosatt i Amerika) og «*Peder*» *Arnt Esbensen* som blev kjøpmann i Vardø og dode i Vadsø 1897, g. med misjonskasserens datter Karen Berge (deres sønn Jacob Esbensen gikk til sjøs); *Levine (Ina) Mathilde Esbensen* f. 1845, g. med sin fetter Andreas Esbensen fra Hjørring, forpakter av Raakildegaard ved Aarhus (en datter Anna Esbensen var sykepleierske i Kjobenhavn, sønnen Kai ansatt i et departement der); *Angelica «Victoria» Esbensen*, f. 1848, blev g. med agent Johannesen i Tromsø og dode da første barn. Victor blev født (han omkom som styrmann under hurtigskibet Orions brand i 1903).

Skibsfører Esbensen giftet sig annen gang i 1855, Vadsø med «Anna» Oline Kleven, f. 1826, 12. juli, Domkirkesognet i Trondheim, datter av tømmermester Kleven der, og fikk et par barn, Anna og Alfred Esbensen. En efterkommer her er fru sogneprest Beronka.

Stiftamtman Kjerschow og frue hadde ti barn, g 1—g 10:

g 1. *Peder Kjerschow*, riksadvokat, f. 1857, 5. juni, Tromsø. Han gikk på skole i Vadsø til 1869, da han begynte på Tromsø skole og tok artium 1875, 2. eks. 1876, juridisk embedseksamen 1880. Etter å ha vært fullmektig hos sin far praktiserte han som overretts sakfører i Tromsø og var etter stiftamtman Kjerschows død konstituert stiftamtman i Tromsø stift fra april til oktober 1889. I 1890 fikk han autorisasjon som høiesterettsadvokat og var fra mars til mai s. å. konstituert lagmann i Hålogaland lag-

dømme. Derefter hadde han fra 1891 til 1893 konstitusjon som statsadvokat i Trondheims lagsogn og i 1893—1894 i Hedmark og Kristians lagsogn samt fra 1895 i Oslo lagsogn. I 1895—1896 var han konstituert assessor i Oslo byrett og i 1896—1902 med enkelte avbrytelser konstituert lagmann i Eidsiva og Frostatings lagdømme. I 1901 blev han utnevnt til statsadvokat i Oslo, i 1902 til lagmann i Eidsiva og Frostating og i 1909 til lagmann i Borgarting og Agder lagdømme. Fra mai 1905—mai 1906 og fra des. 1906—april 1908 var han konstituert riksadvokat og var ansatt i denne stilling fra 1911—1929, da han på grunn av passert aldersgrense erholdt avskjed. 3. mai s. å. holdt menn han i sin embedsvirksomhet var kommet i forbindelse med, en stor fest i Oslo for riksadvokaten, omtalt i Osloaviser 4. mai. Bl. a. var tilstede den daværende justisminister, som på regjeringens vegne takket riksadvokaten for hans lange og fortjenstfulle embedsvirksomhet. I sin takketale uttalte Kjerschow omtrent følgende:

RIKSADVOKAT KJERSCHOWS TALE VED FESTEN FOR HAM
DEN 3. MAI 1929.

(Gjengitt efter hukommelsen.)

Når et menneske er nådd til avslutningen av et visst tidsavsnitt i sitt liv og særlig et tidsavsnitt som danner skillet mellem dets livsgjerning og dennes tildebringelse, melder minnene om de forbigangne livsavsnitts forløp sig med øket styrke. De banker så å si på erindringens dør for å innlates og høres og de krever et oppgjør. Et sådant minnes stævne og generaloppgjør er det også blitt min lodd å underkaste mig i det øieblikk jeg forlater statens strafferettspleie, hvis tjener jeg i skiftende stillinger har vært i et tidsrum av henimot 40 år.

Det er minner om seilas i fredelig og stille farvann, men også minner om fart i storm og i uvær.

Dette minnes tribunal krever svar på de spørsmål: Hvad har du formadd å utrette for de offentlige opgaver, som har vært dig betrodd? Kan du forsvare dine tjenstlige gjøremål? Hvilke erfaringer som du mener å kunne overantvorde andre, har din tjeneste bragt dig angående strafferettspleien?

Svaret på det første spørsmål er noenlunde gitt. Jeg må erkjenne at hvad jeg måtte ha utrettet for strafferettspleien iallfall kan innesluttet i en snever ramme. Det er som regel alene samfundets store, av naturen rikt utrustede menn. hvis arbeides resultater så å si efterhånden fortoner sig som minnesmerker over deres livsgjerning. Vi gjennomsnittsmennesker får være tilfreds med oss selv og samfundet med oss, når der dog i det kulturelle byggverk, av hvilket ens gjerning danner en ringe bestanddel, kan påvises en liten sten, der yder sitt beskjedne

Maja Kjerschow,
f. Killengreen.

bidrag til bygningens reising. Det er iallfall mitt håb, at en sådan liten sten må kunne finnes som innsatt av mig. Men herom må andre dømme.

Det annet spørsmål: Kan du forsvare dine tjenstlige handlinger? appellerer til samvittigheten. Jeg retter da min samvittighets søkelys særlig på min tyveårige virksomhet som riksadvokat, fordi det er denne ærefulle post, som i rikest mon har stillet mig likeoverfor avgjørelser som betinges av hensynet, på den ene side til det legale straffekrav, men på den annen side til de opportune krav. Og i de siste hensyn vil uvilkårlig ens rent menneskelige følelser spille inn, følelser som heller ikke påtalemyndighetens tjenestemenn som sådanne bør helt bortse fra ved sine avgjørelser, selv om de som mennesker overhodet kunde det. Og det er ikke den minst vanskelige oppgave å

trekke den forsvarlige grense mellom pliktens og medfølelsens krav. Den oppgave stilles påtalemyndighetens tjenestemenn så å si daglig.

Lovovertræderen er ikke alltid det «onde» menneske, rettere sagt dette alene i de sjeldnere tilfeller. Han er ofte et ulykkelig medmenneske, hvis handling ad den prosessens vei, som livets nemesis har opstukket for oss alle, alltid, før eller senere får sin represjon, en «konsekvensernes dom», som ingen kan unddra sig. Også ut fra denne betraktning har medfølelsens røst krav på å høres.

Skulde jeg nu hente svaret på dette spørsmål fra samfundets talerør, den almene presse, måtte vel svaret bli: Du kan nok forsvare dine tjenstlige handlinger i almindelighet, men ikke alle. Og hvis dette er et uttrykk for en dom over min embedsgjærning ut fra et objektivt synspunkt, kan jeg vedta dommen. Da også en riksadvokat, ikke minst når han iklædes min ringe person, kan som ethvert annet menneske feile, så er det ufornerdønt å opholde mig ved den kjensgjærning, at min 20-årige virksomhet i nevnte stilling kan opvise feiltagelser. Min undskyldning får da være foruten den menneskelige skjøpeligheit i og for sig, de overordentlig vanskelige forhold som skaptes under og efter den uhyggelige verdenskrig, og som virket inn på vårt eget land og folk og derunder øvet en sterk påkjenning også på påtalemyndighetens virksomhet.

Men når min gjærning skal avregnes, må det ikke glemmes at dommen over påtalemyndighetens og særlig dens øverste tjenestemanns gjærning også må falle forskjellig ut, alt efter det syn, man har på strafferettspleiens oppgave og mål. Det være langt fra mig å ville trette mine ærede verter med noe utsyn derover eller med min personlige opfatning i nevnte henseende. Kun tør jeg minne om den kjensgjærning, at strafferettspleiens våben (straffen) er tveegget. De må benyttes med forståelse og varsomhet, skal ikke de utskutte kuler så å si rikochetere så de rammer skadelig samfundsgoder, hvilke de er ment å skulle tjene. Men denne

strafferettspleiens dobbeltsidighet er endnu så mangelfullt erkjent av den store almenhet og dennes suggererende veileder: pressen, at påtalemyndighetens bestrebelse for ikke ved sine aksjoner å skade samfunnsinteresser istedenfor å gavne dem ofte mistydes og dessverre undertiden tillegges ikke tilstedeværende beveggrunner. Jeg må i denne forbindelse minnes biskop Berggravs artikkel: «Instinktene er over oss», hvori han bl. a. uttaler: «Det er underlig å se hvordan folk reagerer ganske balanseløst, tilsynelatende også ganske tankeløst», en uttalelse som skyldes publikums og pressens rop på inhumane og tilbaketragte represjonsmetoder likeoverfor lovovtreddere, når der nu og da inntreffer forbrydelser av særlig graverende art.

Står enn min gjerning åpen for kritikk — i én henseende føler jeg mig trygg og i full overensstemmelse med min samvittighet: Jeg har alltid i min gjerning villet det jeg har trodd var det rette og — om enn lydhør likeoverfor andres meninger og råd — ikke veket tilside for å ta ansvaret for mine embedshandlinger. *Den selvros* — om det kan betegnes så — må være mig tillatt.

Det vilde føre for vidt på dette sted å redegjøre for de erfaringer, min mangeårige virksomhet har gitt mig anledning til å gjøre angående strafferettspleien, dens effektivitet og dens midlers anvendelse. Kun være det mig tillatt rent summarisk å fremheve enkelte punkter. Først og fremst er jeg også personlig nådd til den erkjennelse, hvis riktighet samfundenes kriminalhistorie for øvrig for lengst har stadfestet, at straffen er et reaksjonsmiddel med en sterkt begrenset virkning. Å kunne måle dens generalpreventive virkning er ingen gitt, anderledes enn rent skjønnsmessig og med en bred usikkerhetsmargin. Derimot ser vi hver dag straffens spesialpreventive virkning svikte i dessverre altfor mange tilfeller. Og denne mistroste erkjennelse må også lære oss, at straffen i en viss utstrekning må erstattes av andre mere tjenlige midler, selv om disses anvendelse gjør sterkere inngrep i den enkeltes frihet enn straffen gjør.

I en viss sammenheng hermed kommer strafferettspleiens utøvere efterhånden mere og mere til den erkjennelse, at straffen som det tveeggede sverd den er, såvidt mulig ikke bør benyttes uten hvor det finnes nødvendig, i første rekke med spesialpreventivt hensyn for øie, først i annen rekke under hensyn til dens almenpreventive betydning. Livet bekrefter daglig riktigheten av Krohnes uttalelse: Det sverd, som benyttes til vedhugst, svikter i kampens stund.

Ytterligere i denne forbindelse finner jeg å burde nevne den erkjennelse jeg som praktiker også er nådd til, at straffelovgivning for fremtiden mere enn nu må innstilles på å skille mellom de lovovtreddere, som så å si *ikke* har lægedom behov, og de, som menneskelig talt er relativt uhelbredelige. Der ligger en sannhet vel værd å ha for øie i de tilspissede ord: Lovovtredderne kan deles

Riksadvokat
Peder Kjerschow.

i to klasser, den ene bestående av dem, som aldrig skulde kommet i fengsel, den annen av dem, som aldrig skulde forlatt fengslet.

Ut fra dette syn på straffen — forsiktig uttrykt — som et tvilsomt terapeutisk middel har jeg mere og mere for hvert år som er gått, lært å sette pris på den bemyndigelse — kanskje neppe tilnærmedesvis så vidtgående i noe annet land — som påtalemyndigheten har til å undlate påtale uansett beviset. Den legger et stort ansvar på påtalemyndigheten men dens velsignelsesrike virkninger er umiskjennelige, ikke minst i anvendelsen likeoverfor landets «levende nasjonalformue», dens ungdom. Og nettopp her har denne abolisjonsadgang sin oppgave i en *spesiell* retning, nemlig den å hindre den makulerende virkning som selve straffevsoningen har i almenhetens bevissthet, og dermed følgende svekkelse av lovovrettederens selv vurdering og æresfølelse.

I denne forbindelse vil jeg heller ikke la unevnt, at ett av de inntrykk den mangeårige daglige befatning med straffesaker har gitt mig, er det at der tiltrenges en reform i hele vårt straffeutmålingssystem eller rettere sagt mangel på system eller prinsipp. Men det må erkjennes, at en sådan reform krever økonomiske ofre fra statens side, som vel iallfall for tiden ikke kan ventes. Nu er og ma efter omstendighetene straffeutmålingen i stor utstrekning bli skjematisk og gjennomsnittlig, i altfor høi grad uavhengig av det avgjørende prinsipp, som kan uttrykkes i de ord: Der gives ingen straffbar gjerning som ikke bør underkastes individualisering. Teorien om en gjennomsnittsforbrytelse og et dertil passende straffekvantum hører ikke livet til.

Åpner jeg så døren for *minnene* og de mange, mange menn og kvinner, som jeg i tjenestenes medfør er kommet i berøring med i disse 40 år, trenges erindringen om de bittere stunder, som stillingen nu og da har bragt med sig, tilbake for utelukkende lyse og takknemlige erindringer, om de enn har vemodets skygge over sig, når jeg ser på hvor mange der er blitt igjen på livets valplass. Fremtrer først og fremst billedene av mine udmerkede forgjengere, Bernhard Getz, like høit ragende som videnskapsmann og som menneske, Blakstad, fremragende som dommer og riksadvokat, med sin klare forstand, sin formfullendthet og sitt gode hjerte, Smedal, med sitt lyse og lette hode og sin elskverdige person. Og med takknemlighetens varmeste følelser møter jeg billedet av trønderlagmannen Lindboe, hvis rettsadministrasjon var forbilledlig og hvis saksresymeer og rettsbelæringer var oplevelser, en kraftig personlighet, mig en faderlig venn, hvis stilling det falt i min lodd å innta ved hans tidlige bortgang og søke å utfylle efter fattig evne. Med takk går jeg minnets gang tilbake også til en annen lagmann, Hersleb Vogt, en mann hvis klare forstand og charmerende person vant ham så mange venner, og med hvem jeg alltid hadde den glede å pleie det behageligste samarbeide. Og så kommer alle de andre, ikke nevnte, men derfor ikke glemte menn, dommere av alle grader, lege som lærde, statsadvokater, politimenn, lensmenn, advokater og sakførere, til hvem jeg også står i takknemlighetsgjeld, og som alle uten undtagelse har vist mig vennlighet og overbærenhet, og som har lært mig, at et samarbeide, selv under meningenes brytninger og personlighetens fulle selvhevdelse, kan finne sted i elskverdige og hensynsfulle former uten skade for ens gjerning og person.

Og når jeg så tilslutt vender blikket fra den indre minneverden utad imot denne fests deltagere, som har gjort mig den ære og glede å ville se mig i Eders midte iaften, sa møter det en krets av medarbeidere i strafferettspleien, som jeg atter har å bringe takk for aldrig sviktende redebønhet til hjelp, vennlighet og elskverdighet. Det er mig ikke minst en glede å se her i aften Justisdepartementets nuværende chef, Høiesteretts forrige justitarius, den mann under hvis funksjon som Justisdepartementets chef min utnevnelse som riksadvokat fant sted, og den nuværende justitarius, med hvem samarbeidet innlededes på andre felter for et betraktelig åremål siden. Og sist — og dog ikke sist — bringer jeg justitarius Thinn min takk bl. a. for utmerket og trofast medarbeiderskap i de sist forløpne åtte ar, en takk hvis varme enhver, der kjenner justitarius Thinn, vil forstå. Der finnes som alle vet nemlig kun én justitarius Thinn.

Jeg knytter til disse mine takkens ord mine beste ønsker for strafferettspleiens menn og bed:r Dem alle bevare mig i velvillig erindring.

Fra 1905—1911 og fra 1929—1932 var riksadvokat Kjerschow beskikket som ekstraordinær assessor i Høiesterett.

Som overrettssakfører i Tromsø var han en tid revisor ved Hypothekbankens lånekontor, formann i Arbeiderforeningen, representant i bystyret, senere medlem av formannskapet samt ordfører 1890—1891. Som fylkesfullmektig hos sin far fikk han befatning med lappeforholdene og blev i 1881 av den svenske stat ansatt som forsvarer for de svenske lapper.

Da den parlamentarisk-kongelige lappekommisjon blev nedsatt i 1897 blev Kjerschow av Stortinget opnevnt som ett av dens tre medlemmer. Kommisjonen skulde utrede og besvare spørsmålet om, hvorvidt Norge måtte ansees berettiget til å fragå lappekodicyllen av 1751 om de svenske lappers adgang til sommerbeite for sine rein i Norge og i bekreftende tilfelle utarbeide forslag til lov om de norske lappers adgang til reinbeite. Kommisjonens arbeide avsluttedes i 1904.

I 1905 var han norsk sakkyndig under Karlstadforhandlingene angaende det norsk-svenske reinbeitespørsmål. Han var envidere medlem av en norsk og svensk undersøkelseskommisjon 1908—1909 vedkommende reinbeitesaken, og da Sverige i 1909 avbrøt de innledede fellesundersøkelser og med hjemmel i Karlstadoverenskomsten krevde reist og innledet voldgiftssak angående spørsmålet om tidspunktet for de svenske lappers innflytning om våren til Norge, blev Kjerschow beskikket til å lede det

norske forsvar i saken. Da de to riker imidlertid i 1913 enedes om å heve voldgiftssaken og opta forhandlinger om reinbeitesaken i dens hele omfang, blev han medlem av den norske forhandlingsdelegasjon.

I 1920 valgtes han til medlem av en delegasjon til forhandling med Finland om reinsdyrenes grenseoverskridelser. Den konvensjon som kom istand 1922 har vært gjeldende til 1936, da det blev inngått ny overenskomst med Finland om reinbeitingen.

Kjerschow blev i 1907 anmodet om å tre inn i Løvlands ministerium, men avsko.

Fra 1905—1929 var riksadvokaten medlem av innstillingskomiteen for Otto Løvenskiolds legat, fra 1922—1933 medlem av komiteen til revisjon av den borgerlige straffelov, siden 1922 formann i styret for Statens Læreheim på Bredtveit, og fra omtrent midt i 1920-årene til utgangen av 1937 formann i Tilsynskomiteen for Private Forsørgelsesselskaper (bevilget avskjed 22. okt. efter søknad). Han deltok i stiftelsen av Norsk Brandvern-Forening i Oslo og var dens første president fra 1923, 21. nov. til generalforsamlingen 1931, 20. mai. Fra 1929—1934 var han formann i komiteen til utarbeidelse av lov om private skadesforsikrings-selskaper. Ved Nobelstiftelsen i Stockholm stod han som norsk revisor i flere år.

K.¹ St. O. O. siden 1921, K.¹ S. N. O., K. Finnlands Hv. R., K.¹ D. D. O.

Riksadvokat Kjerschow har bl. a. utgitt: i 1896 Lov angaaende forbrydelser av 20. august 1842 med henvisning til og utdrag av love, skrivelser, forarbeider og rettspraksis m. v., i 1897 Lov om rettergangsmaaden i straffesaker av 1. juli 1887 med rettsavgjørelser m. v. og tillegg 1904, i 1927 Rettsavgjørelser, resolusjoner, skrivelser m. v. vedrørende Loven om rettergangsmaaden i straffesaker av 1. juli 1887, i 1930 Almindelig borgerlig straffelov av 22. mai 1902 med kommentar og Tillegg 1935.

I dagspresse og tidsskrifter har Kjerschow skrevet en del artikler om straffereettslige emner, således bl. a.:

I *Tidsskrift for Rettsvidenskap*: Anmeldelse av «Det italienske Straffelovutkast av 1921». Anmeldelse av «Das Verbrechen und seine Bekämpfung», 1923. Anmeldelse av «Förslag till Strafflag. Allmänna Delen. Jemte motiv». Utarbeidet av Strafflagskommissionen, Stockholm 1923.

I *Norsk Rettstidende*: Domsgrunde i straffesaker for meddomsrett. Straffetu-maaling. Tilstaaelser i straffesaker, 1933.

I *Nordisk Tidsskrift for Strafferett*: Forbrydelsernes aarsaker, 1926. Oppor-
tunitetsprincippet og dets anvendelse særlig i norsk strafferettspleie, 1928. Lægens
strafferettslige ansvar for kirurgiske operasjoner. En kort oversikt over spørs-
maalets stilling, 1932.

I *Aftenposten* nr. 525 og 527/1932 15. okt. Indiciebeviset.

Hvilken tillit kan man ha til de menneskelige utsagn? Oslo 1931.

Forbrydelsene og deres årsaker. Straffen, dens oiemed, virkning og utmåling,
Oslo 1932. Anmeldt av Helge Refsum i *Norsk Politiblad* nr. 4, 6. årg., 1933 15.
feb. Refsum uttaler bl. a.: «... en helt mesterlig fremstilling For
mange politifolk vil det sikkert også være en glede på denne måten å fornye kjenn-
skapet med vår strafferetts «grand old man», som vi alle har slike gode minner
om fra den tid han som riksadvokat var vår høieste chef. Jeg glemmer aldrig for
et inntrykk det gjorde på mig som ung politimann, da jeg horte den begeistring
som en fremragende, dyktig, veltjent og erfaren opdager la for dagen efter en
konferanse med riksadvokaten om en vanskelig efterforskning: «Han spurte
mig og horte på mig. Og han skjønte saka bedre enn jeg skjønte sjøl.»

Litteratur: A. E. Eriksen og Paul Koht: Biografiske etterretninger om de
fra Tromsø skole i dens første 50 aar udgaaede studenter, Tromsø 1884, 21. Studen-
tene fra 1875 I, II. W. Lassens stamtavler, b. 23, R. A. Norsk biografisk lek-
sikon VII, 355—356. Hvem er hvem 1, 2, 3, 4. Avisbiografier ved utnevnelsen
til riksadvokat.

G. 1886, 20. april, Tromsø med *Marie (Maja) Jensine Killen-
green*, f. 1864, 20. sept. der, d. 1934, 14. mars, Oslo, begr. Vestre
Gravlund, datter av bankdirektør, kjøpmann Christian Peter Killen-
green, f. 1830, 28. april, Tromsø, d. 1875, 24. nov. der, g. 1860,
19. aug., Trondheim med «Richa» Henriette Elisabeth Floer, f.
1839, 31. jan. der, d. 1930, 6. nov., Oslo. Fru riksadvokat Kjer-
schow omtales i nekrolog i *Morgenbladet* nr. 74/1934, 15. mars
som en fin og hjertevarm dame, elsket og avholdt i sin krets. —
1 barn, h 1.

Killengreen, navnet klinger svensk. Tidligst kjent er ekteparet handels-
mann Christian Peter Killengreen og Birgitte Cathrine f. Aas, som flyttet fra
gården Ervik(en) ved Harstad til Tromsø, hvor han bosatte sig som kjøpmann
og i 1820 grunnla en ennu bestående handelsforretning, som nu heter J. A. Killen-
green & Søn. Ekteparets sønn kjøpmann Johan Andreas Killengreen f. 1791 10.
juni, Hasvik i Loppen, d. 1865 3. jan., Tromsø, g. 1824, 17. feb. der med Jensine
Marie Holmboe, f. 1805 efter sin far foged Jens Holmboes død, Ervik i Trondenes,
døpt 1. s. efter Trinit., d. 1874 28. aug., Oslo, begr. 16. sept., Tromsø, var bank-
direktør Killengreens foreldre. — Om Holmboe i Chr. Giessing: Jubellærere
3. 1. 348—352, Kbh. 1786. O. Holmboe: Foged Jens Holmboes etterkommere,
Kra. 1890. Vardal bygdebok III, Oslo 1930, 124. N. A. Ytreberg: Fra det gamle
Tromsø inntil 1850, Oslo 1936, passim.

Otilie Kjerschow,
f. Borchgrevink.

Floer, Henrik Henriksen, overstiger ved Kvikne kobberverk, og hustru Helvig Marie Brandt var foreldre til Richard Floer, f. 1767 11. april, Kvikne, d. 1822 28. aug., Roros som fhv. kaptein i Bergjegerkorpset og hytteskriver ved kobberverket der, g. ca. 1799 med Ingeborg Anna Holst, d. 1809 16. okt.. Roros, 30³/₄ år gl., hun efterlot sig fem barn (datter av Roros gårds eier Theodor Bergmann Holst). Disses sønn Richard Floer, f. 1807 15. juli, Roros, d. 1876 9. juni, blev begr. 15. juni i domkirkesognet, Trondheim, hvor han hadde vært kjøpmann og bodd i egen gård i Munkegaten. Da det gikk ut med ham drev han en tid brennevinshandel og var tilslutt ansatt i Norges Banks avdeling i Trondheim. Han var g. med Susanna Oxholm, f. 1814, d. 1903 30. juli, Melhus (datter av forvalter ved kobbertollen i Trondheim, tidligere pr.løitnant i den

danske sø-etat kammerråd Lorentz P. Oxholm, f. 1750 7. mars, Kjøbenhavn, g. 1774 8. april, Holmen kirke der med Margrethe Hedvig Bastholm, døpt 1750 7. april, se T. A. Topsøe-Jensen og Emil Marquard: Officerer i Den dansk-norske søetat 1660—1814 og Den danske søetat 1814—1932, Kbh. 1935 2. b., 286). Om Floer i D. Dahle: Roros kobberverk 1644—1894, Trondhjem 1894. T. Lindstøl: Stortinget og statsrådet, Kra. 1914.

h 1. *Sonja Kjerschow*, f. 1889, 24. mai i Tromsø, tok middel-skoleeksamen i 1906 og har i flere år vært og er fremdeles ansatt på riksadvokatens kontor i Oslo.

g 2. *Hjalmar Kjerschow*, f. 1859, 7. des., Vadsø, d. 1874, 8. april, Tromsø.

g 3. *Oscar Kjerschow*, byskriver, f. 1862, 10. jan., Vadsø, d. 1931, 1. feb., Oslo. Han kom inn på Tromsø skole 1870, blev student 1881 og kand. jur. 1887. Fra jan. 1888—mai 1889 var han edsvoren fullmektig hos sorenskriver Lund i Follo. Sistnevnte år fikk han autorisasjon som o.r.sakfører og bestyrte sin eldste brors sakførerforretning i Tromsø fra mai 1889—aug. 1890. Derpå var han konstituert assessor i Oslo byrett til nov. 1891. Fra 1. jan. 1892—okt. 1895 arbeidet han som edsvoren fullmektig i Oslo skifterett. Etter i 1895 å være blitt autorisert som h.r.advokat praktiserte han som sådan i Oslo til 1915, da han utnevntes til statsadvokat i Bergens lagsogn samt i Hordalands fylke av Horda-

land, Sogn og Fjordane lagsogn. Fra 1923 til sin død virket han som byskriver i Oslo Østre distrikt.

Byskriver Kjerschow var en sliter som sent og tidlig hang i, opslukt av arbeidsmengden i sine forskjellige kontorer. Han undte sig sjelden en ferie, men hadde dog gjort en del lange sykkel-turer og fotvandring, således i Jotunheimen, og han frydet sig ved å ferdes som turist i naturen. Ellers var engelsk-lesning hans rekreasjon.

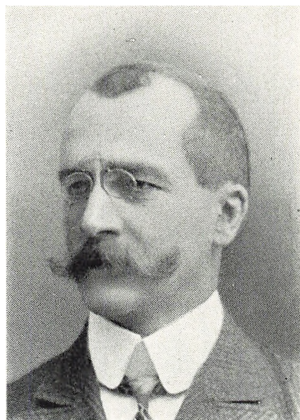
Litteratur: A. E. Eriksen og Paul Koht: Tromsø skole, Tromsø 1884, 22. Studentene fra 1881. Hvem er hvem 2. Nekrolog med foto i Aftenposten nr. 59/1931, 2. feb.

G. 1909, 18. nov., Oslo med fru «*Otilie*» *Christine Henrichs f. Borchgrevink*, f. 1870, 25. juni, Ringeby, datter av pers. kapellan der Anton Cathinco Borchgrevink, f. 1843, 17. juni på Toten, d. 1871, 21. nov., Ringeby, g. 1869, 29. juli, Hof, med Laura Realfa Thurmann, f. 1845, 17. sept., Våle, d. 1935, 14. juli på enkesetet Fagervik ved Hamar.

Borchgrevink, hollandsk-belgisk slekt, innvandret til Danmark med Bonaventura Borchgrevink som fra 1587 var kapellmester ved det danske hoff. — Bj. Borchgrevink: Slægten Borchgrevink med sidelinjer, Kra. 1911, 30.

Thurmann, slekten menes innvandret til Norge fra Tyskland i hanseatenes tid og har vært kjent her i landet siden omkring år 1600. Laura Realfa Thurmann var datter av sogneprest i Hof, Vestfold, Carl Fredrik Thurmann, f. 1808, 9. aug., g. 1838, 30. mai med Ottilia Christine Ottesen, f. 1813, 22. feb. — J. Backer-Thurmann: Familien Thurmann, Drammen 1866, 16.

g 4. *Einar Kjerschow*, læge, direktør ved Røde Kors Klinikk i Oslo, f. 1863, 25. mars, Vadsø, d. 1936, 6. april, Bygdøy, kremert påskeaften 11. april. Han kom på Tromsø skole 1870, bodde ofte hos sin barnløse onkel og tante, konsul Aagaards i Tromsø og siden hos enkefru Aagaard i Oslo og blev student med laud 1881, tok 2. eks. med laud 1882 og medisinsk embedseksamen 1890. I studietiden la han sig efter anatomi i Stockholm i to måneder og var kandidat ved Rikshospitalets kirurgiske avd. B. 1887—sept. 1888,

Byskriver
Oscar Kjerschow.

Sykehusdirektør
Einar Kjerschow.

1. jan., samme ved medisinsk avd. A. 1889 1. mai—1. sept. Straks etter embedseksamen nedsatte han sig som praktiserende læge i Oslo, hvor han var 2. assistent ved Rikshospitalets patol.-anatomiske institutt 1891, 15. okt.—s. d. 1892, og 1. assistent der 1892, 15. okt.—s. d. 1894. Samtidig var han et par år konst. politilæge i Oslo og derpå fra 1893, 1. mai—1894 31. jan. konst. 2. sundhetsinspektør der. Kjerschow gjorde tjeneste som reservelæge ved Rikshospitalets medisinske avd. B. 1895—1896, og ved kirurgisk avd. A. fra 1896, 15. okt.—1899 s. d. Under sitt arbeide her

studerte han med offentlig stipendium kirurgi i Tyskland, også en tid i Kjøbenhavn under Rowsing, og han nød i Oslo anseelse som fremragende kirurg med spesialitet urinveiskirurgi.

Han blev medlem av Det medisinske Selskab 1892, 27. jan., var medlem av Den norske lægeforening og Kristiania kirurgiske forening. 1908—1911 var han medlem av Kristiania amtslægeutvalg.

På den til den stasjonære Røde Kors klinikk i leiet lokale i Pilestredet 34 knyttede gratispoliklinikk ydet doktor Kjerschow behandling for ubemidlede i 1906 og 1. halvår av 1907, da klinikken måtte legges ned på grunn av plassmangel. Kjerschow fikk Røde Kors' utmerkelsestegn 1908, 29. mai. I 1907 valgtes Kjerschow inn i bestyrelsen for Røde Kors klinikk og søsterhjem, blev senere formann i denne bestyrelse, fungerte som formann i byggekomiteen for den nye klinikk og søsterhjem og var medlem av juryen for arkitektkonkurransen. Søsterhjemmet blev tatt i bruk 1916. Samme år blev Røde Kors-foreningen delt i Oslo Krets N. R. K. og Landsforeningen N. R. K. hvilken siste blev organisert 1917—1918. Fra 1917, 1. jan. ansattes Kjerschow som administrerende direktør ved klinikk (som da delvis kunde tas i bruk) og søsterhjem og som økonomileder ved Oslo Krets av Norges Røde Kors. Han valgtes til å repre-

sentere kretsen på landsmøtet samme år og var medlem av styret for Oslo Krets fra 1918 til sin død. På den årlige generalforsamling i Oslo 1918, 21. juni uttalte formannen for Røde Kors Oslo Krets, banedirektør J. H. Darre-Jenssen, sin uforbeholdne anerkjennelse for det dyktige arbeide Kjerschow hadde nedlagt som byggeforetagendets daglige leder. Ved den høitidelige vigsel av klinikk og søsterhjem 1919, 22. sept., sa Darre-Jenssen blandt annet: «Doktor Kjerschows navn fortjener særlig å nevnes idag for hans store arbeide med planleggelsen og senere med byggingen av søsterhjemmet og klinikken. Som mangeårig medlem av direksjonen har doktor Kjerschow arbeidet med byggesaken. Hans tillitvekkende tro på saken var mange ganger til uvurderlig hjelp. Han tapte aldri målet av sikte, og ingen hindring syntes ham for stor.» Banedirektøren avsluttet spøkende: «mange penger har De imidlertid brukt, doktor». Dette opfordrer til å minne om at arbeidet pågikk under verdenskrigen, da prisene steg ut over enhver beregning, og at doktorens ønske var å gjøre det, ikke luksuriøst men hjemlig og godt på Røde Kors klinikk. Han vilde gjerne finne ut hvad man kunde nøie sig med, men vek heller ikke tilbake for å skaffe førsteklasses de ting som burde vare. Doktor Kjerschow trådte tilbake fra sin direktørstilling 1933, 1. mai ved opnådd aldersgrense.

Om doktor Kjerschows arbeide for Norges Røde Kors har frøken Marie Ottesen¹ meddelt følgende:

¹ Frøken Ottesen var siden stiftelsesdagen 1907, 6. des. sekretær i Røde Kors' arbeidskomité, Oslo Krets. Den første formann fru Louise Keilhau, f. Ottesen, døde i 1927, frøken M. Ottesen blev i 1928 valgt til ny formann i kretsens arbeidskomité og overtok også sin søsters hverv som medlem av Røde Kors' landsstyre. Ved arbeidskomiteens 30-års jubileum 1937 fikk frøken Ottesen til erindring om det mangeårige virke Kongens fortjenstmedalje i gull og trakk sig ved denne leilighet tilbake fra Røde Kors arbeidet.

Gull Kjerschow,
f. Sørvik.

«Foruten sin lægepraksis optok doktor Kjerschow et stort arbeide til beste for Røde Kors klinikk og søsterhjem i Oslo. Den første klinikk bestod av to hus uten forbindelse med hinannen i Pilestradet, søstrene bodde i St. Olavsgate. Denne ordning medførte mange ulemper, og behovet var stort for ny klinikk med tilhørende søsterhjem. Formannen i kretsen, statsråd Darre-Jenssen lyktes det å få samlet den nødvendige kapital ved gaver og lignende, så byggeføretagendet kunde settes i gang i 1914. Sjelen i dette føretagende var doktor Kjerschow, som ivret for at man av de forskjellige alternativer skulde velge den fordelagtigste men dyreste store tomt. Kiærs gamle landsted Fagertun i Fredrik Stangs gate 11/13.» — Han satte senere meget inn på at naboeiendommen Nybo i Fredrik Stangs gate måtte kjøpes som anneks til søsterhjemmet, hvilket skjedde i 1928. — «Opførelsen av den nye klinikk var forbundet med store vanskeligheter. Således måtte elektrisk installasjonsmateriell fåes fra Tyskland, men da Norge tok mot tyske krigsfanger til rekreasjonsophold, erholdt man hvad som trengtes. Ved sin administrative dyktighet og sitt økonomiske skjønn forstod doktor Kjerschow å holde utgiftene innen rimelige grenser.

I sin lederstilling kom Kjerschow til å ta sig av søstrenes anliggender, og tross hans barske vesen lærte de å forsta at han interesserte sig for deres ve og vel og var til støtte for dem i sykdom og motgang. Han var formann i Landsforeningen Norges Røde Kors' skoleråd 1920 til 1921, da han ved omordning av rådet gikk av.» Om hans arbeide for søstrenes utdannelse kan nevnes at hans skoleplan er man ennå ikke kommet forbi.

«Efter initiativ av doktor Kjerschow stiftedes Røde Kors' arbeidskomité 1907. med frivillig arbeidende damer. Komiteen har til formål å organisere de til kretsen knyttede dameforeningers virksomhet og skaffe midler ved basarer, tilstillinger og innsamlinger. Under fru Keilhaus formannstid fikk de utvirket at den opprinnelige krigsføring blev utvidet til også å være en fredsføring som efter evne yder hjelp ved landsulykker. I froken Marie Ottesens formannstid fikk de lagt det sosiale arbeide i de fjerne fylker Nordland, Troms og Finnmark inn under R. K.s' arbeidskomité. Når det skal ydes internasjonal støtte nedsettes egne komiteer, under verdenskrigen drev de en utstrakt hjelpevirksomhet både innen- og utenlands.»

Før 1900 til efter 1912 var Kjerschow assistent hos Riksforsikringsanstaltens hovedlæge, han har til sin død av og til vikariert for de fast ansatte læger der og dessuten vært benyttet som Rikstrygdeverkets tillitslæge. Fra høsten 1925 til mai 1935 fungerte han som kontrolllæge (kirurgisk spesialist i skadesaker) for Forsikrings-Aktieselskabet Norden og blev rådspurgt også av andre forsikrings-selskaper.

Skjønt doktor Kjerschows viktigste virkefelt var lægens og administratorens, var han også fremragende på et annet område, nemlig kynologiens. Som 12-års gutt på Tromsø dresserte han

sin første fuglehund til rypejakt, og senere gjennom årene satte han sig ved studiet av utenlandske kynologiske skrifter og stambøker inn i kennelforhold som lå i et høiere plan enn de norske. Skandinavisk Gordonsetterklubb var blitt stiftet 1901, og klubbens anliggender blev en tid fremover ledet av doktor Kjerschow, som allerede hadde utarbeidet og trykt sin stamtavle over gordonsettere. Han blev kynologiens ledende mann i Norge, fikk orden i stambokføringen og utstillingsforholdene, gav regler for og ordnet de første jaktprøver, og klar over krysningers betydning og nødvendighet var han ytterst omhyggelig som opdretter. I 1901 valgtes han til suppleant i bestyrelsen for Norsk Kennelklub (stiftet 1898) og overtok å føre stamboken; i 1903 blev han medlem av styret og var i to år formann i redaksjonskomiteen for klubbens tidsskrift og viseformann i styret, men frabad sig gjenvallg efter utgangen av 1904. Han fortsatte som dommer til 1922, og konkurrerte med egne hunder ved klubbens utstillinger og prøver til s. å., da han trakk sig tilbake fra aktivt arbeide innen hundeverdenen. Doktoren var også anmodet om å stille sig som formann for Norsk Kennelklub, og han blev valgt til klubbens æresmedlem på Norsk Kennelklubs generalforsamling 1926. Han hadde en mengde premier fra hundeutstillinger.

Doktor Kjerschow var mangeårig «korresponderande ledamot» av Svenska Kennelklubben (i Stockholm).

I 1910 kjøpte han en tomt på Bygdøy og bygde sin villa Melbydalen i 1911.

Som hidrag til forståelse av Finar Kjerschows særpregede personlighet gjengis her et brev fra overlæge Dedichen til fru Aagot Kjerschow:

Østre Aker 23. april 1915.

Kjære frue.

Lad mig faa lov til at sende Dem min hjerteligste lyknskning med den hyldest som Deres mand bragte Dem sidste klubaften. Den tog os alle stærkt og gjorde det hele til en ren oplevelse, et uforglemmeligt minde.

Den første del af Deres mands tale kunde ingen holdt, for bare han kan være saa kjølig vittig, saa isnende ondskabsfuldt rammende, saa elskværdig infam. Og den sidste del af den, den til Dem, den vilde ingen anden hat mod til at holde. Den var gribende, overlegen, pragtfuld og overraskende som intet andet. Jeg kjender ingen som er saa fuld af modsætninger som han, derfor passer han ogsaa saa fortreffelig i vor paa modsætninger saa rige klub. Men endnu aldrig

har han overrasket og imponeret os alle som sidst, og vi gikk alle hjem med følelsen af, at vi havde været vidne til en pludselig aabenbaring af uanedede dybder i et sjæleliv, hvis udvendige mest af alt ligner speilblank is over en fornem isolert bugt.

Deres hengivne

Henrik Harpestræng.

Doktor Kjerschow har skrevet: I *Forhandlinger i Det medicinske Selskab* 1894, 117—121: Carcinoma uteri.

I *Festskrift til professor H. Heibergs* 25 års jubileum 1895, 203—212 og separatavtrykk derav: Sprængvirkning ved skud paa kort afstand. K. fikk 1896, 2. sept. rentene av professor Voss legat til delvis dekning av trykkeomkostningene.

Stamtavle over gordonsettere, Oslo 1899 à 1900.

I *Tidsskrift for Den norske Lægeforening* 1903, 131—134: Kristiania kommunale sykekasse.

I *Norsk Jæger- og Fiskerforenings Tidsskrift* 1897, 109: Huitfeldts artikler om Gordonsetteren, 1902, 109: Hundeutstillingen i Trondhjem, 1910, 73—80: Setterutstillingen i Kristiania.

I *Norsk Kennelklubs Tidsskrift* 1901, 72—87: Hundeutstillingen i Göteborg 1901, 1902, 45—58: Fieldtrials i England, Danmark, Finland og Sverige i aaret 1901. S. å. 103—115: Lidt om hundeutstillinger (også inntatt i «Vore Hunde»). 1904, 123—124: Lord Byron. 234—237: Vaksination mot hvalpesyge. 1907, 89—100: Dommerberetning.

I *Skandinavisk Gordonsetterklubs Aarbog* 1907, 20—29 og 1908, 36—43: Lidt om Gordons i lande udenfor Skandinavien. 1908, 54—56: Dapper Nap. 1909, 21—32: Lidt om Gordonsetterens oprindelse og tidligste historie.

Sammen med dr. med. N. Backer-Grøndahl: *Bandager og instrumenter*, Oslo 1928. (For Røde Kors sykepleierskeskole.)

En del medisinske meddelelser under merke E. K.

Einar Kjerschow er omtalt i: Studentene fra 1881. Hvem er hvem 1, 2, 3. Norges Røde Kors årsberetning nr. 42/1906, 10—11; 1907, 11; 1917, 99—101; 1918, 35—36; 1919, 82, 88, 94. Norges Røde Kors månedsskrift nr. 7/1936, 80. I. Kobro: Norges læger I 1800—1908, Kra. 1912, 640—641. *Tidsskrift for Den norske Lægeforening* 1933, 806 flg. Arne Omsted: Einar Kjerschow (i *Norsk Kennelklubs tidsskrift III*, Oslo 1936, 115—119). O. Berner: Einar Kjerschows betydning for norsk kynologi (i *Fuglehunden* nr. 7/1936). Nekrolog i *Norsk Jæger- og Fiskerforenings tidsskrift* 1936, i *Aftenposten* nr. 180/1936, 7 april, Göteborgs Handels och Sjöfartstidning 1936, 8. april, *Morgontidningen* 1936, 9. april.

G. 1. 1890, 12. nov., Borre (Horten) med *Aagot Clasen*, jordmor, f. 1865, 7. juni, Horten, d. 1920, 1. feb., Bygdøy, kremert 5. feb., Oslo, datter av marinekaptein Magnus Andreas Thulstrup Clasen, f. 1825, 13. aug., Fredriksvern, d. 1868, 14. juni på tokt

i Senjen, g. 1861, 18. mars, Borre, med «Maren» Fredrikke Coldevin Sandborg, f. 1836, 8. april, Borre, d. 1894, 12. nov., Oslo.

Clasen, opprinnelig dansk slekt som bosatte sig i Trondheim. Kjøpmann Christian Clasen, d. 1824, 13. okt., Larvik, og hustru Ingeborg Oppen var foreldre til overløge i marinen Hans Christian Clasen, f. 1789, 18. jan., Oslo, d. 1865, 4. sept., Horten, g. 1814, Kjøbenhavn med prof. med. Ranøes datter Olive Amalie, f. 1786, 15. feb. der, d. 1837, 7. juni, Larvik. Disses sønn var marinekaptein Clasen. — F. C. Kiær: Norges læger, Chra. 1888, 203—204.

Sandborg, en nordlandsslekt. Fru Clasens far var sogneprest Hans Emanuel Sandborg, 1798—1863, i Sunndalen, senere i Selbu, g. med Fredrikke Holst fra Offersøy ved Tjøtta og Alsten, f. 1807, d. ca. 1852. — Slegtregister over en Holsteslekt (Helgelands—Holsterne), Kra. 1905, 45. (Meddelt 1938, 3. okt. av fru Hedvig Ording, f. Bohr, Oslo).

G. 2. 1923, 27. nov., Örgryte gamla kyrka, Göteborg, med *Gunborg (Gull) Bergliot Dreier Sørvik*, f. 1901, 17. juni, Göteborg, datter av grosserer der Knud Dreier Sørvik, f. 1864, 12. feb. på Averøy ved Kristiansund, d. 1933, 10. nov., Göteborg, g. 1900, 14. sept. der, med Clara Brantenberg, f. 1875, 23. feb. der, d. 1922, 18. juli på Fornebo, Lysaker. Gull Sørvik studerte engelsk litteratur tre semestre ved universitetet i Oxford, samt tysk og engelsk et semester ved universitetet i Magdeburg i Tyskland. Fru Kjerschow har vært meget hjelpsom ved utarbeidelsen av denne slektsbok. — 1 barn, h 1.

Sørvik. Ole Pedersen Waagan, g. med Ragnill Pedersdatter, hadde tre barn til dåpen i Kornstad, dengang annekskirke til Kvernes: Peder, f. 1748, Torri f. 1753 og Torri f. 1758. Det er mulig at disse er samme slekt som Torris Olsen Waagan, der var g. med Helena Johansdatter Dreier og hadde sønnen Gabriel f. 1772, 26. aug., døpt 6. sept. i Kornstad kirke. «Ungkarl Gabriel Dreyer Torrisson Waagan» blev g. 1799, 26. des., Kornstad, med «Pige Marith Knuds datter Kalvoen». Deres sønn Knud Dreier Gabrielsen, f. 1807 på Wewang, døpt 22. feb. i Kornstad kirke, kjøpte gården «Sørveg», nu Sørvik på Averøy i Bremsnes annekst til Kvernes ved skjøte av 1836 og dode der 1847, 5. juni, «omtr. 40 Aar gl.» Han var g. med Berit Andersdatter Dyrset i Bremsnes, d. 1863, 29. nov., «57 Aar gl.» som kårkone på Sørvik. Sonnen gårdbruker Gabriel Dreier Sørvik, opgitt f. 1837 på Sørvik, men ikke funnet der, d. 1866, 10. mars, Bremsnes, g. 1863 (ikke funnet der, kirkeboken ufullstendig) med Gurine Fransvåg i Bremsnes, f. 1841, 12. april, d. 1916, 10. juni, Bremsnes, var foreldre til grosserer Knud D. Sørvik som i 1888 kom til Göteborg i sin farbror grosserer Mathias Dreier Sørviks forretning og i 1898 grunnla egen agentur- og grossererforretning der. Han var

Konsul Richard Killengreen.

i sin tid ivrig seiler og motorbåtportsmann. Sørvik fortsatte å være norsk statsborger etter 1905. I 1911 kjøpte han hus på Fornebo, hvor familien bodde mens grossereren reiste frem og tilbake til forretningen i Göteborg. Etter hustruens død flyttet familien tilbake til Göteborg, og grossereren kom senere bare på korte besøk til Norge; huset på Fornebo solgtes i 1931.

Brantenberg, Karl Henrik. 1728—1779, var bruksinspektør i Södermannland og gift med Brita Campanius, hvis mor f. Bröms var av svensk presteslekt; faren var presten Henrik Andersson Campanius. Blandt deres 13 barn var dr. teol., hovpredikant og riksdagsmann Johan Henric Brantenberg, f. 1756, 2. juli på Södra Spånga i Vestre Vingaker, Södermannland: skalden Wallin kalte ham «religionens, dydens, mennesklighetens, fosterlandets vän». Han var gift

med den adelige Carolina Bruce av offiserslekt (hun skal stamme fra kong Robert Bruce i Skottland, 1274—1329, og senere fra mange kjente svenske, skotske og engelske adelslekter og fra de gamle norske konger. Fru Gull Kjerschow fører her sitt stamblad tilbake til omkring år 450 (51 uavbrutte ledd)). — Gustav Elgenstierna: Ur den introducerade Svenska Adels Ättartavlar. Om Brantenberg i Svenska kongliga Hof-Clericiets historia I. d., 3. b., Örebro 1814, 785 flg.

h 1. *Brit Kjerschow*, f. 1925, 14. feb., Bygdøy.

g 5. *Johanne (Lita) Kjerschow*, f. 1865, 3. april, Vadso, d. 1917, 30. okt., Oslo. Hun tok guvernanteeksamen ved Nissens skole i Oslo 1888.

G. 1889, 30. sept., Tromsø, med *Richard Floer Killengreen*, konsul, f. 1863, 20. mars der, bror av Maja Killengreen, se s. 37, 38. Etter å ha gått ut av 2. gymnasieklasse på Tromsø skole arbeidet han en tid i sin fars firma J. A. Killengreen & Søn, utdannet sig videre i utlandet, særlig i Hamburg, og kom 1884 inn i sin fars forretning som 4. generasjon. Alle disse kjøpmenn har hele tiden bodd i samme gamle vakre gård, bygd ca. 1835 i Sjøgaten, med forretningsbygg og bryggeanlegg på den ene siden og privatbolig på den andre siden av gaten.

I 1888 blev R. Killengreen utnevnt til nederlandsk visekonsul. I flere år var han medlem av Tromsø formannskap og fra 1893—1928 medlem av Tromsø bystyre, hvor han var ordfører i 1897. 1903 valgtes han til medlem av styret for Norges Banks avdeling

i Tromsø og blev direksjonens formann 1924. Foruten a ha vært formann i Tromsø Handelsstand og medlem av styret for Norges Handelsstands Forbund har han hatt flere andre tillitshverv i stat, kommune og private selskaper. Han har anlagt Tromsø Reperbane og Ramfjordens Oljefabrikk og eier flere fiskevær.

Konsul Killengreen var stortingsrepresentant for Tromsø og Bodø 1898—1900 og møtte på tinget fra des. 1899 — ut april 1900 for rektor Horst. Han er R. N. Oranje-Nassau O. (Aftenposten nr. 142/1938.) — 4 barn, h 1 — h 4.

Lita Killengreen, f. Kjerschow.

Litteratur: Tallak Lindstøl: Stortinget og statsrådet 1814—1914 I. b., I. d., Kra. 1914. Hvem er hvem 2, 3, 4. E. Hoffstad: Merkantil biografisk leksikon, Oslo 1935. N. A. Ytreberg: Fra det gamle Tromsø, Oslo 1936.

h 1. *Leif Killengreen*, grosserer, f. 1890, 20. aug., Tromsø, d. 1936, 2. juli der, kremert 6. juli, Trondheim. Han avsluttet sin skolegang med 1. gymnasielasse, gikk på Treiders handelsskole i Oslo 1908, var beskjeftiget et år i en kullforretning i Glasgow 1910, studerte sprog i Berlin og Hamburg 1911 og arbeidet siden i sin fars forretning. Nekrolog i Tromsø Stiftstidende nr. 152/1936, 3. juli.

G. 1915, 12. aug., Tromsø, med *Ninna Gram Vogt*, f. 1893, 30. okt., Kristiansand, datter av oberst Jørgen Herman Vogt på Lubbenes ved Molde, f. 1866, 1. des., Oslo, g. 1. 1892, 12. okt., Kristiansand, med Johanne «Fredrikke» Dahm, f. 1869, 25. okt. der. d. 1912, 14. mai, Tromsø. — 2 barn, i 1—i 2.

Vogt, slekten stammer fra kjøpmann og stadskaptein i Oslo, Nils Michelsson, 1678—1722, g. 1712 med Elenore Vogt. Oberst Vogt er sønn av oberst Carl Jacob Vogt og hustru Marie Caroline Wilhelmine Sofie f. Aabel. — Carl Vogt: Slægten Vogt, Oslo 1928. Aabel, se W. Lassen: Norske Stamtavler I, 7.

Dahm, slekten skal opprinnelig være fra Holland. Proprietær Ivar Albrecht Dahm på Jægersbjerg ved Kristiansand, 1786—1862, og hustru Cathrine, f. Olrog (Oldrogg), 1796—1865, kom fra Kjøbenhavn og var foreldre til sanitetskaptein Edvard Dahm, f. 1836, 26. jan., Oddernes, d. 1906, 27. sept., Kristiansand. g.

1868 24. nov., Halden med «Ninna» Reinholdine Elise Gram, f. 1839, 15. juli, Norderhov, d. 1894, 5. feb., Kristiansand. — F. C. Kiær: Norges læger I, Chra. 1888, 231—232 samt private opplysninger fra enkefru Ninna Killengreen i Oslo og disponent Christian Børs i Bergen.

i l. «*Randi*» *Fredrikke Killengreen*, f. 1917, 30. sept., Tromsø. Hun utdannet sig fra høsten 1938 ved Kunst- og Industriskolen i Berlin.

G. 1939, 15. nov., Oslo, med «*Asbjørn*» *Toralf Aamodt*, maler og tegner, f. 1893, 21. aug., Larvik, eneste sønn av kjøpmann «*Thorvald*» Anton Aamodt, f. 1849, 4. feb., Oslo, d. 1921, 15. juni, Larvik, g. 1880, Oslo med Karoline Amundsen f. 1861, 24. mai, Solør; hun er som enke bosatt i Larvik sammen med en datter.

Aamodt, denne slekt har gjennom århundrer vært bønder på gården Aamot i Åmot sogn, Nedre Østerdalene. Gården er nevnt i 1493, O. Rygh mener at bygdens prestegård er en del av den opprinnelige hovedgård Aamot som har navn efter sammenløpet av Rena og Glomma, o: Aamøtet. I 1604 og 1723 blev navnet skrevet *Aamodt*. Kjøpmann Aamodt i Larvik var eneste sønn av Anton Aamodt, født på Aamot gård, død i Oslo efterat hans eiendom på Ladegårdsøen var brent helt ned, så han mistet alt, g. i Drammen med tollkasserer Thoresens datter Kristine, som var født i Drammen og døde i Oslo; et par dotre var gift i Amerika. Anton Aamodt er også eneste sønn, hans søstre måtte gå fra fedregården under krigsårene en gang mellem 1809 og 1814.

Amundsen, Karoline er datter av gårdbruker Amund Hansen Rødaas, f. 1797 på Rødaas i Solør, d. 1866, Hoff i Solør, g. 1838 der med Marthe Marie Kristiansen, f. 1818, Grue i Solør, d. 1903, Hoff i Solør. Slekten har bodd på Rødaas i mange generasjoner, Hans og Halvor var døpenavn som vekslet mellem eldste sønn. (Amund er nevnt som nest eldste sønn.) Rødaas er nu solgt og slekten spredt på store og små gårder rundt om i Solør. (Meddelt 1939 30. des. av Aslaug Aamodt, Larvik.)

Efter to år i gymnasiet og ett år i tegneskole i Oslo studerte Asbjørn Aamodt ved Kunstakademiet der 1912—1914, da han fikk sitt første billede optatt på Statens maleriutstilling. Siden har han hatt studieophold i Italia, Frankrike, England og Tyskland. I 1917 blev han ansatt som tegner i Verdens Gang, 1922 i Dagbladet og 1925 i Arbeiderbladet; her er han også kunstanmelder. Aamodt har vært formann i Tegnerforbundet og har utgitt: «Oslo i sort og hvitt» (Norske Arbeiderparti), Oslo 1929.

Litteratur: Hvem er hvem 1938.

i 2. *Richard Floer Killengreen*, f. 1918, 5. nov., Tromsø. Han tok eksamen ved Handelsgymnasiet i Oslo 1938, og blev derefter ansatt i sin farfars firma i Tromsø.

h 2. *Aagot Killengreen*, f. 1891, 16. okt., Tromsø. Hun blev student 1909 fra Tromsø offentlige høiere almen-skole, tok eksamen ved Handelsgymnasiet i Oslo og reiste en del i Europa og Amerika. I Tønsberg var hun flere år medlem av byens skolestyre.

G. 1916, 28. okt., Frogner kirke, Oslo, med *Jørgen «Herman» Meinich*, fylkesmann, f. 1868, 2. feb., Bergen, sønn av fylkesmann Hans «Thomas» Meinich, f. 1819, 31. jan. på Kronborg gård i Søndre Land, d. 1878, 7. juni der, g. 2. 1860, 21. aug., Vang, Hedmark med Eveline Stenersen, f. 1841, 22. mai, Aal prestegård, Hallingdal, d. 1911, 30. nov., Oslo.

Meinich, slekten stammer fra Mathis (Mathias) Meiniche (Minche), d. 1670 i Hillerød, Sjælland. Hans sønnesønns sønnesønn Jørgen Christian Thomas Meinich(e), f. 1746 på Meilgaard gods i Føllerup ved Randers, d. 1788, 10. okt. i Drammen, hadde sonnen Jens Christian Meinich, 1787—1855, som blev foged i Valdres, Land og Hadeland og kjøpte Kronborg gård i Søndre Land i 1805. — Amtmand Hans Thomas Meinich 1819—1919. Et hundrede aars minde, Kra. 1919. Familien Meinich fra ca. 1600 og med sidelinjer fra 1746—31. des. 1925, Oslo 1926.

Stenersenslekten stammer fra Bjørn Gulbrandsen Kraabøl, nevnt i 1400-årene som bruker av gården Kraabøl i Vestre Gausdal. Eveline var datter av sogneprest Gabriel Hofgaard Stenersen, 1798—1850, og Anna Birgitte Irgens, 1800—1874. — E. A. Thomle og G. F. Gundersen: Slegten Stenersen fra Vaalen i Gausdal, Kra. 1924.

Herman Meinich blev student fra Katedralskolen i Oslo 1885, vpl. offiser 1886, kand. jur. 1890. Han var fullmektig ved Nordre Bergenhus fylkeskontor 1890—1891, ved Nordfjord sorenskriverembede 1891—1893 i hvilket år han blev sekretær i Finansdepartementet. I 1895 var han kort tid konst. sorenskriver i Ringerike og $\frac{1}{2}$ år i 1896—1897 konst. fylkesmann i Nordre Bergenhus. Meinich blev forfremmet til byråchef i Finansdepartementet 1901, blev byfoged i Tromsø 1905, sorenskriver i Mellem Jarlsberg 1918 og fylkesmann i Vestfold med bolig i Tønsberg 1923. I henhold til aldersgrenseloven tok han avskjed fra 1938, 2. feb. da han bosatte sig i Oslo.

I Tromsø blev byfoged Meinich valgt inn i bystyret 1907, blev viseordfører der 1908, og ordfører 1909. Han var representant

for Tromsø på Stortinget 1910—1912. Meinich var medlem av Hypothekbankens styre i Tromsø 1912—1918 og av Tromsø Sparebanks direksjon 1912—1919. Et par år var han formann i bygningslovkomiteen i Tromsø og sa fra sig hvervet høsten 1915. For Vestfoldbyene var han stortingsrepresentant 1922—1924. I 1923 blev han formann i styret for Vestfold Historielag og for Vestfold Kraftselskap. Han har vært ordfører i representantskapet for Tønsberg og Oplands Bank, forstander i Tønsberg Sparebank og formann i styret for Færderfondet.

På Finansdepartementets vegne opholdt Meinich sig i Paris 1898 og 1904 for å underskrive obligasjoner til statslånet og Arbeider- og Boligbankens lån av disse år. I 1917 blev han av regjeringen sendt som meglingsmann til Svalbard i anledning av en arbeidskonflikt ved norske kullgruver i Advent Bay.

På fylkesmann Meinichs 70-års dag holdtes en fest i hans hjem, hvor alle fylkets ordførere, fylkesutvalget, de forskjellige fagchefer i fylkesadministrasjonen, byenes borgermestre og en rekke personlige venner tok avskjed med ham med gaver, blomster og hele fylkets hilsen: «Folkets kjærlighet er Deres belønning» (Tønsberg Blad og Vestfold Arbeiderblad 1938, 2. feb., Aftenposten nr. 57 s. å.). Fylkesmannen er omtalt som ypperlig skikket til å stå i spissen for et fylkes administrasjon, utstyrt med stor arbeidskraft, grei, selvstendig og med utmerkede personlige egenskaper, kunnskapsrik, representativ og avholdt av høi og lav (Morgenbl. nr. 51/1921 16. feb., telegram fra Tromsø).

Fylkesmann Meinich er R.¹ St. O. O. siden 1934, 29. jan. og æresmedlem av Departementsforeningen.

Litteratur: Studentene fra 1885, 1, 2, 3. Hvem er hvem 1, 2, 3, 4. T. Lindstøl: Stortinget og statsradet 1814—1914, Kra. 1914. O. Gjerlow: Norges politiske historie III, 98 flg., Oslo 1936.

Fylkesmann Meinich og hans annen hustru Aagot, f. Killengreen har 5 barn, i 1—i 5:

i 1. «Lita» *Eveline Meinich*, f. 1917, 5. sept., Tromsø. Hun er utdannet som barnepleierske og opholdt sig et år i Wien.

i 2. *Inger Meinich*, f. 1919, 13. nov., Horten, ansatt i forsikringsselskapet Idun i Oslo.

i 3. *Grete Meinich*, f. 1921, 19. okt., Horten.

i 4. *Herman Meinich*, f. 1923, 15. sept., Horten.

i 5. *Christian Meinich*, f. 1926, 14. april, Tonsberg.

h 3. *Marie (Maja) Killengreen*, f. 1893, 9. sept., Tromsø.

G. 1917, 18. jan., Tromsø, med *Leif Andersen*, pelsvarehandler, f. 1891, 16. mars der, sønn av kjøpmann Claus Røthe Andersen, f. 1859, 20. mars på gården Røthe, Voss, d. 1911, 25. juli, Tromsø, g. med Anna Haugen, f. 1863, 30. jan., Tromsø, d. 1924, 19. april, Trondheim.

Andersen, Claus var sønn av gårdeier og -bruker Røthe på Voss og hans hustru Marta, f. Grimstad (fra Børke gård på Voss). Claus Andersen grunnla 1889 pelsvarehandelen Claus Andersen A/S i Tromsø, med filial i Hammerfest om sommeren. Han drev i sin tid to forretninger: Claus Andersens gullmedforretning og Claus Andersens pelsvareforretning, men var ikke utdannet håndverker hverken i gull- eller pelsvarebransjen; før han startet i Tromsø var han fullmektig i firma M. Hammer i Bergen. — Om Rotegårdene i Lars Kindem: Vossaboki 2, Gards-soga I, 125 flg., Oslo 1935. Om Børke (Bjørke, Bjorkü) s. 485 flg. i Vossaboki 3. Oslo 1936.

Haugen, Anna, datter av kjøpmann Haugen i Tromsø. Han var født på gården Gurihaug i Dovre, Gudbrandsdalen, hvor hans far var gårdbruker og handelsmann. Det er fremdeles handelssted på gården, og innehaveren er en brorsønn av Tromsø-kjøpmannen Haugen, som er gift med en gårdbruker- og kjøpmannsdatter fra gården Tovik i Trondenes; hun er av dansk herkomst.

Efter middelskoleeksamen gikk Leif Andersen et år på handelsskole med avsluttende eksamen i Tyskland og tok senere ett-årig handelskursus i Oslo. Han arbeidet i et engelsk firma fra 1910—1911, hvilket år han av sin familie blev ansatt som chef i sin nettop avdøde fars pelsvareforretning. 1916, 1. jan. overtok han firmaet Claus Andersen for egen regning. — 4 barn, i 1—i 4:

Litteratur: E. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935, 27.

i 1. «*Johanne Marie*» *Killengreen Andersen*, f. 1917, 30. nov., Tromsø. Hun tok middelskoleeksamen 1934, studerte musikk hos Mary Barratt-Due i Oslo 1935—1936 og en tid i Berlin, er nu ansatt i sin fars forretning.

i 2. *Eli Kjerschow Andersen*, f. 1919, 21. sept., Tromsø. Hun blev student 1939.

i 3. *Liv Killengreen Andersen*, f. 1929, 10. jan., Tromsø.

i 4. *Claus Andersen*, f. 1931, 13. nov., Tromsø.

h 4. *Eli Killengreen*, f. 1894, 30. sept., Tromsø.

G. 1919, 18. feb., Tromsø, med «*Torvald*» *Andersen Schram Olsen*, adm. direktør, f. 1889, 2. juli, Berg prestegjeld i Østfold, sønn av fylkesmann Hroar Olsen, f. 1859, 30. april, Trondheim, g. 1885, 19. sept., Oslo, med sin kusine Anna Hedvig Olsen, f. 1862, 18. sept., Larvik, de er bosatt på Smestad i V. Aker.

Olsen, denne slekt stammer fra Rolf Olsen fra Nordfjord, far til koffardikaptein Ole Rolfsen Olsen, 1720—1792, g. med Janicke Schram, f. 1720, Bergen. Ekteparets sønn Erik Olsen, 1761—1834, hadde 9 barn av hvilke marinekaptein Hjalmar Olsen og hustru, f. Knudtzon var fylkesmann Hroar Olsens foreldre, og sorenskriver i Nes, Thorvald Olsen og hustru, f. Blom var fru fylkesmann Olsens foreldre. — Fredrikke Waaler: *Slekten Rynning med sidelinjer*, Hamar 1918, Ahnetavle nr. 3. Olaf N. Hals: *Familien Sandberg*, Fredrikshald 1921, 75—78. Gjennem nr. 660 i C. M. Munthe: «Vore fælles ahner», NPT 3, 261 fig. stammer fylkesmann Olsen fra de gamle norske konger.

Schram, slekten kom til Norge med Andreas (Anders) Schram, f. 1621, 13. mars i Oslas, Braunschweig, d. 1692, 9. juni, Bergen, hvor han tok borgerskap som kobberslager 1648, 8. nov. Han var g. med Daarete (Dorthe) Michelsdatter Aabenberg fra Helsingør. Deres sønn Michel Schram, f. 1659, d. 1723, 24. feb. i Berg og hustru Janicke Danielsen fra Lübeck var Janicke Schrams foreldre. — F. Waaler: *Slekten Rynning*. P. Schram: *Stamtavle over den danske gren av slægten Schram, samt foreløbigt bidrag til en stamtavle over den norske slægt Schram*, Kbh. 1924.

Schram Olsen blev student fra Katedralskolen i Bergen 1907 og praktiserte to år ved Borregård fabrikker i Sarpsborg, hvor han deltok i bygging, igangsetting og drift av ny cellulose- og papirfabrikk. Fra høsten 1909 gjennomgikk han den tekniske høiskoles linje for papir- og cellulose-ingeniører i Darmstadt, med diplom-eksamen våren 1913, og blev driftsingeniør ved Nitrate Works, Vilvorde i Belgia. Fabrikken tilhørte det engelske firma The Nitrogen Products & Carbide Co. som engang eide Oddafabrikkene, den blev nedlagt 1914 som følge av verdenskrigen, og Schram Olsen fikk ansettelse ved Vadheim Elektrokemiske Fabrik som driftsingeniør. Sommeren 1916 blev han ansatt i Det norske A/S for Elektrokemisk Industri i Oslo ved firmaets kjemiske avdeling og her arbeidet han til sommeren 1921, da han blev teknisk konsulent for Den norske Creditbank i Oslo. Siden 1934 er han adm. direktør for A/S Bjølvefossen, Oslo.

Direktør Schram Olsen har foretatt forretningsreiser til forskjellige land og opholdt sig lengere tid i Frankrike og England. Han er medlem av Norges Industriforbunds arbeidsutvalg siden 1936 (formann i eksportgruppen) og medlem av direksjonen i flere større industriselskaper. Våren 1938 kjøpte han villa Haga terrasse nr. 10, Smestad og bor der. — 2 barn, i 1—i 2.

Litteratur: Studentene fra 1907. E. Hofstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935. Hvem er hvem 4. Dagens navn, Aftenposten 1939, 1. juli.

i 1. «Ellen» *Hedvig Schram Olsen*, f. 1920, 10. mai, Oslo. Etter middelskoleeksamen studerte hun sprog i England og har tatt Treiders handelsskoleeksamen.

i 2. *Karen Janicke (Janne) Schram Olsen*, f. 1921, 24. nov., Oslo. Gymnasiast.

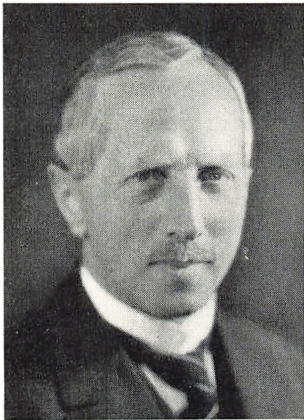
g 6. *Carl (Bollo) Kjerschow*, f. 1868, 5. aug., Vadsø, d. 1871, 26. des., Tromsø, begr. 1872, 4. jan. der.

g 7. *Christian Collett Kjerschow*, f. 1870, 18. aug., Tromsø, d. 1872, 1. jan. der, begr. 4. jan.

g 8. *Andrea Marie (Bitta) Kjerschow*, f. 1873, 6. juni, Tromsø. Hun var opkalt etter sin onkel og tante Aagaard, men fikk sitt daglige navn av kong Oscar II, som under sin Nord-Norges-reise i 1873 var til lunch hos stiftamtmann Kjerschow. Dennes 8-årige datter Lita hadde hilst på Kongen, og da den lille baby blev båret inn, sa majesteten: «så heter väl hon bitte lita», og siden kaltes hun aldri annet enn Bitta. Hun tok middelskoleeksamen ved Tromsø høiere almenskole i 1889, eksamen ved Nissens guvernanteskole i Oslo 1892, og hadde vikariater ved et par skoler i Oslo, bl. a. ved Christies gutteskole. I 1897 tok hun eksamen ved Nissens seminar og var fra 1898—1899 ansatt ved folkeskolen i Oslo.

G. 1899, 10. mai, Eidsberg, med *Anders Tandberg Grøndahl*, boktrykker i Oslo, f. 1872, 6. mars, Karlsøy, sønn av sogneprest «Stener» Johannes Tandberg, f. 1837, 28. jan., Fredrikstad, d. 1911, 25. mai, Oslo, g. 2. 1871, 21. mars, Oslo, med «Louise» Marie Grøndahl, f. 1845, 29. okt. der, d. 1925, 8. mars på Bakkehaugen i Vestre Aker.

Tandberg, opprinnelig meget gammel bondeslekt fra Ringerike, se En slekt Tanberg—Tandberg, Kra. 1909 og Oslo 1938.

Boktrykker
Anders Grøndahl.

Grøndahl. Borger Flindrum, ca. 1624—ca. 1670, bruker av en part av Flindrum i Ullensaker, var formentlig far til Christopher Borgeren som i 1715 kjøpte Grøndalen i Ullensaker og er Anders T. Grøndahls tip-tip-tipoldefar. — W. P. Sommerfeldt: Boktrykker Chr. Grøndahls efterkommere, Kra. 1916. Grøndahl & Son. Et firma i 125 ar, Oslo 1937. Ullensaker bygdebok II.

Anders Grøndahl blev student 1890, tok 2. eksamen året efter og blev ansatt i Grøndahl & Søns Boktrykkeri i 1895 efter å ha fått sin faglige utdanning først hjemme og derefter i Kjøbenhavn. Han tok håndverksbrev i Oslo 1897, blev parthaver i firmaet Grøndahl & Son 1903, fikk handelsbrev

1915 og overtok fra 1920, 1. jan. sammen med sin yngste bror ingeniør Jørgen Tandberg, Grøndahl & Søns Boktrykkeri og Grøndahl & Søns Bokhandel. Trykkeriet blev i 1935 flyttet fra Tollbodgt. 27 til nybygget i Munkedamsvn. 35, og bokhandelen til Øvre Slottsgt. 12. I 1932 kjøpte firmaet Steenske Boktrykkeri, Johannes Bjornstad A/S, som i 1935 gikk op i Grøndahl & Son.

Grøndahl har også utført meget arbeide utenfor sin forretning, bl. a. har han vært formann i Oslo Boktrykkerforening 1907—1910 og 1932—1934, medlem av Nordisk Boktrykkerråd siden 1919 og formann i Den norske Boktrykkerforening siden 1926. Han var medlem av Oslo bystyre 1910—1913, formann i Oslo Håndverks- og Industriforening 1918—1925 og æresmedlem i denne forening siden 1938, styremedlem i Norges Håndverkerforbund 1919—1929. Nestformann i Norsk Arbeidsgiverforening 1914—1917 og senere centralstyremedlem der, styremedlem i Den norske Forleggerforening 1914—1926 og i Den norske Bokhandlerforening 1926—1929. Medlem av Realbankens kontrollkomité 1916—1923 og fremdeles medlem av bankens representantskap, medlem av Oslo Sparebanks kontrollkomité 1919—1923 og av Sparebankens styre siden 1924, fra februar 1939 som styrets formann.

Grøndahl blev R. S. N. O. 1924, fikk Kongens fortjenstmedalje

i gull 1925 og blev R.¹ St. O. O. nov. 1938 for fortjenester av norsk håndverk, særlig av boktrykkerfaget.

Litteratur: Studentene fra 1890. Hvem er hvem 1, 2, 3, 4. Arbeidsgiveren 1922, 63. Norsk Trykkeritidende 1922, 9 flg. Ukeskrift for Landbruk 1922, 116. Norges Håndverk 1922, 51 flg. Arbeidsgiveren nr. 5/1932, samt dagblad og tidsskrifter ved Grøndahls 60-års dag.

Boktrykker Grøndahl og frue har 5 barn, h 1—h 5:

h 1. «Elen» Marie Grøndahl, f. 1900, 24. nov., Oslo. Hun blev student 1920. Efter en tid hos Ankers ved Lillehammer opholdt hun sig i Sveits i studieøiemed.

Gjennem mange år tok hun del i studenterbevegelsens sosiale arbeide i Oslo.

G. 1933, 18. mars, Ris kirke i V. Aker, med *Hans Bendixen Birkeland*, lektor, f. 1903, 30. okt., Kristiansand, sønn av skibskaptein Gustav Langfeldt Birkeland, f. 1863, 21. nov., V. Moland, d. 1938, 25. mai på villa Bellevue, Lillesand, g. 1890, 9. juli, Kjøbenhavn med «Hansine» Birgitte Bendixen, f. 1868, 4. feb., Kristiansand.

Birkeland, flere hundre år gammel slekt fra en av Birkelandsgårdene i Birkenes sogn ved Lillesand.

Bendixen, slekten stammer fra Bendix Hemre, f. 1701, gårdbruker på Hemre (Himre) i Vossestrand. — Om begge disse slekter i En slekt Tanberg-Tandberg, 2. forøkede utgave, Oslo 1938.

Birkeland blev student 1923 og tok matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen 1932. Efter å ha vikariert i 1½ år ved de høiere skoler i Kristiansand og Kristiansund blev han adjunkt ved Fana høiere skole 1934, 1. juli, lektor ved samme skole 1935, 1. juli og sommeren 1939 ansatt som lektor ved Valler skole i Bærum. — 3 barn, i 1—i 3:

i 1. *Bent Birkeland*, f. 1934, 19. jan., Kristiansund.

i 2. *Grete Birkeland*, f. 1936, 11. mars, Bergen, døpt 12. juli i Lillesand.

Bitta Grøndahl,
f. Kjerschow.

i 3. *Anders Grøndahl Birkeland*, f. 1938, 22. feb., Bergen, døpt i Fana.

h 2. *Johanne «Louise» Grøndahl*, f. 1905, 24. okt., Oslo. Opholdt sig i Sveits 1924—1925.

G. 1928, 16. juni, Oslo, med *Finn Arnesen*, høiesterettsadvokat, f. 1901, 5. nov., Oslo, sønn av lektor Haakon Arnesen, f. 1863, 6. des., Holt pr. Tvedestrand, g. 1892, 14. juli, Oslo med Else Laura Margrethe (Marga) Gamborg, f. 1867, 31. juli der.

Arnesen, slekten kommer fra Alvdal. Den stammer på kvinnesiden fra den kjente og ansete Halvor Blindern på Blindern gård i Vestre Aker, d. 1804, efter hvem plassen foran Vestre Akers menighetshus blev opkalt ved formannskapsbeslutning av juni 1938, se for øvrig dr. Edv. Bull: Akers historie, Kra. 1918, 242 flg. Lektor Arnesens far, sogneprest i Oslo Harald August Arnesen var sønn av foged Haagen Arnesen.

Gamborg (o: Gormsborg) er et sogn i Odense amt på Fyn. Tidligst kjent er Jørgen Eriksen Gamborg av Gamborg, død ca. 1645; han blev ca. 1620 sognekapellan i Rodby på Lolland. Flere prester av navnet er nevnt i S. V. Wiberg: Almindelig dansk prestehistorie 1 og 2, Odense 1870. Noen av slekten flyttet fra Danmark til Norge i begynnelsen av 1700-årene.

Arnesen blev student 1920, kand. jur. 1924, var dommerfullmektig i 3 år, opholdt sig en tid i Frankrike og blev 1927, 1. aug. fullmektig hos regjeringsadvokat Kristen Johanssen i Oslo i hvis firma Helmer, Johanssen & Haavind han blev optatt fra mars 1936. Han blev autorisert høiesterettsadvokat 1931. Censor og eksaminator ved juridisk embedseksamen siden 1937. — 2 barn, i 1—i 2:

i 1. *Finn Arnesen*, f. 1934, 7. nov. Vinderen.

i 2. *Harald Arnesen*, f. 1938, 21. okt., Oslo.

h 3. *Eva Grøndahl*, f. 1907, 19. aug., Oslo. Hun blev student 1926 og opholdt sig 1928 i Paris og i Oxford i studieøiemed.

G. 1930, 30. okt., Oslo med *Christian Frank Offenberg*, grosserer, f. 1904, 26. okt., Skien, sønn av grosserer «Henrik» Andreas Offenberg, f. 1869, 18. juni der, d. 1936, 13. aug. der, g. 1900, 30. juni, Oslo med «Elise» Christine Frank, f. 1873, 27. des. der.

Offenberg, om denne fra Tyskland tidlig innvandrede slekt har prost Quisling en artikkel i Skiensavisen Fremskridt 1918, 20. juli, men her stilles det flere spørsmål enn det gis svar. Grosserer H. Offenberg overtok firmaet i Skien efter sine foreldre.

Frank, Paul, gårdbruker, f. 1800, 19. juli på gården Aarnes i Feiring, d. 1883, 23. des. på gården Frank i Eidsvoll, var far til grosserer Christian Frank i Oslo, grosserer Christian Frank Offenbergs morfar.

Christian Offenberg tok artium 1923 og eksamen ved Oslo Handelsgymnasium 1924. Etter videre praktisk utdannelse og et studieophold i England blev han meddelt prokura i grossererfirmaet Ths. Offenberg & Co., Skien, 1930 og er medeier siden 1936. Han er formann i Colonialgrossisternes Forening i Skien, medlem av styret i Skiens Handelskammer og sitter i styret for Skiens Kunstforening. — 3 barn, i 1—i 3, alle født i Skien:

i 1. *Christian Frank Offenberg*, f. 1931, 2. des.

i 2. «*Lise*» *Marie Grøndahl Offenberg*, f. 1934, 14. okt.

i 3. *Anders Grøndahl Offenberg*, f. 1938, 14. mars.

h 4. *Ingeborg Grøndahl*, f. 1911, 18. april, Oslo. Etter flere studieophold i utlandet (Brüssel, London, Berlin) og eksamen ved Treiders Handelsskole blev hun 1935 medhjelper i Grøndahl & Søn's Bokhandel.

G. 1939, 10. feb., Ris kirke, V. Aker med *Herrmann Wilhelm (Willy) Frei-Herrmann*, tegner og forretningsmann i Berlin, f. 1907, 1. juni i Knielingen ved Karlsruhe, sønn av gårdbruker Frei i landsbyen Knielingen, Baden, og 1. hustru, f. Herrmann.

Frei og *Herrmann* er jordbrukerslekter fra Baden-Baden, tradisjonen går tilbake til gullvaskere i Rhinen. Willy Frei-Herrmanns morbror og fosterfar Willy Herrmann måtte av helbredshensyn opgi tanken på landvesen, utdannet sig som tegner og startet i Zehlendorf i Berlin et tegneatelier for tapet-, møbel- og gulvteppemønstre; han har utarbeidet sin slektstavle i manuskript.

h 5. «*Carl Christian*» *Grøndahl*, boktrykker, f. 1915, 29. nov., Oslo. Etter middelskoleeksamen gikk han inn på Oslo fag- og forskoles boktrykkeravdeling, gjennomgikk derefter sin 4-årige boktrykkerlære hos Grøndahl & Søn, avla svenneprøve 1935, studerte siden et par år i Tyskland og tok avgangseksamen med diplom fra Meisterschule der deutschen Buchdrucker i München, jan. 1938. Under sitt opphold i Tyskland foretok han en bilreise gjennom Østerrike, Ungarn, Jugoslavia, Italia, Frankrike og Sveits. I mars 1938 kom han hjem og arbeidet en tid hos Grøndahl & Søn, tjente samme sommer sin verneplikt ved luftvernet i Stavern, oppholdt sig fra våren 1939 i London til krigen brøt ut, og har siden 30. aug. samme år vært ansatt hos Grøndahl & Søn.

C. C. Grøndahl er en dyktig orienterings- og skiløper.

G. 1939, 1. des., Ris kirke, med *Aase Jordan*, f. 1917, 4. aug., Oslo,

Overrettssakfører
Harald Kjerschow.

datter av direktør «Arnt» Berthur Jordan, f. 1878, 9. nov. i Fredrikstad, g. 1916, 25. juli, Tønsberg med Frida Ellefsen, f. i Tønsberg 1894, 13. mars.

Aase Jordan har tatt artium, gått på Treiders ett-årig handelsgymnasium og ett-årig kommunal husmorskole i Oslo.

g 9. *Aagot Kjerschow*, f. 1875, 11. des., Tromsø, druknet 1878, 21. mai der.

g 10. *Harald Kjerschow*, overrettssakfører, f. 1878, 3. juli, Tromsø. Han blev student fra Katedralskolen i Oslo 1896, kand. jur. 1901 og fikk autorisasjon som o.r.sakfører 1902. Ikke lenge efter gikk han i kompaniskap med sin tilkommende svigerfar, grosserer Fredrik Lie, i en av dennes forretninger (dampskibsekspedisjon). I april 1920 opgav Kjerschow denne stilling for å reise til Arizona, U. S. A. for i et par år å lede forretninger han i senere år var blitt interessert i der. I 1925 nedsatte han sig som overrettssakfører i Oslo.

Hans vesentlige interesse utenom arbeidet var tidligere kynologi og han har i mange år vært dommer for selskapshunder på hundestillinger, særlig boxere, men bad sig fritatt for hvervet for få år siden. Senere har han vært en passionert fisker og elsker av alt hvad der hører til friluftsliv. Helt fra guttedagene har han samlet og skrevet ned opplysninger om sin slekt og han har meddelt adskillig av det som er gjengitt her.

G. 1903, 3. jan., Oslo, med «*Astrid*» *Kristine Lie*, f. 1882, 4. mai, Oslo, datter av grosserer Nils «*Frederik*» August Lie, f. 1841, 29. aug., Fredrikstad, d. 1909, 27. sept., Oslo, g. 1881, 13. mars der, med «*Laura*» *Sorine Bergersen*, f. 1849, 21. sept. der, d. 1934, 25. jan., 86 år gl. der. — 2 barn, h 1—h 2.

Lie, Nils og hustru Augusta, f. Tønder var bosatt i Fredrikstad. Sønnen Fredrik gikk tilsjøs, tok styrmanns- og navigasjonseksamen, førte skib og bodde i Fredrik-

stad til 1869, da han tok ansettelse i Oslo og i 1871 etablerte egen forretning, hvor han etterhånden representerte britiske passasjerlinjer på Nord-Amerika. Han overtok generalagenturet for den danske Thingvalla-linjes passasjeravdeling i 1881 og representerte Skandinavien Amerikalinjens passasjeravdeling fra 1898. I 1889 stiftet han kullfirmaet Lie & Roer sammen med sin svoger kaptein Ole Roer.

Bergersen, Bernt og hustru Karen, f. Andersen i Oslo var fru Laura Lies foreldre.

h 1. *Randi Kjerschow*, f. 1903, 24. okt., Oslo.

G. 1925, 27. juni, Ullern kirke, med «Aage» *Wilhelm Ditlev-Simonsen*, assuransedirektør, f. 1900, 10. mai, Dypvåg, sønn av skibsreder i firma John P. Pedersen & Søn, Oslo, Olaf Ditlev-Simonsen, f. 1865, 15. des., Sarpsborg, g. 1. 1892, 22. juni, Oslo, med Magdalene (Magga) Pedersen, f. 1872, 3. mai på Staubo, Aust-Agder, d. 1920, 29. april, Oslo.

Astrid Kjerschow,
f. Lie.

Simonsen, Lars, skibsfører, var bosatt i Halden. Sønnen skibsfører Ole Christian Simonsen, f. 1820, 16. nov. der, d. 1882, 14. mai på gården Sandbrekke, Hvaler, g. 1859, 26. jan., Hvaler med Christiane Dorothea Christiansen, f. 1832, 19. mars på Sandbrekke, d. 1918, 23. juni, Oslo, var skibsreder O. Ditlev-Simonsens foreldre. Christiane Dorothea Christiansen stammer — i rett agnatisk linje gjennom 3 led på Sandbrekke gård — fra sogneprest til Hvaler Hans Clausen Barfod, f. 1672, 29. des. i Fraude prestegård i Danmark, d. 1728, 27. jan. på Hvaler. I Danmark er slekten Barfod kjent siden 1400-årene. — Andreas Madsen: Sogneprest Hans Clausen Barfods efterkommere, Oslo 1928, passim.

Pedersen, Magdalene, datter av skibsreder på Borøy, John P. Pedersen, 1830—1900, og hustru Birgitte, f. Nielsen, 1837—1896, Tvedestrand.

Aage Ditlev-Simonsen blev student 1918. Efter handelsskoleksamen utdannet han sig i assurancefirma i London, opholdt sig en tid i Frankrike og startet 1921 sitt assurance- og agenturfirma i Oslo. Han er medlem av direksjonen i Christiania Fragtassuranceforening siden 1921.

Han var president i Norges Ishockeyforbund 1926—1928, er Norgesmester i ishockey 7 ganger, seiler, formann i Ready 1928

Marie Aagaard, f. Kjerschow.

—1932 og meget benyttet i idretts-administrasjon i forbund og klubber.
— 3 barn, i 1—i 3.

Litteratur: E. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935, 166. Hvem er hvem 3, 4.

i 1. *Astri Ditlev-Simonsen*, f. 1926, 11. mai.

i 2. *Vera Ditlev-Simonsen*, f. 1929, 22. jan.

i 3. *Aage Christian Ditlev-Simonsen*, f. 1934, 22. okt., alle i Oslo.

h 2. *Christian Collett Kjerschow*, overrettssakfører, f. 1905, 5. mars, Oslo. Han blev student 1924, kand. jur. 1927, overrettssakfører s. å. Etter å ha vært sakførerfullmektig på Tromsø, edsvoren fullmektig i Sarpsborg og sekretær i Utenriksdepartementet, opholdt han sig omtrent fem år i London som den norske jurist på det engelske sakførerkontor, som representerer Nordisk Skipsrederforenings interesser. Han kom tilbake til Oslo 1936 og nedsatte sig som praktiserende jurist.

G. 1936, 25. juni, Haslum kirke i Bærum, med «Kari» Brit Klaveness, f. 1906, 13. jan., Sandefjord, datter av skibsreder «Anton» Fredrik Klaveness, f. 1874, 29. april på Svarstad gård i Sandeherad, g. 1899, 6. okt., Sandefjord med Therese Grøn, f. 1875, 25. aug., Oslo. — 2 barn, i 1 — i 2.

Klaveness, gård i Sandeherad. Slegtens stamfar regnes for å være «Gunnul paa Klaunes» i 1600. Skibsreder A. Klaveness' oldefar var skibsreder og lensmann Thor Klaveness, se for øvrig S. H. Finne-Grønn: Slegten Klaveness af Sandeherad i 300 aar samt genealogiske opplysninger om familierne Eschildsen, Heidemark, Müller og Laurvik-slegten Grøn, Chra. 1902—1903, 59 flg. Lorens Berg: Sandeherad, Kra. 1918 passim.

Grøn, Therese fikk sitt navn som pleiedatter av skibsreder i Sandefjord, Peter Anton Grøn, g. med Ellen Cathrine Christensen. Fru Therese Klaveness er datter av grosserer i Oslo Tjostulf Knudsen, f. 1826, 19. juni på Strøm i Sør Odal, d. 1896 i april, Oslo, g. 1866, 9. des. med Fredrikke Alette Böhme, f. 1840, 5. aug., Fredrikstad, d. 1884, 12. juni, Oslo. Grosserer Knudsens slekt har bodd i Odal i flere hundre år og er giftet inn i adskillige av bygdens kjente slekter. — Slekten *Böhme* kommer fra Sønderborg i Holsten, hvor den tidligst kjente Böhme var

sekretær hos hertugen av Sønderborg. Sønnen Jørgen Bøhme kom til statholder Ulrik Fredrik Gyldenløve som overinspektør over hans godser i Larvik og omegn. Jørgen Bøhmes sønnesønn var far til Fredrikke Alette, f. Bøhme. (Meddelt 1938, 5. okt. av fru Therese Klaveness, Lagaasen, Lysaker.)

i 1. *Harald Kjerschow*, f. 1937, 25. april, Oslo.

i 2. *Peder Christian Kjerschow*, f. 1939, 3. april, Oslo.

f 2. *Benedicte «Marie» Kjerschow*, f. 1823, 17. mars, døpt 20. aug. (tidligere hjemmedøpt) i Vestre Aker kirke (faddere: Frue Sverdrup, Frue Collett, Frøken Treschow, Statsraad Collett, Student Valmun (Walnum?)) Hennes far var dengang residerende kapellan i Slottsmenigheten og Aker; fra sept. 1843 til våren 1844 bodde hun hos sin mors familie i Larvik, hvor hun tok undervisning i musikk og tegning, og var en tur i Danmark. Hun døde 1888, 17. aug. på Vækerø, begr. Vår Frelses Gravlund, Oslo. Et ungdomsmaleri av henne tilhører fru Gull Kjerschow, Bygdøy.

G. 1845, 20. aug., Tromsø, med «*Andreas» Zacharias Aagaard*, konsul, f. 1817, 13. mars, Jupvik i Alta, d. 1879, 23. feb., Oslo, begr. 1. mars, Vår Frelses Gravlund. Sønn av grunnleggeren av handelshuset A. Aagaard i Hammerfest, stortingsmann Aage Zachariassen Aagaard, f. 1787, 22. des., Levanger, d. 1846, 19. juni, Hammerfest, g. 1811, 10. nov., Alta, med «*Birgitte» Marie Norager*, f. 1794, 9. des., Talvik. (Langberg har i Irgensboken at hun var f. 9. feb., Bosekop, d. 1872, 29. aug., Tromsø.)

Aagaard, denne slekt stammer fra Christopher Schjevig (Skjevik i Beistaden) hvis sønn Anders Christophersen Schjevig, f. ca. 1624, var lensmann i Beistaden og hadde en sønn Aage Andersen Aagaard, f. 1679 på Skjevik, d. 1763 som eier av gården Overgaard eller Aagaard i Beistaden. Sistnevntes sønnesønn var Zacharias Andersen Aagaard, som døde 1832 hos sin hoit ansete sønn handelsmann, Vasaridder Aage Aagaard i Hammerfest. — Adam von Krogh: Den nordnordfjeldske Aagaardslægt og dens kvindelige medlemmers efterslægt indtil nutiden, Chra. 1919.

Konsul Andreas Aagaard.

Norager, Peder, kjøpmann i Loppen, og hustru Anna Martha, f. Øderup var foreldre til den dyktige havedyrker, handelsmann, postmester og gjestgiver i Bosekop Andreas Norager, dopt 1759, 26. sept., Loppen, d. 1811, 23. april der, g. 1790, 26. aug. med Helene (Hella) Christine Hagerup Irgens, dopt 1763, Dom. septage., Holtålen, d. 1809, 28. juli, Bosekop i Alta. — Ludv. Kr. Langberg: Optegnelser om slekten Irgens fra Røros, Oslo 1927, 50, 71, 173. PHT 2, 3.

Aagaard gikk på tysk skole i Archangel 1829—1832, var kontorist hos sin far i Hammerfest og fikk 1835 bevilling til å drive handel. s. å. grunnla han firmaet Andr. Aagaard, som blev ett av de største i Tromsø, og bestod i ca. 100 år. Han bygde sine pakkhus i Skippergaten og i 1838 førte han op våningshus i Tollbodgaten, årstallet står der ennå senere forandringer. Oppe på Tromsøen hadde familien landstedet Maristuen. Aagaard var medreder av galeasen *Ægir* i 1844 og av skonnert *Polarstjernen* i 1847 og var en av de mest ansete og innflydelsesrike menn i Tromsø. Da hans ekteskap var barnløst, optok han 1873 i sitt firma en brorsønn som bar hans navn.

Fra 1842—1847 var han østerriksk visekonsul i Tromsø, 1845—1868 storhertuglig oldenburgsk konsul, 1846—1866 kongl. hannoveransk konsul og fra 1846 til sin død K.k.østerriksk-ungarsk konsul. alt for Tromsø stift.

Aagaard var medlem av Tromsø bystyre fra 1849, forlikskommisær fra 1867, direktør i Tromsø Sparebank i over 30 år og medlem av bestyrelsen for Tromsø Museum. I 1861 skjenket han 500 spd. til altertavle i byens nye kirke.

1851, 14. juli møtte konsul Aagaard på Stortinget som suppleant for Harris fra Tromsø og Hammerfest. 1857 var han selv valgt til representant fra Tromsø, Hammerfest og Vadsø, men på det overordentlige Storting i 1858 var han av forretninger hindret i å gi møte. Ved kroningen i 1873 blev han R. St. O. O. for almenyttig virksomhet; var R. S. V. O.; Ø. F. J. O.; Hann. E. A. O.; Oldenburgsk Hus og Fortj. O.

I 1878 var konsul Aagaard og frue bosatt i Oslo i stallmester Sverdrups gård hvor Kunstnernes hus nu er. Han døde av slag uten foregående sykdom en søndag under gudstjenesten for Brødre-menigheten i Den tyske kirke i Oslo. Hans hustru var med ham. I Tromsø vaiet flaggene på halv stang den dag han blev begravet i Oslo. De fleste forretninger var lukket mellom 12—14 og stifts-

prosten holdt en tale i hans hjem i Tromsø.

Litteratur: Tromsøposten nr. 26/1875. Nekrologer i Tromsø Stiftstidende nr. 17, 18/1879, Morgenbladet nr. 55, 24. feb. og Aftenposten nr. 46 s. å.. T. Lindstøl: Stortinget og statsrådet 1814—1914, 1. I. Sfinx i Urd nov. 1935, 1417 flg.: Hovedstaden Tromsø. Noen spredte minner fra 70-årene. I. Robsahm Dæhlin: Tromsø Sparebank gjennom hundre år, Tromsø 1936. N. A. Ytreberg: Fra det gamle Tromsø, Oslo 1936 med foto s. 152, 203.

Mariane Kjerschow.

f 3. *Mariane (Ma) Kjerschow*, f. 1826, 24. feb., døpt 27. okt. (tidligere hjemmedøpt) i V. Aker kirke av sin far som da var sogneprest (faddere: Hr. Sogneprest Schydtz, Hr. H. R. Assessor P. Collet, Hr. Overkrigskommisair Ridder O. Collet, Stadsraadinde Collet, Frue Manschmann, Jomfrue Kaja Steen). Hun blev opkalt efter sin moster Mariane Collett, som døde 1822, 11. jan., vel 21 år gammel, og var forlovet med presten Schydtz. Hun var musikk lærerinne først i Bergen, siden i Oslo, hvor hun døde 1911, 22. mai, begr. 27. mai, Vår Frelsers Gravlund. Av nekrolog i Aftenposten nr. 341/1911, 25. mai: «Hun var en elskværdig, vindende Personlighed, interessert for alt godt og skjønt. Ikke mindst vil hun blive erindret som den virksomme Deltager i forskjellige kristelige og humanitære Gjøremaal: Santalmissionen, Arbeidet for unge Kvinder o. s. v.»

Brev fra den 10 år gamle Christian Michelsen til hans moster i Tromsø:

Bergen den 5. Juli 1867.

Kjære Ma!

Jeg har ikke skrevet til dig paa en Stund, men nu vil jeg det. Johan er syg saa vi maa nu være i Byen en Stund, han har saa ont i Maven og store Smerter. Doktoren ved ikke rigtig hvad det er, men han bliver nok frisk igjen.

Jeg skal hilse dig fra Ba, vi ere nu færdige med Examen og imorgen skal vi faa vide Udfaldet. Jeg og Papa har været paa Hestekomedie her, du skal tro det var fornoieligt.

Tante, du kommer snart ned til os igjen, thi vi længes efter dig og du maa snart komme ned igjen, du maa, og Christis siger ogsaa det at du maa komme ned igjen,

Konsul
Jacob Michelsen.

jeg skal hilse dig fra Pape og Johan og Tante Kaja. Du maa hilse alle sammen fra mig baade Tante Marie og Onkel Andreas og spørg Onkel om han har nogle Frimerker til mig. Tak kjære Tante for Fisketroven, den er saa god, jeg er saa glad i den, du maa endelig komme ned igjen snart, de sige det alle. Farvel for denne Gang min kjære Ma.

din *Christian*.

f 4. «*Caroline*» *Sophie Erastine Kjer-schow*, f. 1827, 20. sept., hjemmedøpt 20. april 1828, fremstilt i V. Aker kirke 6. juni (faddere: Frue Bergraadinde Collett, Madm. Hartmann, Frøken Marthine Collett, General Major m. m. Birch, Assessor Schnitler, Pastor Foltmar, Secret. Bonnevie), d. 1902, 20. jan.,

Bergen, Christiesgt. 19, hvorfra begr. 24. jan.

G. 1855, 20. juni, Bergen, med «*Jacob*» *Andreas Michelsen*, børs-kommissær, konsul, f. 1821, 17. aug. der, d. 1902, 12. okt. der, sønn av rogalendingen handelsmann i Bergen Tollach Michelsen, født på gården Havsoy i Eigersund sogn, døpt 1782, 27. mai, d. 1861, 5. jan., Bergen, g. 181? med «*Mads*» *Magdalena Eyde*, d. 1829, 23. okt., Bergen, «36 år 10 m. 23 d. gl.» — 2 barn, g 1—g 2.

Michelsen. Efter Ola Aurenæs: «Litt om statsminister Christian Michelsens fars-ætt» i NST VI, Oslo 1937, 149 flg. er tidligst kjente mann av slekten antagelig (1) Rasmus Bjerkreim som var leilending på Bjerkreim gård i Egersunds nabosogn Bjerkreim i årene 1603—1612. (2) Kolbein Ramusson som bodde på gården Bjerkreim i 1624, formodes å være identisk med Kolbein Rasmusson Vinningland på gården av samme navn i 1633, f. ca. 1588, d. 1671, skifte 3. mai. Hans sønn (3) Salve Kolbeinsson døde på Vinningland 1696, skifte 6. mars, og etterlot sig en eneste sønn (4) Mikkel Salveson, f. 1673, bosatt på gården Sleve-land. dengang i Bjerkreim, g. med Turid Tengesdal av Harald Hårfages ætt. (5) Mikkel Mikkelsen Mjølhus, f. 1708, blev giftet inn på Mjølhus i Eigersund sogn, hvor han døde 1797. (6) Mikkel Mikkelsen Havsøy, f. 1746, kjøpte part i gården Havsøy i Eigersund sogn og døde der 1818. Av hans 10 barn arbeidet (7) Tollach Michelsen, 1782—1861, sig op til å bli en ganske velholden kjøpmann i Bergen. — A. M. Wiesener: Lidt om statsminister Michelsens slegt, Vor tid 1908, 279.

Eyde, *Mads* var datter av *Mads Eyde*, antagelig fra Eia i Heskestad.

Jacob Michelsen var overordentlig vel utrustet både psykisk og fysisk. Ved selvstudium tilegnet han sig kunnskaper på forskjellige områder, ikke minst nasjonaløkonomisk. Han er blitt kalt en høvdingnatur og han blev meget benyttet både innen sin kommune og i staten.

Efter et opphold i utlandet kom han hjem til Bergen i begynnelsen av 1840-årene, gikk inn i sin fars forretning og tok handelsborgerskap 1847, 6. juli. Fra nyttår 1848 overtok han forretningen for egen regning og drev den til han blev børskommissær.

Omkring 1845 hadde han startet en agenturforretning i kornbranchen med innførsel fra Sortehavet; det blev en meget omfattende virksomhet som gjorde ham til en rik mann.

Fra 1855—1882 var han medlem av Bergens kommunestyre og stod gjentatte ganger i lengere tid som formannskapets ordfører. Som bankmann og børskommissær har han fått betegnelsen «overlegen»; i styret for Norges Banks avdeling i Bergen var han suppleant 1869—1875 og i Bergens Sparebanks direksjon var han en tid formann og senere administrerende direktør til sin død. Fra 1870 og resten av sitt liv var han børskommissær i Bergen, fra 1857—1868 norsk visekonsul for Oldenburg. Han var medlem av direksjonen for Det Bergenske Dampskibsselskab og siden 1885 medlem av styret for det ved hans død oppløste sjøforsikringsselskap Njord. I Selskabet til Videnskabelighedens Fremme i Bergen var han formann i den nasjonaløkonomiske avdeling, og litterært og kunstnerisk interessert som han var valgtes han til medlem av bestyrelsen for Den nationale Scene i Bergen.

Som 2. representant fra Bergen møtte han på Stortinget 1868—1869 og 1871—1873. Han var medlem av den kongelige skattekommisjon i 1869 og av den norsk-svenske konsulatkomité i 1875.

Efter den internasjonale fiskeriustilling i Bergen 1865 blev han R. St. O. O. og var for øvrig R. S. N. O., K². St. O. O., R. Sp. I. O. og R. P. Chr. O.

Caroline Michelsen,
f. Kjerschow.

Statsminister
Christian Michelsen.

Nekrologene uttalte at hans fødeby og hans land skyldte den gamle ansete hedersmann stor takk for hvad han med sin livlige og freidige natur hadde utrettet.

Børskommissær Michelsen har skrevet en del anonyme avisartikler og utgitt: Det dramatiske Selskabs historie, et jubileumsskrift, Bergen 1896.

Litteratur: Bergens Aftenblad og Bergens Adressecontours Efterretninger 1902, 13. okt., Aftenposten nr. 745/1902 og Morgenbladet nr. 602/1902, 13. okt., Glipen nr. 42/1902 med foto, Revyen nr. 45 A, 1894 med foto. T. Lindstøl: Stortinget og statsrådet I. b., 2. d., Kra. 1914, 595—596. Joh. Nordahl-Olsen: Bergens Sparebank 1823—1923, Bergen 1923 med foto av

konsul J. A. Michelsen s. 96. A. M. Wiesener har skrevet om ham i Norsk biografisk leksikon IX, 230—232.

g 1. *Peder «Christian» Hersleb Kjerschow Michelsen*, statsminister, skibsreder, f. 1857, 15. mars, Bergen, d. 1925, 29. juni på Gamlehaugen i Fana, hvor hans urnegrav er. Han blev student fra Bergens katedralskole 1875, tok 2. eksamen 1876 og juridisk embedseksamen 1879. I august s. å. begynte han som edsvoren hos sorenskriveren i Midthordland, fikk autorisasjon som o.r.sakfører 1880 og praktiserte noen år som sådan, samtidig med at han fra 1882 drev skibsrederi. 1885 opgav han sakførervirksomheten og grunnla skibsrederifirmaet Chr. Michelsen & Co. i Bergen. Han arbeidet det frem til ett av landets største dampskibsrederier, hvis eneinnehaver han var i 1914. Den 15. feb. 1899 blev den første rederiforening stiftet i Norge, Bergens Rederiforening med Chr. Michelsen som formann. (Aftenposten 1939, 15. feb.)

En stor del av sin formue satte han inn på utnyttelse av bergverk og fossefall.

I 1889 blev Michelsen valgt til medlem av Bergens formannskap, hvor han var ordfører 1892—1893 og 1895—1898, men frabad sig gjenvalg 1899. Som kommunens ordfører var han Bergensutstillingens president i 1898. Han var medlem av bestyrelsen

for Bergens nationale Scene siden 1881 og formann siden 1908, bestyrelsesmedlem av Bergens Museum siden 1899. Mangeårig medlem av representantskapet for Norsk Fiskeriselskap, direktør for flere store merkantile og industrielle foretagender, således for Bergens Dampskibsassuranceforening og Laksevaag Maskin- og Jernbyggeri, president for Norges Rederforbund siden 1910. Medlem av bestyrelsen for Carnegies Heltefond siden 1912. Fra 1916 til sin død var han formann i direksjonen for forsikringsselskapet Hygea, stiftet 1884, 1. jan., festskrift utgitt 1924, jan.

Benny Michelsen.
f. Wallendahl.

I 1910 bosatte han sig på Gamlehaugen i Fjøsanger, Fana. Etter hans død er eiendommen etter initiativ av statsråd Lehmkuhl kjøpt for privat innsamlede midler og, med Stortingets samtykke, tillikemed et driftsfond skjenket Staten til kongeebolig for Vestlandet. (NBL VIII, 269.)

Christian Michelsen blev valgt som 4. stortingssuppleant fra Bergen 1889—1891, hvilket år han blev medlem av den da nedsatte departementale konsulatkomité. Han var 2. representant fra Bergen 1892—1894 og 1. representant for Søndre Bergenhus fylke 1903—1906, men møtte på tinget bare til 1903, 22. okt., da han blev utnevnt til statsråd og var først medlem av statsrådavdelingen i Stockholm, siden chef for Finansdepartementet. Ved regjeringsskiftet 1905, 11. mars blev han kåret til statsminister og stod fra unionsopløsningen 7. juni til kongevalget i nov. i spissen for den norske regjering. Under Karlstad-forhandlingene 1905 var han formann for de norske delegerte. Som en spøk i alvoret kan minnes om at den høiryggede kurvstol med gobelintrekk som Chr. Michelsen helst satt i under sitt opphold på Stadshotellet i Karlstad under unionsforhandlingene, blev skjenket Norge av hotelldirektør Odén i 1935 (Aftenposten nr. 386/1935).

Den 23. okt. 1907 tok Michelsen avskjed som statsminister og mottok av Kongen St. Olavs-ordenens storkors med kjede.

7. juni-medaljen og Kroningsmedaljen samt Borgerdådsmedaljen i gull. Ved nasjonalsubskripsjon blev innsamlet en kapital som danner et fond: «Nasjonalgaven til Christian Michelsen», og som efter statsministerens bestemmelse skal anvendes til støtte for unge menn og kvinner med særlige forutsetninger for å kunne utføre samfunnsgavnlig videnskabelig virksomhet. Chr. Michelsens gate, som går nordvestover fra Carl Berners plass i Oslo, er opkalt efter ham. Gustav Vigelands Christian Michelsen-monument blev avslørt 1938, 17. mai på Festplassen ved Lille Lungegårdsvann i Bergen under overvær av Kongen, Regjeringen og det samlede norske Storting. Hans portrettbyste, modellert på Gamlehaugen kort tid før hans død av billedhugger Sofus Madsen, tenkes innkjøpt og opstilt i Stortingets Eidsvollsgalleri. 2 portretter av ham er malt av Henrik Lund, ett i 1908 og ett i 1909. Av utenlandske ordener var Michelsen innehaver av Storkors D. D. O.; Storkors Pr. r. Ø. O.; Storkors Fr. Æ. L.; K.¹ S. N. O.; R. R. A. N. O.; Kin. Dr. O. 2. kl. 1. gr.; R. St. A. O. 2. kl.; I. O. h. Sk. 3. kl., og han var formann i ordensrådet for St. Olavs Orden.

I 1923 forærte han sin hytteeiendom Guldstølen til speiderpiker og -gutter i Bergen (Morgenbladet nr. 302/1923.)

Ved testament av 1924 skjenket han en formue til et institutt i Bergen for videnskap og åndsfrihet: «Christian Michelsens Institutt». Dets grunnfond var i 1939 3,7 millioner kroner (Aftenposten 1939 16. mars).

1925 var han med som stifter av Fedrelandslaget.

Bjørnstjerne Bjørnson skrev til hans 50-års dag:

Du lå for stordåd fra din ungdom av,
din flåte dampet over alle hav,
din klare tanke satte mål for stavnen.
Og da vårt statsskip mistet sitt befall
du steg ombord som storadmiral
og styret like inn i folkefavnen.

Litteratur: Christian Michelsen er selvsagt omtalt «overalt». Deichmanske biblioteks Register over norske tidsskrifter II, Kra. 1911 (norsk biografi til 1909. 31. des) har en masse henvisninger. Dessuten kan nevnes Studentene fra 1875 I, II. Hvem er hvem 1, Oslo 1912. T. Lindstøl: Stortinget og statsrådet 1814—1914, 1. 2, Kra. 1914, 596. Avis- og tidsskriftbiografier ved hans 50- og 60-års dag. Nekrologer ved hans død. «Christian Michelsen» av konsul Søren

Falch, Aftenposten 1938, 14. mai. Kr. Lehmkuhl: Statsminister Christian Michelsen i Bjørnsonfondet, Det 5. nasjonale stevne 1926, 11.—14. aug. H. Koht: Våre hovdinger II, Trondhjem 1929, 217 flg. V. Tvedt: Chr. Michelsen som journalist, Dagbladet nr. 130/1933. W. Keilhau: Det norske folks liv og historie i vor egen tid, Oslo 1938, passim. Norsk biografisk leksikon IX, 202—226 med en mengde henvisninger. Fredrik Stang: Streiftog, Oslo 1939, 80—99.

G. 1881, 4. nov., Bergen, med *Johanne Benedicte (Benny) Wallendahl*, f. 1861, 10. sept. der, d. 1910, 6. okt. på Gamlehaugen, datter av grunnlegger av det landskjente firma Wallendahl & Søn i Bergen, kjøpmann «Rasmus» Carolius Hansen Wallendahl, f. 1823, 12. aug., Bergen, d. 1896, 10. april der, g. 1858, 11. juli, Bergen med Johanne «Cathinka» Boalth, f. 1837, 14. okt. der, d. 1917, 15. des. der.

Wallendahl, Anders Ellingsen, i Stavanger omkring 1700-året, g. med Maren Stechornsdatter er slektens tidligst kjente ektepar. Etter tradisjonen skal slekten ha hett Dahl og bodd i nærheten av Valberget i Stavanger, derav navnet. Grosrerer R. Wallendahls foreldre var kjøpmann i Bergen Ellert Andreas Wallendahl, 1793—1880, g. med fru Anna Ida Hansen, f. Østrup, 1788—1849, se Slegten Boalth, s. 73. A. Wallendahl: A. Ellingsen og M. Stechornsdatters slægtregister, Aalesund 1872.

Boalth, stedsnavn i Kristianstad län i Skåne. Den norske slekt stammer fra sogneprest Jens Olsen Boalt, f. ca. 1640 i Kristianstad län, druknet 1679 i Rånåsfossen i Glomma. Han blev sogneprest i Urskog 1668, og var g. i Fron med Mette Mortensdatter Heide eller Ugle (hun kaltes begge deler), datter av sorenskriver i Aker og Bærum, rådmann i Oslo, eier av Skaugum og Bogstad, Morten Lauritzen (Ugle) og Anne Pedersdatter Heide. Cathinka Boalth var datter av kjøpmann i Bergen Johan Christian Boalth, 1799—1865, og hustru Johanne Benedicte, f. Valentinsen. — Anthon Mohr Wiesener: Slegten Boalth, Bergen 1911. Ole Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 20—21.

Fru Michelsen blev tidlig kjent for sin stilfarende men storstilede godgjørenhet mot de trengende i sin by. I en av nekrologene over henne uttales at hun alltid vil bli erindret sammen med begivenhetene i 1905 for den ypperlige måte, på hvilken hun som gift med landets daværende regjeringschef utførte de norske vertskapsplikter overfor utlandets diplomater som skulde mottas i det suverene Norge, og ved kongeparets inntog i Oslo. Det var med stolthet og glede man så fru Benny Michelsen innta sin representative plass. Hennes store skjønnhet og hennes inntagende personlige egenskaper vant alles hjerter. — 2 barn, h 1—h 2.

Litteratur: Hver 14 dag 1907/1908, 42 med foto. Nekrolog i Bergens Aftenblad og Bergens Adressecontours Efterretninger nr. 11302, 7. okt. 1910. Morgenavisen

nr. 232/1910 7. okt. Aftenposten nr. 601/1910 og Morgenbladet nr. 554/1910 7. okt. Urd 1910, 493. Folkebladet s. å. 292. Husmoren s. å. 347.

h 1. *Einar Wallendahl Michelsen*, skibsreder, f. 1882, 3. nov., Bergen, d. plutselig 1921, 14. feb. i Berlin på gjennomreise fra Norge til Davos. Han kom tidlig til utlandet for å studere handelsfag og skibsfart og trådte etter hjemkomsten inn i sin fars forretning A/S Chr. Michelsen & Co. hvor han de senere år var medeier. Som gift bodde han på eiendommen villa Belle Fleur i Fjøsanger. I Bergen var han meget avholdt og aktet. Nekrolog i Aftenposten nr. 76/1921, 15. feb., Morgenbladet nr. 51/1921, 16. feb.

G. 1911, 4. jan., Årstad kirke med *Benedicte von Tangen*, f. 1889, 11. april, villa Belle Fleur i Fjøsanger, datter av kjøpmann i Bergen Johan «Lyder» von Tangen, f. 1856, 10. juli, Bergen, d. 1931, 8. mars der, g. 1882, 24. nov., Korskirken i Bergen med Guldborg Beyer, f. 1858, 7. okt., Bergen, d. 1936, 13. des. der. Fru Michelsen er annen gang g. med oberst i kavaleriet Ebbe Astrup.

von Tangen, Johan Adolph, eide godset Tangen ved Goldenstedt i det dengang danske grevskap Oldenburg og hadde 3 sønner som bosatte sig i Bergen. Den eldste Johan Lüder (Jan Lyder) von Tangen, f. 1716 i grevskapet Diepholz, d. 1778 som kjøpmann i Bergen, var oldefar til ovennevnte Lyder von Tangen. — W. Brandt: Legatfamilien Ameln, Familjerne von Tangen og Flood, Bergen 1884, 16. 37. Anth. Mohr Wiesener: Slegten Boalth, Bergen 1911, 78.

Beyer, ifølge tradisjon stammer slekten fra Absalon Beyer, lector scholae i Bergen, f. 1527 i Sogn, d. 1574. Guldborg Beyer var datter av kjøpmann Morten Thronson Beyer, f. 1821, 30. juli, Bergen, d. 1892, 29. april der, g. 1846, 25. okt. der, med sin mors kusine Giertrud «Marie» Michelsen, f. 1821, 3. juli, Bergen, d. 1897, 31. jan. der. (Meddelt 1938, 14. nov. av direktør Morten Beyer, Bergen.) — W. Brandt: Legatfamilien Ameln o. s. v., s. 16.

h 2. *Benny Wallendahl Michelsen*, f. 1887, 16. mai, Bergen.

G. 1. 1911, 23. jan. «Gamlehaugen» ved Bergen, med daværende kaptein i Feltartilleriet *Hans Finne*, f. 1881, 15. nov., Oslo, sønn av oberstløytnant i saniteten Gabriel Grubbe Dietrichson Finne, f. 1844, 1. april, Oslo, d. 1907, 30. okt. der, g. 1871, 12. nov., Ulefoss, med Alette Sophie Didrikke Cappelen, f. 1852, 18. okt., Holla, d. 1907, 4. feb., Oslo. De adopterte en liten pike, Evy, f. 1913, 10. okt. Ekteskapet blev oppløst 1922.

Finne. Denne familie stammer fra Nils Christisen på Semb i Øvre Eiker. Hans sønn oberstløytnant Henrik Finne, 1727—1805, var far til generalmajor

Edvard Nicolai Finne, 1767—1844, g. med Martha Holter Dorph, foreldre til sanitetsoberstløytnant Fennes far, premierløytnant, brigadeadjutant Christian Dorph Finne, f. 1799, 18. nov., Lier, d. 1873, 28. feb., Tønsberg, g. med Elisabeth (Lise) Margrethe Dietrichson. — Joh. E. Bergh: Stamtavle over familiene Dorph og Cappelen (Drammensgrenen) 1859—1861, 4, kontratrykk i Deichmans bibliotek, Chra. 1875. Studentene fra 1862, 1868, 1870 II. C. I. Anker: Generalspersoner, Kra. 1885, 86. Familien Holter i NPT 3, 221. Mauritz Trap Friis' forfedre og efterslægt m. m. Tillæg til samme, Familien Finne fra Lier, Kbh. 1911. F. C. Kiær: Norges læger I. C. M. Munthe: Vore fælles ahner. Gjennem nr. 1422 stammer oberst Finne fra gamle norske konger.

Cappelen, den første av navnet i Norge var Johan von Cappelen som 1662—1665 var forvalter ved Bærum jernverk og 1667 blev foged over Lier. Han var formentlig fra distriktet Kappelen i Würsten nær Bremen. Fru oberstløytnant Finne var datter av jernverkseier Didrik Cappelen, Ulefoss, og hustru Sophie, f. Faye. — E. A. Thomle: Familien (von) Cappelen i Norge og Danmark, Chra. 1896.

Finne blev student 1899, offiser 1902, tok militær høiskoleeksamen 1905, ansatt i Generalstaben 1906—1910, blev kaptein i Feltartilleriet 1915, major 1930, oberst 1935—1936 og beordret som chef for artilleriregiment nr. 3. Han var militærattaché i London og Paris 1915—1917 og blev direktør ved Nordland Portland Cementfabrikk A/S, 1923. R. F. Æ. L.

Litteratur: Studentene fra 1899. Bj. Keyser-Barth: Norges militære embedsmenn 1929. E. Hoffstad: Merkantilt biografisk leksikon, Oslo 1935. Hvem er hvem 4 (Oslo 1938).

G. 2. 1922, 27. sept., Oslo, med «Peter» Ulrich Anthon Motzfeldt, grosserer, f. 1888, 7. jan. der, sønn av oberstløytnant Axel Motzfeldt, f. 1845, 23. jan., Eidsberg, d. 1914, 17. juni, Oslo, g. 1870, 6. sept. der med «Barbra» Sophie Dorothea Müller, f. 1847, 8. okt., Fredrikstad, d. 1919, 29. nov., Oslo.

Motzfeldt, efter tradisjonen gammel adelig tysk slekt, som kan følges tilbake til det 13. århundre. Gjennem 2 ledd i Danmark kom den til Norge med generalmajor og chef for nordenfjelske dragonregiment, Peter Nicolay Motzfeldt, 1699—1791. Oberstløytnant A. Motzfeldt var sønn av h.r.assessor, professor Ulrich Anthon Motzfeldt og 2. hustru, f. Birch. — E. Motzfeldt: Stamtavle over familien Motzfeldt, Kra. 1883. H. Krog Steffens: Norske slægter I, Kra. 1911. C. M. Munthe: Vore fælles ahner. Gjennem nr. 1317 stammer grosserer Motzfeldt fra norske konger.

Müller. Slekten kom til Bergen med Johan Joseph Müller, f. 1762, 28. feb. i Leitmeritz i det nordlige Böhmen, d. 1839, 22. juni, Bergen. Barbra var datter av marinekaptein Adam Walter Müller, f. 1817, 22. juli, Bergen, d. 1865, 28.

Statsråd
Kristofer Lehmkühl.

okt., Oslo, g. 1845, 10. sept., Fredrikstad forstad (Glemminge kirkebok 5) på Burchardt-familiens eiendom Nygard med Dortha Sophie Burchardt, f. 1820, 19. jan., Drøbak, d. 1913. 10. juni, Oslo. (Meddelt 1938, 11. okt. av frøken Magda Müller, Oslo.)

Grosserer Motzfeldt opholdt sig efter gymnasium to år ved handelshøiskole i Tyskland. Derefter var han fem år i forretning i London og et par år i forretning i Oslo. I 1912 startet han eget firma, Peter U. A. Motzfeldt, nu i Tollbodgaten 30, Oslo.

g 2. «Magdalene» Marie Michelsen, f. 1865, 20. jan., Bergen, d. 1924, 2. mai der. Nekrologen i Morgenbladet

nr. 138/1924, 3. mai omtaler henne som en meget intelligent og elskverdig dame, se også Bergens Aftenblad nr. 15392/1924, 2. mai og Morgenavisen nr. 103/1924, 3. mai.

G. 1886, 7. okt., Bergen, med «Kristofer» Diederich Lehmkühl, forretningsmann og politiker, f. 1855, 26. sept., Bergen, sønn av kjøpmann i Bergen Joachim Ehrenreich Lehmkühl, f. 1822, 6. juni. Bergen, d. 1905, 8. jan. der (Bergens Aftenblad 1905, 8. jan.), g. med Juliane Sophie Hammer, f. 1819, Bergen, d. 1893, 28. nov. der.

Lehmkühl, Christofer Diederich, f. 1779 i Amt Herbstedt ved Bremen i Tyskland, kom omkring 1800 til Bergen som junge på Tyskebyggen, tok efter 3 ars tjeneste geselleksamen og blev kjøpmann og fiskeveier på Tyskebyggen, han døde i Bergen 1859, 3. juni. Christofer Diederich Lehmkühls far var landmann Hermann Lehmkühl i Herbstedt. Han blev g. 1818, 13. nov., Bergen med Helena Wiesener (A. M. Wiesener i Bergen har 1938, 8. okt. gitt adskillige data om Lehmkühl og Michelsen). Deres sønn Joachim Ehrenreich Lehmkühl kjøpte sin fars forretning av sin bror Hermann L., drev dessuten silde- og klipfiskforretning og hadde sildehandel på Island. (Frøken Eilertsen har utarbeidet «Familien Lehmkühl» i manuskript.)

Hammer. Knut Andersen, d. 1655, foged i Buskerud i 1630, senere foged i Hedmark, hadde Stor-Hammer gods i forlening av Hannibal Sehested og Kronen til 1653 og bodde der, g. med Maren (Mette eller Karen?) Jensdatter Hals fra Aalborg. 11 av deres barn kalte sig Hammer efter Stor-Hamar. Syvende sønn Hannibal Knudsen Hammer, f. 1646 på Stor-Hamar, sogneprest til Nes, Hedmark, d. 1706.

g. med sin formanns enke Benedicta Pharo, f. Grimstam. Disses sønn Ole Hannibalsson Hammer, d. 1744 som sogneprest til Nes, og første hustru Marie Cathrine Boesen antas å være foreldre til landhandler Thomas Olsen Hammer på Gudderud i Toten, f. ca. 1730, g. 2. med Christine Oppen. Deres sønn Johannes Christopher Hammer, f. 1759, 30. april, Toten, d. 1823, 11. aug., Bergen, hvor han var auksjonsdirektor etter tidligere å ha vært oberstløytnant og generalveimester; han var g. med Mette Juliane Post (datter av major Peter Larsson Post og Margrethe Elisabeth Restorff), f. 1761, 26. april, Lier, d. 1839, 26. feb., Bergen. De var foreldre til oberstløytnant og chef for Bergenhussiske gevorbene musketerkorps Even Andreas Hammer, 1790—1859, Juliane Sophies far. — B. Svendsen: Christiania stifts prestehistorie 2^e. 1006. S. H. Finne-Grønn: Elverum II, Chra. 1921. C. M. Munthe: Vore fælles ahner, PHT 3, 261 fig., gjennom nr. 1600 stammer statsråd Lehmkuhl fra de gamle norske konger. NBL V, 313 fig., Oslo 1931.

Magdalene Lehmkuhl,
f. Michelsen.

Kristofer Lehmkuhl blev student 1873 og efter å ha utdannet sig til handelsmann, først hjemme i Bergen, siden ved sprogstudier i Tyskland og England, blev han optatt i sin fars firma J. E. Lehmkuhl som han drev til 1908. En fremragende administrator, en sterk karakter og en klar intelligens. I 80- og 90-årene fungerte han som medlem av adskillige utstillingskomiteer og var arbeidsutvalgets formann under reisningen av Bergens permanente utstillingsbygning, ferdig i 1898. Han var et fremtredende medlem av direksjonen for Selskabet for de norske Fiskeriers Fremme, medlem av Bergens bystyre, børskommisær i Bergen, medlem av Norges Banks representantskap, direksjonsformann for Det Bergenske Dampskibsselskab og selskapets administrerende direktør 1912 — ut 1936 (Aftenposten 1936, 28. mars), medlem av centralstyret i Norges Rederforbund, «far og skaper» av Norges Handelshoiskole i Bergen (Aftenposten 1936, 5. sept.) og formann i Høiskolens råd. En av stifterne av Redernes Arbeidsgiverforening til beste for kyst- og lokalrederiene 1912 (Aftenposten nr. 184/1937). Til takk for hans interesse for skoleskibssaken, opkalte Bergens Rederforenings styre i 1923 skoleskibet «Statsråd Lehmkuhl» efter ham.

Han har opprettet Kristofer Lehmkuhls fond til fremme av norsk næringsliv, og har i full monn vist sig som en «byggende bergenser».

For stortingsperioden 1903—1906 var børskommisær Lehmkuhl valgt til 1. representant fra Bergen. Fra 1905—1907 var han efter opfordring fra fremskutt konservativt hold (Morgenbladet nr. 295/1925, 23. sept.) kaldt til statsråd i sin svoger Christian Michelsens regjering, hvor han gjorde sig høit fortjent av kommunikasjonsvesenets utvikling. Ved Mjøsreguleringen blev han meget populær i regjeringspartiet. Bjørnstjerne Bjørnson skrev i Verdens Gang 1907, 11. juni:

Deres djærve løsen
deres sikre håb:
At få dig dræpt i Mjøsen
blev din statsmanns-dåb.
De andre plumpet i, og stort var fallet;
men du steg op — den største av dem alle.

Direktør K. Lehmkuhl er æresmedlem av Bergens Handelsforening og Bergens Rederiforening og har et utall av ordener. således blev han storkors av St. Olav 1935. Han har skrevet adskillige avisartikler og utgitt: *Les pêcheries de la Norvège*, Bergen 1889, på engelsk i Chicago 1893.

Litteratur: Studentene fra 1873 I, II, III. Lindstøl: Stortinget og statsrådet 1814—1914. Hvem er hvem, 1, 2, 3, 4. Henvisninger i Deichmanske biblioteks Register over norske tidsskrifter II. Det Bergenske Dampskibsselskab (Aftenposten nr. 626/1926, 11. des.), Norsk Fiskeritidende 1930, 189—191. Avisbiografier til hans 50, 60, 70 og 80-års dag. O. Gjerløw: Norges politiske historie II, III, passim, Oslo 1935, 1936. Norsk biografisk leksikon VIII, 268 —272. Oslo 1938. W. Keilhau: Det norske folks liv og historie i vor egen tid, Oslo 1938, passim.

Statsråd Lehmkuhl og frue hadde fire barn, h 1—h 4:

h 1. «Herman» Kristofer Lehmkuhl, journalist, f. 1887, 19. okt., Bergen. Han utdannet sig som forretningsmann og blev uteksaminert fra Leipziger Handelshochschule 1909. Imidlertid var han kommet inn på den journalistiske bane, skrev i Verdens Gang, var korrespondent i Paris, sekretær i Norges Jubileumsutstillings presse- og reklamekontor, derpå noen år chefredaktør og forretningsleder for Verdens Gang. Siden 1924 er han bosatt i London, hvor han er korrespondent for Aftenposten og under krigen fra 1939 krigskorrespondent for bladet. I 1931—1932 var han Norges presse-

attaché i London i Grønlandssaken. Han gav ideen til dannelse av Norsk-Britisk Skiklubb og har gjentatte ganger fulgt engelske vintersportstudenter til Norge. I 1938 utgav han en bok om sine reiser m. m.: «Korpus og petit». (Aftenposten nr. 616/1938.) Samme år kjøpte han redaktør Rolf Thommesens aksjer i Tidens Tegn, før Thommesen trådte av som chefredaktør 16. juli (Aftenposten nr. 350 s. å.)

H. Lehmkuhl er medlem av direksjonen for B. & N. Line Royal Mail Ltd. og S. L. A. Ltd. (Bergenske Dampskibsselskaps Londonkontor).

Litteratur: Hvem er hvem 2, 3, 4. Aftenposten 1937, 19. okt. i «Dagens Navn».

G. 1913, 6. mai, Oslo, med *Ellen Meier*, f. 1890, 1. april der. d. 1937, 6. aug., Paris, bisatt der 11. aug., datter av skibsreder «Didrik» Severin Meier, f. 1852, 28. feb., Brevik, d. 1917, 14. april, Oslo, g. 1889, 16. mai, Moss, med «Inga» Wilhelmine Sundt, f. 1867, 18. juni der, d. 1912, 21. nov., Oslo (deres sønn konsul Erling Sundt [Meier] tok i 1936 navnet Bent som slektsnavn). — 1 barn, i l.

Meier, slekten stammer fra brukeren Bent på gården Egaasen i Gjerpen, f. 1595 ifølge manntallet 1664—1666. Hans sønnesønn Ove Larsson Riis, f. 1675, hvis sønn kom til Ballestad, hadde en sønnesønn Lars Jensson Ballestad, f. 1753 og g. med Dorthe Margrete Johansdatter Mejer, visstnok opprinnelig fra Danmark. Disses sønn Johan Herman Larsson Meier tok omkring 1820 navnet Meier som slektsnavn. Hans sønn bankkasserer og kemner i Brevik, Simon Daniel Meier, f. 1820, g. med Tobine Elligers-Petersen, d. 1917, 14. april, var foreldre til skibsreder Meier. (Meddelt 1938, 5. des. av fru May Heiberg, f. Meier, Oslo, etter avskrift fra Riks- og Statsarkivet der.)

Sundt, slektens tidligst kjente mann menes å være Jan Jensen (Hansen?) fra Holland, hvervet 1628 til den norske hær, d. 1668. Som hans tredje sønn er nevnt karakterisert major Mikael Jansen Sundt, d. 1685, 16. juli ved ulykkestilfelle i Larvik. Man vet ikke hvor han har navnet Sundt fra. En ætling, skibskaptein, skibsreder og dampskibsekspeditor i Moss, stortingsmann Michael Andreas Sundt, f. 1825, 31. juli, Moss, d. 1914, 8. nov., Jeløkollen, g. 1852, 8. juli, Moss, med Anne Dorthea Peterson, f. 1830, 5. jan. der, d. 1918, 26. okt. der, er Inga Meier, f. Sundts foreldre. — Mikael Sundt: Den østlandske familie Sundt, Kra. 1895. Olaf N. Hals: Familien Sandberg, Fredrikshald 1921. Ingolf Kittilsen: Firmaet og familien Peterson, Moss, Oslo 1935.

i l. *Dick Lehmkuhl*, skibsmegler i London, f. 1914, 23. feb., Oslo. Han gikk på skole i England i flere år og er utdannet i shipping i Tyskland, Belgia og Amerika.

G. 1938, 2. jan., med *Kathleen Robins*, ekteskapet oppløst.

h. 2. *Lilly Lehmkuhl*, f. 1890, 6. juli, Bergen.

G. 1928, 18. nov., Bergen, med «*Eilif*» *Oscar Stoud Platou*, dr. ing., f. 1886, 18. mars, Oslo, sønn av professor, dr. jur. «Oscar» Ludvig Stoud Platou, f. 1845, 16. juli, Oslo, d. 1929, 17. jan. der, g. 1876, 23. nov., Oslo, med Emma Collett, f. 1850, 14. juli der, d. 1934 7. april der.

Platou, tidligst kjent i slekten er Rasmus Cornelisen Brower, båtsmann og manedstjener i Kjøbenhavn i siste halvdel av 1600-årene. Han var visstnok innkalt fra Holland til Holmens orlogsverft i Kjøbenhavn. Hustruen het Barbara Michelsdatter fra byen Alten-Plathow i Brandenburg. Deres sønn optok bynavnet som slektsnavn og skrivematen blev etterhvert forandret til *Platou*. — S. H. Finne-Gronn: Slegten *Platou* i Norge og Danmark, Chra. 1912. C. M. Munthe: Vore fælles ahner. Gjennem nr. 869 stammer professoren fra gamle norske konger. D. Krohn Holm: Familien *Platous* stamtre, Oslo 1937.

Collett, se side 18. Fru professor *Platou* var datter av amtmann i Akershus Johan Christian Collett, 1817—1895, og hustru Johanne (Hanne) Christine Collett.

Platou blev student 1904, tok eksamen ved Kristiania tekniske skole 1907, diplomeksamen i elektrokjemi ved Den tekniske høiskole i Karlsruhe 1909 og blev dr. ing. 1910. I 1935 tok han translatoreksamen i fransk.

Efter å ha vært assistent ved Høiskolen i Karlsruhe 1910, blev han amanuensis ved Universitetets kjemiske laboratorium i Oslo, var i mange år ingeniør i Norsk Hydro, ansatt i Frankrike 1925 og er siden 1928 teknisk assistent ved Statens Ildsfarlighetsinspeksjon.

Han har vært sekretær i Norsk kjemisk Selskap og i Norsk Fekteforbund.

Platou fikk i 1911 Pasteurlegatets stipendium for 1912. Han har skrevet artikler i dags- og fagpresse. — 1 barn, i 1.

Litteratur: Studentene fra 1904. Hvem er hvem 2, 3, 4.

i 1. *Jan Eilif Lehmkuhl Stoud Platou*, f. 1929, 11. sept.

h 3. *Sigrid Lehmkuhl*, f. 1893, 15. mai, Bergen.

G. 1914, 7. sept., Bergen, med *Jens Johan Beer*, direktør, f. 1883, 31. jan., Oslo, sønn av brukseier, grunnlegger av steinfirmaet N. S. Beer & Co., Oslo, Nicolai Sivert Beer, f. 1848, 29. mai, Flekkefjord, d. 1927, 7. nov., Oslo, g. 1874, 30. sept. der, med «*Lovise*»

Zarine Hjort, f. 1851, 27. des., Oslo, som enke bosatt Dagaliveien 16 a, Slemdal. — 1 barn, i l.

Beer, tidligst kjent av slekten er skibskaptein Henrik Larsen (Lauritzen) Beer, d. ca. 1710, g. ca. 1686, Kristiansand, med Martha Nilsdatter Haanæs. Han antas innvandret fra Østersjøprovinsene, Danmark eller Holland. — Johannes Beer: Om familien Beer i Norge, Kra. 1912.

Hjort, slekten levde i Jylland i begynnelsen av 1700-årene og kom til Norge med justisråd Johan Hjort som adopterte flere brorsonner. Fra en av disse stammer denne familie. Fru Louise Beer er datter av brigadeløge Jens Johan Hjort, f. 1798, 8. mai, Oslo, d. 1873, 27. sept. der, g. 2. 1842, 2. mars der med fru «Zarine» Pauline Nørregaard, f. Bølling, f. 1808, 24. des., Oslo, d. 1899, 18. feb. der. — Otto Hjort: Stamtavle over en norsk familie Hjort, Kra. 1912.

Beer blev student 1901, gikk et år på Krigsskolen, blev vpl. sekondløytnant 1902 og reiste om høsten til Bremen, hvor han var ansatt i skibsmeglerfirma til høsten 1904, fra hvilken tid han arbeidet i shipping merchant bransjen i London. 1908—1916 hadde han egen forretning, J. J. Beer i London og var innehaver av generalagenturet for U. K. og de britiske kolonier for Norsk Hydro-Elektrisk Kvelstoff A/S og for andre norske fabrikker hvis produkter han førte inn på engelsk marked. Fra 1911 var Beer edsvoren brokers hos Lloyds Ltd. 1919, 31. jan. startet han sammen med C. Tennant, Sons & Co., London, det firma i Oslo av samme navn for hvilket han nu er administrerende direktør. Beer er formann i styret for A/S Raffineringsverket i Kristiansand og medlem av direksjonen i Bjølvefossen A/S, Oslo. — 1 barn, i l.

Litteratur: Studentene fra 1901. I. Hoffstad: Merkantil biografisk leksikon, Oslo 1935. A. Petersen: Den norske hærs vernepliktige offiserer, Oslo 1936. Hvem er hvem, 3, 4.

i l. *Jens Johan Beer*, f. 1915, 21. sept., London. Etter å ha tatt artium var han to år i England, derpå i Frankrike og skal gå inn i sin fars forretning. (Fremragende tennisspiller, Aftenposten nr. 351/1938, 18. juli.)

h 4. *Joakim Lehmkuhl*, ingeniør, f. 1895, 22. sept., Bergen. Han blev maskiningeniør fra Bergens tekniske skole 1914, elektroingeniør fra Harvard University, U. S. A., 1918 og administrasjonsingeniør fra Massachusetts Institute of Technology 1919. Etter å ha vært avdelingschef i C. Tennant, Sons & Co. Ltd., Oslo, startet han

Anna Kjerschow,
f. Aagaard.

der i 1926 egen ingeniørforretning, som omfatter bygging av radioanlegg (spesialitet skibsstasjoner) m. m. og har filialer i Kjøbenhavn, Stockholm og Sandefjord.

Lehmkuhl er formann i Fedrelandslagets Landsstyre siden 1925 og har skrevet: *Rationell arbeidsledelse*, Bergen 1919. Fedrelandslagets plass i norsk politikk (Tidens Tegn 1936, 2. mai.)

Litteratur: I. Hoffstad: *Merkantilt biografisk leksikon*, Oslo 1935, 469. Hvem er hvem, 2, 3, 4.

G. 1931, 24. jan., Enebak, med fru «Marie» Claudine Plahte Knagenhjelm, f. Butenschön, f. 1902, 3. feb., Oslo, datter

av godseier i Enebak Hans «Barthold» Andresen Butenschön, f. 1877, 27. des., Oslo, g. 1901, 2. april, Bærum, med «Mabel» Anette Plahte, f. 1877, 1. mars, Oslo.— 2 barn, i 1—i 2.

Butenschön, Johan Barthold, sognefoged og kongl. tollforvalter i Bramsted, Holsten, var far til Peter Heinrich Butenschön, f. 1765, 14. mai, Bramsted, d. 1824, 17. jan., Oslo. Han kom til Norge i 1788 og blev 1823 generaladjutant der, g. 2. 1817, 11. nov. med Andrea Blom, f. 1781, 20. aug., Skien, d. 1855, 7. des., Oslo. Disses datter Nielsine Augusta Butenschön, 1818—1842, blev g. 1839, 16. okt. med konsul, bankier Nicolay August Andresen, 1812—1894, chef for det av hans far i 1809 stiftede bankierhus N. A. Andresen & Co. i Oslo. Deres eneste barn, generalkonsul Nils August Andresen, tok 1893 morens navn som slektsnavn. Han var far til godseier Barthold Butenschön. — C. J. Anker: *Generalspersoner*, Chra. 1885. *Norske jægerkorps' historie 1788—1888*, Chra. 1890. B. Blom: *Slægten Blom fra Tønsberg*, Chra. 1906. H. Krog Steffens: *Norske slægter I*, Kra. 1911 (Andresen). C. M. Munthe: *Vore fælles ahner (gjennem sin mor Hanna, f. Döderlein, nr. 814, stammer godseier B. Butenschön fra gamle norske konger)*. — *Andresen*, Nicolay, 1781—1861, kom fra Tønder i Slesvig til Oslo, hvor han tok borgerskap 1809 og blev bankier. Han var sønn av en skredder, fra hertugdømmet Lauenburg, som bosatte sig i Tønder. Se Chr. Eger: *Slægterne Andresen og Reichborn*, Chra. MCMXVI.

Plahte. Inderst Lars Østensens Helgestuen i Sande, Vestfold, og hustru Gjertrud Mortensdatter hadde sønnen Christofer, f. 1803, 29. okt. der. Denne Christofer antok i 1818 navnet Plathe efter sin pleiefar klokker Friederich Chr. Otto Plathe i Sande, men Christofers efterslekt skriver sig Plahte. Han giftet sig 1. 1833, 8. juli i Fåberg med Margrethe Birgitte Bredal Møinichen og fikk sønnen grosserer

Fridtjof Møinichen Plahte, 1836—1899, bosatt Høvik og g. med Marie Birch, 1852—1937. Disse datter er fru Mabel Butenschön. — J. Backer-Thurmann: Familien Thurmann, Drammen 1866. Joh. Schak Moe: Møinichen stamtavle, Bergen 1914, 41. Otto Hjort og G. Gabrielsen: Lekumfamilien Hjort, Chra. 1916.

i 1. *Kristofer Joakim Lehmkuhl*, f. 1832, 22. mars.

i 2. *Brita Marie Lehmkuhl*, f. 1934, 10. juni.

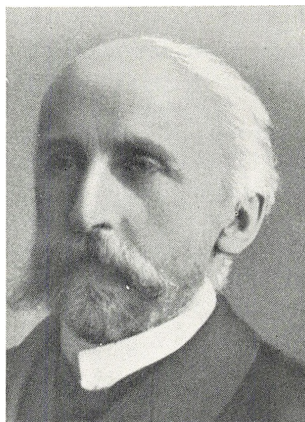
f 5. *Johanne «Petrea» Hersleb Kjerschow*, f. 1830, 3. mars, døpt som datter av «høivelbaarne Hr. Biskop P. C. H. Kjerschou og frue Johanne Benedicte, f. Collet i Aggers Præstegaard», 21. okt.

s. å. i Vestre Aker (faddere: Frue Balch, Frøken Kaja Collert, Generalauditeur Stenersen og Kongelig Fuldmægtig i Finants Departementet J. Collert.) Hun døde 1834, 23. juli, Tromsø.

f 6. «*Erasmus*» *Theodor Kjerschow*, byrettsassessor, f. 1832, 11. jan., Oslo, døpt 3. aug., s. å. i Vår Frelses kirke (faddere: Grevinde Wedel-Jarlsberg, Frøken Caroline Collett, Biskop m. m. Christian Sørensen, Professor Stenersen og Fuldmægtig i Kirkedepartementet B. Collett), d. 1914, 14. juli, Oslo. Han blev student fra Bergens skole 1851, kand. jur. 1857, blev edsvoren fullmægtig hos stiftamtmand Vogt i Bergen s. å., konstituert sorenskriver og foged i Hammerfest 1859, autorisert som overrettssakfører dette år og bosatte sig som sådan på Voss 1860. I 1867 fikk han bevilling som h.r.advokat. Han var kommunerepresentant i Voss fra 1869—1876. 13. sept. 1876 blev han utnevnt til politimester i Kragerø og 1879 til assessor i Oslo byrett, hvor han senere blev l. assessor. Han tok avskjed høsten 1912.

Som medlem av Det kongelige Selskab for Norges Vel var han representant for Tromsø amts landhusholdningsselskap i 1881. Assessoren var medlem av direksjonen i Kristiania Bad som det dengang het.

Kjerschow var anset for å være en meget dyktig og erfaren dommer, skarpsindig og samvittighetsfull, likefrem og kollegial. Han

Assessor
Erasmus Kjerschow.

bevarte i sjelden grad sin åndskraft op i den høie alderdom, var interessert for friluftsliv og jakt, og brukte sine ski til langt op i årene. R. St. O. O. 1897.

Assessor Kjerschow utgav: Systematisk register over gjeldende norske love fra 1814 til og med 1908; det kom i 2 utgaver, Chra. 1898 og 1909. Dessuten har han skrevet spredte avisartikler.

Litteratur: A. J. Haslund og M. V. Malling: Juridisk stat og kalender for kongeriget Norge, Chra. 1871. Studentene fra 1851. Kragerø bys historie, Kra. 1916, 248. Hvem er hvem 1, Kra. 1912. Nekrologer i Aftenposten nr. 352/1914, 15. juli og Morgenbladet nr. 355/1914; om begravelsen i nr. 363.

G. 1862, 31. aug., Hammerfest, med «*Anna*» Marie Elisabeth Aagaard, f. 1842, 23. nov. der, d. 1919, 30. sept., Tromsø, begr. 9. okt., Oslo, datter av kjøpmann og konsul i Hammerfest «Bernhard» Martin Aagaard, f. 1812, 7. nov., Jupvik, hjemmedåpen stadfestet i Talvik, d. 1870, 7. juli, Hammerfest, g. 1840, 15. juli der, med Malene «Marie» Noodt, opgitt f. 1822, 9. aug., d. 1884, 1. nov., Tromsø. — 1 barn, g 1.

Aagaard, se side 61, 62. Konsul Bernhard Aagaard var bror av konsul Andreas Aagaard i Tromsø.

Noodt, Marie var datter av kjøpmann og russisk visekonsul i Hammerfest «Nicolay» Peter Noodt, f. 1783, 27. juni, Bredstedt i Slesvig, d. 1861, 21. juli, Hammerfest, g. 1. 1819, 8. sept. der, med Marie Elisabeth Buck, d. 1834, 18. juni der, bgr. 24. juni, 36 år gl. (Hun var datter av kjøpmann og losoldermann i Hammerfest Marcus Wøldicke Buck, d. 1838, 2. mai, 75 år gl. i Hammerfest.) — Adam von Krogh: Den nordenfjeldske Aagaardslekt, Kra. 1919, 21.

g 1. *Johanne Kjerschow*, f. 1863, Voss, d. 1871 der.

f 7. *Karen (Kaja) Petrea Johanne Kjerschow*, f. 1835, 3. juli, Tromsø (faddere: Frue Provstinde Rasmussen, Frue Schiwe, Frøken Krebs, Amtmand Buch, Tolder Meyer og Overlæge Lange i Tromsø) d. 1838, 5. jan. der.

TILLEGG

Brev fra bispinne Kjerschow til datteren Marie som fra høsten 1843 til sommeren 1844 opholdt sig i Larvik og flere steder sydpå.

Tromsø den 8de og 10de Mai 1844.

Min dyrebare Marie!

Inderlig bleve vi glædede da Gustav¹ denne Gang bragte os mange kjære Breve, og deriblandt Dine to af 4de og 25de April, hvorfor Du være inderlig takket mit kjære Barn! Du kan ikke forestille Dig hvilken en Glæde det er for mig og os Alle naar vi modtage Efterretninger fra Dig og vore Dyrebare i Christiania; jo det er sandt, Du kan maaskee huske det — men nu er Glæden større da vi har en Kiær mere dernede, hvem vi tænke paa med Æmhed og er bange for at høre noget ubehageligt fra — dog Gud være takket, som altid er saa god mod os og lader vore Ønsker opfyldes, og som hidtil har ladet det gaae Dig saa vel paa Din Reise, at jeg ei et Øieblik har angret paa Du kom afsted, men derimod ofte takket Gud for Din Skyld, min elskede Marie! Jeg fik, foruden alle Eders Breve, ogsaa fra Frue Finch, Grevinde Trampe, C. Stabel og Frue Müller paa Trondenæs; fra den Sidste fulgte en halv Gjødkalv, der ret var inderlig vekommen nu da det er ondt for Mad og her tillige ofte ere Fremmede. Jeg skal nu benytte den Roe som Dampens Nordtour giver til at skrive ret flittigt og dette er jo et af de kjæreste Arbeider jeg har; i Aften bleve vi budne til Nissens i Barsedaa, Kj., Tante og jeg, men jeg var saa fornuftig at svare Nei, og da jeg er dygtig forkiølet, havde jeg en god Grund at angive; nei jeg ville ikke for meget bortdrive en heel Eftermiddag med at sidde og kiede mig, medens jeg her hjemme har mangfoldige Arbeider, og disse store Selskaber her med sin Stivhed ere mig sandelig nu mere end nogensinde en Pest; Nanna gaaer nok heller ikke; jeg talte med hende i Gaar Aftes, da jeg gik derned lidt og spiste der; hun har som vi Stor-Klæd-Vask og Strygning og Fredrik var ei rigtig frisk, saa hun sagde det ville [være] en stor Opofrelse at pynte sig og gaae i stort Lag, og deri gav jeg hende fuldkommen Ret. Du kan troe min kjære Marie, vi have det nu ret travelt; alle 5 Værelser paa Sydsiden ere under Reparation; Din Fader er flyttet ind paa Salen hvor han vil være til Høsten, alle Bøgerne ere afstøvede og han har nu selv ordnet dem som han vil. Ma, Ca, Grethe, Thomsen, Kjerschow og jeg holdt en heel Dag paa med Contoir-Flytningen; Din Fader ligger nu ogsaa der til det gamle Contoir blir saa istand at vi kan tage det til Sengammer for i Sommer; strax efter at Dampen var reist forrige Gang flyttede vi af de to daglige Stuer, og Berg var saa snil at love mig Koth til at male dem, saa ud af Contoiret, og Dagen

¹ Dampskibet Prins Gustav.

efter af Soveværelset (Eders), saa Ole og Hanna ned af Qvisten, Ole i Borstuen, Hanna ud paa Loftet; alle Gulvene have været oppe, fra underste til tredie Etage, saa det saae fælt ud derinde; Tagene er nu vaskede, skrabe og drevne, Gulvlisterne aftagne og derunder dictet for at faae det tættre, Kakkellovne nedrevne paa de tre Værelser ovenpaa, da Gulvene maatte op; Eders Klædekammer er tomt og Senge-Alcoverne nedtagne, thi der hvor de vare skal nu indrettes Klædekammer til Christian; Tobiesen arbejder paa Qvisten og driver Vægge, Tag etc. Du kan troe jeg har studeret alt hvad mit usle Hoved formaar for at sætte dette i Gang, og Berg har været saa inderlig snil, det er sandt, han har nu lovet mig at faae malet Panelinger, Dør og Vinduer paa Eders Værelse samt Gulvet, og siden, naar Din Fader er reist, paa det forrige Contoir, nu maae vi imidlertid bruge det som det er, da det blir for slemt for Din Fader at ligge og være paa det samme Værelse i flere Uger; han gaaer nu ned og spiser Frokost, og imidlertid gjøres der reent. Klæderne bæres ind i Barnas' Seng; de to ligge nu oppe ved Vinduet, Erasmus nedenfor ved Døren til Salen, jeg derudenfor paa en Sopha, Dadda paa sin gamle Plads, saa har vi kun en smal Gang at rore os i, men hidtil er det gaaet nok saa godt, og vi glæde os ved Tanken om hvor hyggeligt det blir naar nu alt er færdigt og I komme hjem. Koth er nu saa virksom og ordentlig, han maler selv med, og han *kan* da gjøre det peent; Brandts Gulv derimod (i Storstuen) som nu atter er nymalet, er afskyeligt, Gudskelov vi bleve ham qvit. Nu hvidter de Tagene i Dag. Berg har ogsaa lovet at lade male Gaarden udenpaa i Sommer; og at istandsætte det lille pene Værelse, som er over Borstuen, til Drengeskammer, saa kan vi have den mørke Borstue alene til Rulleværelse, hvilket jo bliver meget beqvemt for os, og det lille Værelse ovenpaa blir lyst og peent. Synes du ikke Berg er snil? Men det behøvedes sandelig ogsaa en Reparation om ei hans Eiendom skulle reent forfalde, endda er der *meget* som i Aar blir ugjort, thi her var jo fælt overalt, men vi maae nu være glade i det som bliver istand. Koth skal nu have meget Arbeide; han maler hos Byfogden, Holst, Hansen (P.), Aagaard, N. Normann og flere Steder, hos Mack's har han malet Dagligstuen, der nu er Spisestue; den Sygdom de havde hos ham i Vinter, da han selv, hans Kone og Børn vare syge paa een gang og Fattigdommen begyndte at trænge haardt ind paa dem, har vist været for ham en særdeles god Lærepenge, han er nu som et andet Menneske, siger man, og det er da glædeligt for den stakkels Kone og Familien, samt godt for alle de der trænge en duelig maler — saaledes behøver jo Mennesker ofte Tugt desværre, inden de vende om fra sine mangeslags Svagheder. — Med Dampen denne Gang kom Doctor Niensens, Ullichs, Kæmner Dahl fra Bergen (en af Commissionens Medlemmer) og hans unge Kone og mange Flere; den kom 5 Timer sildigere end den skulle, da den om Natten maatte gaae frem og tilbage paa Vestfjorden i Taagen, og paa Nedturen havde den havt et gyseligt Veir, stakkels Crowe's de lede vist meget ondt — to Dage kom den for seent til Trondhiem, og her var og en gyselig Storm den hele Tid medens den var paa Veien. Efterat Gustav sidst var landet da den kom nordfra Kl. 10 netop som Kjerschow og Byens Folk vare gaaede i Kirke til Ordinationen, sendte jeg Bud ombord og inviterede Crowe, Thomas, Stockfleth og Offi-

¹ Døtrene Ma og Ca.

cererne til Middag, de kom allesammen, og vi vare saa inderlig glade i at dog engang kunne faae den søde Crowe til os, han var som sædvanlig elskværdig og havde, synes jeg, faaet et melancolsk Udtryk, som klædte ham saa godt. Da vor store Middag var over, som Gudskeelov gik ret godt, og Herrerne havde drukket Caffé og gaaen sin Vei, gik Ma, Ca og jeg ned til Mack's for at se Crowes Børn, der var en heel Deel unge Piger for Elisabeth, hun er saa elskværdig og sød og Crowe roste hende særdeles til mig, for hendes store Omsorg med alle sine smaae Søskene og den Forstand hun udviste, der var langt større end man kunne vente av hendes Alder, sagde han. — Malla er da givt, og der skal have været stor Stads i Kaafiord kan du tænke, just ikke ved Brylluppet, der var mere stille, men et Afskedsselskab, som skal have været udmærket; der var kommen mange Fremmede fra Hammerfest, hvilket I vel faae høre af Emma — de sadde tilbords i flere Timer og der blev holdt mange Taler — af Consulen — Em. Rohde — Fleischer — Zetlitz og Flere. At der var en almindelig Sorg i Kaafiord ved denne sieldne Mands Afskeed er jo naturligt, og det skal have været rørende at see alle Folkene tage Afskeed. Æreport og megen Stads var der. — Husher¹, som ogsaa var med i Selskabet, har fortalt Nanna herom, han sagde at Crowe i sin Tale ved Bordet saa peent havde hentydet paa sin tabte Kone, da han ved at nævne sin Smerte ved at forlade et Sted hvor han i 17 Aar havde virket, tilføiede: at han desuden efterlod det Kjæreste han havde eiet i Verden her, og idetsamme pegede han hen paa Kirkegaarden — intet Øie var tørt sagde Husher — og dette var da ganske rimeligt synes jeg. — Om Eftermiddagen (Ordinationsdagen) kom Elisabeth, Cicilia og Gunhilde her op en Stund og Dagen efter da Dampen skulle gaae Kl. 10 gik Din Fader og jeg ned til Mack's, hvor vi bleve til Crowes reiste — det gjorde mig virkelig meget ondt at sige dem Farvel, jeg tænkte paa det udmærket hyggelige Ophold jeg og Du og mange med os have oplevet der, og nu er ogsaa dette forandret; Crowe var saa sød, han onskede mig velkommen efter til Cxania, og sagde at han der ville modtage os. Gud alene veed om vi nogensinde mere faae disse elskværdige mennesker at see! Naar Du kommer derind igjen behøver jeg vel ikke bede Dig opsøge dem? Nu have vi da havt de søde Nielsens her — om Eftermiddag kom de strax i Visitte — vi tænkte først at bede dem til Aften, men Nanna ville hellere vi skulle komme derned, og det var heller ikke hyggeligt her. — Din Fader havde sin uhyre Post og meget som skulle expederes til Søndag Middag, da Dampen skulle afsted Kl. 3 — jeg alle mine Breve, og desuden var her en Mængde Visitter — seent gik jeg ned til Mack's og Din Fader kom efter Kl. 9. — Nielsen er den samme søde Mand, ja vakkere end for synes jeg; vi takkede ham meget for Dig, men han gjentog flere Gange, at vi havde intet at takke for, thi han havde vist havt ligesaa megen Hygge af Dit Selskab som Du af hans, og han ville aldrig glemme den morsomme Reise. Søndag Middag bad vi dem og Mack's herop at spise Kl. 12¹/₂ da der kun var faae Timer at gjøre paa, her vare ingen Andre da vi jo nu har saa trangt Rum, Stockfleth og en Tydsker (ved Navn Schrader som har været hos Mack's siden forrige Damp og nu reiste til Finmarken) — der var hele Selskabet, vi havde Frue Müllers deilige Kalvesteg — Fuglesteg til, og en Brød-Pudding Ma havde lavet, og som Nanna siden

¹ Theodor Husher var danselærer i Tromsø.

sagde var udmærket, saa drak de Caffé og Kl. 2¹/₂ gik Skuddet, da de maatte afsted; Frue Nielsen er jo ogsaa meget sød, og den lille Gut er et overordentligt Barn for sin Alder, gid de maatte beholde ham; jeg synes han ogsaa seer overjordisk ud. — Frue Nielsen og Maren taledes meget om, hvor morsomt det var at see Eder i Holmestrand i Vinter, og de lode til alle at være fornoiede i at komme op igjen. Madame Pettersen skal atter have været meget svag efter en Barselseng, hun var først rask, men har nok været for tidlig ude, og da Crowe's reiste laae hun og var meget ussel, formodentlig af det gamle Tilfælde; det er da Synd i den søde, fromme Siel. Det er sandt, jeg skal fortælle mere om Søndags-Selskabet; thi da Dampen var reist kom Mack's op igjen — og saa kom Krohg's af sig selv og Provsten, som var buden her til Middag, men da ikke kunne komme. — Herrerne spillede Kort og vi passiarede og havde det ret hyggeligt; Nanna er fremdeles saa sød og blid og jeg haaber at det herefter vil blive saadan til stor Hygge for os! Alle Dine Bekjendte spør meget om Dig, og bede at hilse, saaledes bad Mad. Krohg i Søndags ogsaa. Frue Lange Stakkel er nu bleven ussel, hun fik det med Smerter over Maven og har lagt en Uges Tid, endnu kan hun kun være ganske lidt oppe og det bliver vist ingen varig Redning førend hun har overstaaet — man var nok bange for en tidlig Fødsel, det Værste som vel kunne hælde, men nu er det da Gudskeelov over for denne Gang. Iulie var her inde i Forgaars, hun spurgte meget om Dig, jeg hilste hende som Du bad om; hun saa meget tungsindig ud, Stakkel, og er vist saare ængstelig for Søsteren, de havde nu ogsaa Stor-Vask og meget at bestille og nu maae atter Huusmoderen ligge der — ja det er vist meget tungt. Frue Holmboe er ogsaa meget svag, hun ligger mere end hun er oppe, og dog har hun den Idée at hun vil flytte op paa Landstedet og være der i hele Sommer, de holde allerede paa at flytte og have sat Værelserne istand, ja vist maae der være livligt og muntert, og kunne man være sikker paa en god Sommer, og at hun blev snart frisk efter Barselsengen, saa var det jo altid mere hyggeligt at være paa Landet, men da begge disse Ting ei ere at haabe, saa synes jeg det er voveligt af hende at flytte fra Byen, netop førend hun skal ligge. Det lader riktignok til som om vi i Aar faae en Maaned tidligere Sommer end vi pleier, thi allerede nu er den meste Sne borte af Øen — i Gaderne er der ingen, Græsset begynder at spire og vi kan om nogle Dage saae i Haverne, ja Ma saade allerede i Gaar-Aftes Redikker, Salat og Karse; i disse Dage er det særdeles godt Veir, stille og mildt, og de fleste gaae ud uden Kaaber. — Skibe ventes nu daglig; Mack og Skancke have faaet Varer, men ellers Ingen; With er ventende hver Dag, og med ham Gjæver, Schøning, Ebeltoft og Flere, hos Skancke har jeg kjøbt grøn Møbelsirts til Christian til Omhæng, til Dig, Ma og Ca mørkebrun figureret Parisienne til Kioler, den ser peen ud, blød og vakker og ligner min brune — noget andet smaat til os til Klæder har jeg og kjøbt som rød og sort figureret Bomuld-Fløiel, meget fiin og peen, til Tørklæder til mig og Eder Tre. Skancke er vel forsynet, især med Stads, og naar nu Gjæver kommer, blir det vel endda mere at faae; Mack har ingen pene Toier siger man. Nu medens jeg husker det skal jeg fortælle Dig om Fadderne hos Nielsen — Sorenskriveren og Frue Norbye, Conrad Berg og Frue Lie — *Procurator Dreier* og *Fransiska*. — Gutten skal hedde Elias, Gottlieb, Oscar! Norbyes ere nu saa bedrøvede fordi de ei kan vente Holmens herop — han kan ingen faae til at forrette for sig; Trine skal være bleven

meget maver, melancolsk, og kunne derfor vel behøve en Reise siger de, men hun vil ei reise alene, hun har faaet en Hævelse i den ene Side og er saa gruelig bange herfor at hun selv forværrer sit Onde; Finch og Holmsen sige Begge den ei er farlig, naar hun blot ikke ville tænke for meget derpaa og ikke føle paa den saa vilde den gaae over av sig selv, men denne Avholdenhed er Trine ei istand til, hun tænker bestandig paa Hævelsen og sørger over den og dette er vist reent galt. Dersom de nu ikke komme op, saa reiser Frue Norbye derned, jeg troer den 22de Iuni, og blir der en Tid i Sommer, Kaia blir da ikke confirmeret i Aar — her bliver kun en Confirmation dette Aar og formodentlig i Julii Maaned. Jeg har sagt Norbye hvad Du skrev og fortalt dem at Du har skreven til Trine, dette sætter de vist stor Priis paa. Præsten Normann's ere nu komne til sit Hiem; de reiste herfra med Fartoi, og havde en hurtig Tour. Provsten faaer nu nok at bestille. Den 2den Juni skal her være Sørgefest for Carl Johan over hele Bispedømmet — Regjeringens Ordre kom først med denne Damp, og naar nu alle Præster nord og syd skal blive underrettet, kan det ei blive før. Din Fader expederer det nu med Dampen; nogle Steder som i Bodøe og Trondenæs have de været for tidlig ude, og allerede holdt Fest, i Bodøe var der megen Stads med Navne-ciffer og Krandse, og nu maae de da gjøre det om igjen. Da Ma vil have lidt Rum maae jeg tye til Margenen og derfor Adieu til imorgen min Marie! Den 10de Mai. Jeg tænkte der skulle bleven Tid at ende dette Brev Dagen efter, men det blev da intet af; huf her er en evig Uroe, og nu har jeg heller ikke et Værelse, hvor jeg i Roe kan sidde og skrive. Nu skal Posten indlægges og jeg maae derfor kun tilføie lidt. Jeg skal med næste Post sende Dig 10 Spdlr. nu blir det saameget at lægge ind i Brevet. Vil Du derfor naar Du kommer ind til Cxania kjøbe til Ma og Ca vakker Mouselin eller Iaconet til Kiole — (naturligviis Vasketoi, *ikke* Uldmousselin) og ægte Couleur — enten lyseblaae eller anden *vakker ægte* Couleur. Dersom det bliver mueligt, skal vi næste Gang sende et Maal eller Mønster, da de saa gjerne ville have syed Livet derinde. — Du maa ogsaa kjøbe Dig af de Penge en Kiole og jeg troer Du kunne have Nytte av en *Saadan som Barnas*, den blev vel ikke dyr og er saa anvendelig. Ligeledes maae Du kjøbe for mig et smukt *sort figureret Silkefloiels* Vestetoi til Din Fader. 5 Quart maae han vel have. Her er glat at faae, men jeg ville saa gjerne have figureret. Maaske der kan blive lidt Penge tilovers og da ville jeg gjerne have lidt Smaat for dem — jeg skal næste Gang sige Dig dette. Mina Klerck har bedet saameget at hilse Dig, hun var her nu; ligeledes Provstinden som tilføiede: at hun inderlig gjerne ville skreven nogle Ord til Dig, men hun forsikkrede at hun følte sig saa klodset og uskikket til at skrive, at hun ei vovede det. — Du faaer nu troe hvad Du vil. Her er saa *mange* som bede at hilse Dig, at jeg ei engang kan huske dem, men vist er det at Alle spørge om Dig meget flittigt. — Naar Du næste Gang skriver saa lad mig vide om Du behøver nogle Penge til Dine Informationer, eller om det er noget Andet Du ønsker dig, saa skal Du faae nedsendt. Nei, nu maae jeg slutte. Posten skal afsted. Tusinde Hilsener fra alle, Din Fader — Erasmus og Ca — Tante Ba ei at forglemme. Lev vel min dyrebare Marie. Gud være med Dig fremdeles — derom beder

Din Moder.

Tromsøe den 29de Mai 1844.

Min dyrebare Marie!

Heri 10 Spdtr.

Dampen bragte os denne Gang intet Brev fra Dig desværre! Vel er jeg ikke urolig herover, da jeg baade av Anna og Kaia hørte at Du var frisk og vel, men det var dog en stor Tomhed ikke at faae Dit Brev, der stedse er mig og os Alle til stor Fornoielse — og nu da Du atter har skiftet Opholdsted, ville jeg saa gjerne have hørt om Din Reise, og de sidste Dage i Christiania, samt meget andet som kun Du kan skrive om; jeg troer vist at det maae være en Feiltagelse forbunden hermed, thi er Du frisk som jeg haaber til Gud, saa har Du vist skreven som Du altid pleier. Kaia siger at hun har faaet Brev fra Dig. Hun er ret trist, stakkels Kaia mi, og det gjør mig saa ondt at tænke paa hende og hendes store Savn — saaledes er her jo aldrig i denne Verden nogen ublandet Glæde, og den hjertelige [Glæde?] Moder og K. have følt ved at have Dig hos sig er ledsaget af Savn og Sorg nu, men det kan jo ei være anderledes, ogsaa dette er vel vist indrettet af den gode Gud! Kaia forteller mig ogsaa nu om Moders daarlige Finantser, der vel er den uovervindeligste Grund til deres Bliven i Xania; ak, hvor jeg ønskede at have Penge nu, og koste paa Kaia mi en Reise hid, men jeg øiner ingen Udvei dertil, og vil derfor finde mig i Skiæbnen; at Moder ei paatager sig en Saadan, er maaskee allerbedst, og jeg ville virkelig været ængstelig for hende om hun havde besluttet sig dertil, men Kaia kunne gjort et Besøg og kommen tilbage til Moder igjen, og dette havde for hende som for mig været en uævnelig Glæde. Gud give at denne Tid var vel over, at I vare vel her hjemme, saa havde Christian overstridt og den tunge Afskeed for dem Stakkel var over. Nu vil jeg stedse tænke paa alt det der forestaaer ham og mine andre Elskede, og veed jo at naar det glædeligste for os skeer saa venter Savn og Tomhed Moder og Kaia. Gud den Algode høre mine Bonner for alle mine Elskede og samle os alle *engang!* Naar Du modtager dette, er vel vor dyrebare Andreas paa sin Reise hid, jeg havde Brev fra ham fra Paris, Nanna og Mine ogsaa, han siger deri at han altfor kort bliver i Laurvig og dette er vist nok sandt, men han kunne vel ikke længere være borte herfra, og snart, det haaber jeg, ere I samlede hos os, der nu saa inderlig længes efter Eder. Ma og jeg skal nu stille til det lille som er at gjøre i A.s Gaard. Gardinerne ere blegte og færdige; og Værelserne skal vi sørge for blive reene. Her er Gud være tak, Alt vel hos os; Erasmus som for nogen Tid siden fik meget ondt i Halsen, er nu frisk igjen; Nissen var nok saa snil og omhyggelig, gav ham straks Brækvand og dette hialp godt; jeg blev saa bange for Strubehoste, da det begyndte med den fæle Lyd som jeg saa vel husker fra Ca — og havde han ei strax faaet Hielp, var det vist bleven dertil, men Gud ske tak det gik snart og vel over! Ma er i disse Dage dygtig hæs, men hun har nu ogsaa faaet Saft og spiser Eggeblomme saa jeg vil haabe det snart gaaer over. Det kan ei være andet end at man maae blive forkiølet i det overordentlig ustadige Veir vi have, nu har her i 8te à 14 Dage været saa koldt som om Vinteren og først i Mai havde vi fuld Sommervarme, her har næsten uafsladelig sneet og regnet og stormet; vel var det at vi fik Haven tilsaaed førend dette Veir kom, thi naar der nu engang bliver Solskin saa kommer vel alt snart frem; Blomsterqorteeret have vi lagt

om og havde et stort Stræv dermed, Barna, Ole og jeg. Din Fader har plantet flere Træer ind i Haven og har endnu Huller til et par som skal tages i Tromsøedalen naar nu Posten er reist og han faaer lidt bedre Tid. — Den søde gamle Aagaard reiste nordefter i forrige Uge med With, og fik saa heldigt Veir at han vist var hjemme Dagen efter, altsaa 4 à 5 Dage førend Dampen kom; dette var vigtigt for ham, som nu har saa meget med sine egne Affairer og maae være fra dem saalænge, men vi bleve vel bedrovede da han kom op for at bede Farvel og sagde, at han skulle reise samme Aften; vi havde endnu ei havt ham her, men netop den Dag var det gamle Contoir bleven saa istand at vi kunne benytte det til Spiseværelse, og vi vare belavede paa at have ham, Mack's og Told-Commissionens andre Medlemmer Dagen efter; thi medens vi kun havde Storstuen gik det ei an at bede Flere; da Aagaard reiste, havde vi ikke Lyst at bede de Andre netop som han vi helst ville have, var borte, og nu have vi taget Contoiret til Sengekammer, da vi ikke længere kunne have det paa den uhyggelige Maade; Din Fader maatte hver Gang ud medens der gjordes reent, og endda blev det kun feiet af i en Hast, og for mig var det altfor leit imellem, jeg fandt mig endda med Taalmod [deri], men af Dadda havde jeg nok de Loverdage vi alle vare derinde, hun kan jo aldrig være rimelig som andre Folk, og naar vi skulle vaske os, var hun reent fortvivlet; vel lode vi hende skiænde alene men det var vist ikke morsomt at høre paa; nu have vi det meget hyggeligt hos os, skiont Værelset jo vel behøvede Malning, men dette haaber jeg skal skee naar Din Fader er reist. I Stuerne er der i Dag malet sidste Gang og de ere meget peene, Koth har gjort sig megen Flid, og er jo saa flink naar han vil, han er nu selv med bestandig. Eders Værelse bliver malet sidste Gang imorgen og Qvisten har han grundet. Han skal nu male Mack's Gaard udenpaa, og Aagaard og jeg haaber Biskoppens Bolig ogsaa, Berg har selv sagt det skal skee, men jeg maae vel see at minde ham herpaa, naar nu Dampen er reist; thi han har saa meget andet som han interesserer sig mere for, at han glemmer saadanne Smaating. Madame Berg reiser nu ned; hun skal først være hos Schives i 8te Dage, og saa ned med Nordkap til alle sine Sødskene paa Vestkanten, til Xania kommer hun ikke, da hun ingen Familie har der. Johannes Steen reiser ogsaa nu, han skal være hos sine Foreldre nogle Uger; man siger at han virkelig er forlovet med Lise og jeg troer det ogsaa, han er der hver Aften siger man og paa den yndige Ball den 7de Mai, dandsede han 5 Dandse med hende siger Ca, saa de vel maae være forlovede; næste Damp reiser Skiolberg og C. Pettersen, samt Irgens med Kone og Barn. Frøken Rein ligger ogsaa paa Reiser, hun skal følge Gjøvers Jægt som ventes hver Dag, og blive i Bergen en Tid, hvorlænge kan hun ei endnu bestemme, hun var har i Gaar og gjorde færdig en Deel Æsker til sig, som hun længe har havt i Arbeide, hun seer daarlig ud Stakkel, og har vist nok for sin Deel at kjæmpe med; Fremtiden seer ikke lys ud for hende. Regina var her ogsaa og tegnede; hun bad meget at hilse Dig; hun har nu faaet Udkast færdigt til sit Landskab, Ma er snart færdig med en Blomst i Tush, Ca med et Hoved og Erasmus der nu ogsaa tegner med, har gaaet alle Stregerne igjenem og stræver med Næse og Mund, han kunne blive flink, naar han nu blot blev stadig ved, men det gaaer jo desværre smaat med vor Tegneskole, der kommer altfor ofte Hindringer som ei kan bortryddes, jeg foresætter mig ofte at intet skal hindre os, men man er ei mere end et ufuldkom-

ment Menneske, det føler jeg da ogsaa naar saadanne gode Forsætter ei opfyldes. Imorgen skal der være stort Mandeselskab til Middag hos Mack, de skal spise paa Dreiers Sal, da han nu er borte, dette er vel for Commissionens Medlemmer; hos Mack's er der som altid meget ofte Fremmede; nylig havde Nanna en heel Deel Damer, det var 1ste Pintsedag, da Herrerne var hos Nissen, vi vare ogsaa hos Mack's og Dagen efter som var Fru Meyers Fødselsdag, vare Herrerne hos Norbyes, og en heel Deel Damer paa Toldboden, Tante og jeg var med de Sidste. I Aften var jeg buden til Frue Lie, men svarede nei, da jeg har saameget at bestille, og heller ikke taaler at være saa ofte længe oppe om Aftenen, og om Morgen maae jeg op for Erasmus's Skyld, dette vil jeg ogsaa gjerne, thi det er saa godt i mange Henseender. I forrige Uge var Mina og Provstinden her en Eftermiddag. Nanna havde ikke Tid; hun er ellers saa snil og blid fremdeles og beder mig altid at komme til hende. Mina er meget rask og seer godt ud, hun bad meget at hilse Dig og Anna; hun er bestemt til at reise med næste Damp, det kommer nu an paa om hun kan modtage Nannas Anmodning om at blive en Damp over til; Mina sagde nylig at hun skulle gjøre en Tour til Hammerfest i Sommer, men hun ville helst være der naar Du, som hun haaber, ogsaa kom did, jeg kunne ei svare noget dertil, Du faaer nu først komme hjem. Wilhelm Mack er ganske alene reist til Alten men Aagaard tog ham i sin Varetægt og vil nok besørge ham vel med Dampen til Bosekop, Wilhelm var ude af sig selv af Glæde sagde Nanna, han var som reent fortullet; Mathilde er her i Dag, hun har spillet og syet og er saa snil og flink, med Musikken gaaer det godt, og hun er meget hyggelig at informere, da hun gjør sig Flid og er saa føielig; hun har nu broderet sig en Stub færdig Knaphulsting med tre Huller i, nok saa peent, den anden skal nu i Arbeide. Jeg maae da fortælle Dig at vi have havt en Kunstner her, en Violinist, ikke Ole — men Petter Bull, og han gjorde virkelig sine Sager særdeles godt, han er en Søn af Marine-Officer Bull, saa I maaskee kiende ham i Laurvig, 18 Aar gammel, en Fætter siger han, af Ole Bull, han var her 3 Uger og gav 1 Concert paa Pettersens Sal, han logerede paa Toldboden, jeg troer jeg skrev om ham sidst, det er sandt; hans Concert bestod i tre Nummere for Violin, de 2de accompanerede Schmidt, en Concert af Beriot (Berlioz?) og Variationer over Steh nur auf, de Sidste synes jeg især var meget smukke; til Slutning spillede han alene Fantasier over nogle Nationalsange, dette var vist meget svært, men han viste ret deri at han var et Kunstner-Emne synes jeg; efterlignede Lurens Toner nydeligt, han fik megen Applaus, og saa ret glad ud Stakkel — Ma og Tina spillede de firehændige Variationer af Hayden, som vi fik nylig, og disse gik meget godt, saa var der et Chor af Erik Eiegod — og en Duet af K. og C. Norbye, som Ma accompanerede; nu er Bull reist nord med Dampen, men skal komme her tilbage siger man; han informerer Norbye i Sang og Guitarre — og Fransiska paa Piano-Forte. Paa Søndag skal her være Sorgfest¹ — den kunne ei bestemmes før, naar den skulle holdes paa en Dag i hele Bispedømmet. Din Fader skal holde Talen, en Deel af Kirken bliver trukken med Sort. Schmidt stræver nu med et Chor som skal synge fra Orgelet. Ma har faaet Alt-Stemmen, men endnu er hun saa hæs at hun ei har kunnet begynde at øve sig, saa det vel er uvist om hun kan blive

¹ Over kong Karl Johans død.

med, hvilket dog var at ønske, da der kun er to Alter før. Fra Tante skal jeg hilse Dig saameget og takke for Dit særdeles gode Tilbud at besørge baade Hat og Kaabe, og Ma er ikke lidet glad at hun kan faae Kaabe fra Xania; men jeg er virkelig bange at alt dette vil blive baade Dig og Aagaard til stort Bryderi, dog faaer det nu gaae og I faaer stelle med det paa bedste Maade; jeg har bestilt 2de Hatte fra Trondhjem til Ma og Ca, og hvis disse ei for komme hid, saa faaer Du vel ogsaa dem, men Frue Finck har lovet at sende dem saasnart muligt, og hun ville gjerne de skulle komme her førend vi faae en Christiania-Modes siger hun — hun har atter været meget syg Stakkell, hun skal ligge i August og var nylig paa Veien til at komme for tidlig. Madame Meinckes pludselige Død har gjort et dybt Indtryk paa hende, og denne sieldne Kone var nok til stor Hielp og Trøst for Fincks, saa disse ædle Mennesker atter har faaet nye Sorg. F. Fincks Brev er ret meget trist, og Livet har da ogsaa for dem idel Bekymring. Fra Iulie skal jeg hilse Dig meget, hun var her og spilte i forrige Uge, ellers gaaer det nu smaat med hendes Musik i Aar, da hun ei kan tage Tid dertil nu medens Frue Lange er saa svag, denne er dog bedre nu, og er oppe, men gaae taaler hun ikke, og før Nedkomsten blir det vel ikke bedre; først i Iulii venter hun sig; jeg var nylig en Eftermiddag henne hos Frue Lange. — Det er mulig at Holmerne kommer med næste Damp, men de kunne ei endnu bestemme det, da han ei veed om han faaer nogen til at forrette for sig, kommer de ikke saa reiser Frue Norbye ned den 13de Julii, og bliver der til sidste Damp, hun siger at: «enten *maae* Trine herop, eller ogsaa hun ned til hende, ellers er det upaatvivleligt at Trine faaer et Tilbagefald.» Før kan hun ei reise, da Kaia skal confirmeres først. — Mariane skal nu og have lidt Rum og har vel et og andet at fortælle. Jeg vil derfor kun sige lidt — og siden rable op til de Andre, som endnu ei ere tilskrevne. Heri følger 10 Spdlr., vil Du see at faae istand de Kioler jeg sidst skrev om til Ma, Ca og Dig selv, om Du ønsker en Saadan, og kiøbe det Vestetoi til Din Fader, samt et Stykke *bitte* smal, hvid Strimmelbobbinet, gjerne smalere end Din Lillefinger, jeg vil have den til at lægge Spidser af til hvide Tørklæder. Det var ogsaa i den Henseende tungt at jeg ei fik Brev fra Dig, thi det kunne være noget Du ville havt og om Dine Informations Betalen ved jeg nu intet, men Du faaer da naar Du kommer hjem sige os Alt, og hvad Du har taget til dette eller Tøi til Dig, skal Du faae igjen. Det var engang jeg tænkte paa at bede Dig kiøbe en Deel Smaa-ting til Søm og hvad peent Du selv kunne synes var værdt, men nu har jeg deels glemt det, deels er der jo altid ondt for de velsignede Penge, og deels er her ogsaa kommen mange nydelige Ting til Clodius hører jeg, saa det er ei værdt at bryde Dig og hente det saa langt fra. Jeg faaer nu nok at bestille med nødvendigere Ting, da Din Faders Tøi skal være istand til næste Damp og Gud veed der er mere at huske paa og arbeide end jeg formaaer; jeg er ret bedrøvet fordi Din Fader maae tage fremmed Baad og Skiper, men hvad er derved at gjøre? I Aar maae det nu være saa; han følger først Dampen til Lødingen og reiser om i nordre Salten, møder den saa igjen i Kierringøe, naar den kommer op fra T., reiser med den over Vestfiorden til Lofoten — visiterer saa der og naar Dampen da atter kommer op *sidst* i Julii kommer han hid med den, den 27de. Enten vil da I med Guds Hielp møde ham i Grøtøe, førend han gaaer over til Lofoten (Natten mellem 4de og 5te Julii) eller ogsaa ville I følges ad hid *Alle*, hvis I ei kommer

tidligere. Gud den Algode ledsage Eder Alle. Lev vel mit elskede Barn! Gud velsigne og bevare Dig og føre Dig hjem til os, som nu inderligen længes efter Dig! Tante hilser meget! Din Fader, Ca og Erasmus tusinde Gange — og Tina var her nu med en Hilsen. Nei nu blir vist Ma vred for det lille Rum, men hun foer afsted til A. Ebeltoft med Tina, og saa skyndte jeg mig at skrive. Adieu — fra J. K.

Til fru Kaja Dybwad, f. Steen, gift med bokhandler «Christopher» Andreas Dybwad i Akersgaten, Christiania. (Brevet tilhører o.r.sakfører H. Kjerschow.)

Tromsø den 24de Januar 1847.

Kjæreste Cousine! Da Kaja denne Gang har Rum tilovers, saa vil Du modtage en hjertelig Hilsen fra min Kjerschow og mig! Tusinde Tak, Du og Din Mand, for al Eders Godhed mod mig og Mariane i den hyggelige Tid vi opholdt os i det kjære Christiania! Uforglemmelig og oplivende var denne Tid for mig, endskjønt jeg vel føler, at den kun var altfor kort — naar man har levet 14 Aar i Finmarken, saa trænger man til en Hoved-Reparation, og den kunne jeg ikke erholde i 2 à 3 Maaneder. Dog bør jeg være inderlig glad at jeg dog kom ud — derfor har jeg ogsaa i Vinter havt mere Kraft til at stride den stygge mørke Tid, end de forrige Aar, og for hver Dag som gaaer takker jeg Gud! At Moder har været og er saa rask, er jo langt mere end vi kunne vente — hun har vist ikke gjort os noget Bryderi — munter og fordringsfrie er hun — har deelt Værelse med de unge Galninge i Vinter, da det blev saa koldt at Mariane og Caroline ei kunne ligge i den saakaldte Storstue, og Du kan tænke at det ikke altid er roligt der hvor Ungdommen samles undertiden langt paa Nat efter Baller. Aagaard har været i Hammerfest siden December Maaned, og imellem har Marie ogsaa lagt her — men Moer Stakkel har været lige blid og leet og støiet med dem. Gud give at hun og Kaja aldrig maae angre at de droge herop — jeg for min Deel skal ikke bebreide mig at jeg tilskyndede deres Reise — jeg veed at jeg afmaalede Opholdet her med ikke for lyse Farver — og dette var min Pligt. Det gaaer nok an de første Aar inden man blir træt af den evige Vinter — og saa vil vi da ikke sørge for Fremtiden. Gid vi kunne gjort det saa hyggeligt for dem som vi gjerne ville — men desværre her er saa meget som ei *kan* forandres — Mørke og tusinde Savn — som kun Taalmodighed kan gjøre taalelige at bære. Nu glæde vi os til Lys og Damp — to store Goder, hvis Værd *vi* bedre end tusinde Andre ret formaae at skatte — endnu have vi ikke seet Solen siden først i November, men vi vide nu at den *er over vor Horisont*, og dette er da en Trøst — naar nu kun Skyerne engang fordeles, saa have vi den: Du kan ikke forestille Dig den Længsel — ja *Trang* til Sollyset — hvilken man her føler, især de der have været her længe. Min Kjerschow er ikke ret frisk i disse Dage desværre, han er dygtig forkjølet, og burde lagt, men her er nu tre Poster som maae expederes — det gyselige Veir og Føre vi have havt siden Nytaar, har hindret hans nødvendige Spadser-toure, og naar han saa altid og altid staaer og skriver, saa bliver han syg. —

Vil Du sige Din Dybwad fra mig — at han ikke maae kræve Christian Boeck for de 25 Spdlr. han var saa god at laane mig — om det ogsaa skulle gaac lidt over Halvaaret — de skal med Guds Hielp komme naar Dampfarten begynder — min Reise kostede jo langt mere end jeg havde tænkt, og Svien kommer efter. Hils Din Moder saa hjerteligt fra os — engang maaskee glæder hun mig med Brev! Vi længes imellem saa gruelig efter Breve fra Xania. Indlagde til Henriette maae Du være saa snil at sende strax til hende. Lev vel min kjære Cousine! Hils Dybwad fra os — fra Ma og mig især — og fra Christian. Gud bevare Eder Alle! Tænk imellem med Ømhed paa

Din *Johanne*.

PERSONREGISTER

(g. forkortelse for gift med.)

- Alba, hertugen av, stbl.
Amundsen, Karoline, g. Aamodt 48
Ancher, Bernt, sogneprest, stbl.
— Christopher, prost, stbl.
— Johanne Henriche, g. Collett, stbl.
Andersdatter, Maren, g. Sverdrup, stbl.
Andersen, Claus 51
— Claus Røthe, kjøpmann 51
— Eli Kjerschow, student 51
— Johanne Marie 51
— Karen, g. Bergersen 59
— Leif, pelsvarehandler 51
— Liv Killengreen 51
— Knut, foged 72
Andreasdatter, Katrine, g. Kjærskov 2
Andresen, Nicolay August, bankier 78
Angell, Lorentz, rådmann, stbl.
— Margrethe, g. Sverdrup, stbl.
— Peter Lorentzen, lagmann, stbl.
Anker, C. I. 71, 78
— Erich Olofsson, handelsmann, stbl.
[Anker], Oluf Eriksson, kjøpmann, stbl.
Anker, Peder, statsminister 18
Arentsen, Ole, sjølos 12, 13
Arnesen, Finn, høiesterettsadvokat 56
— Finn, jr. 56
— Harald 56
— Harald August, sogneprest 56
— Haagen, foged 56
— Haakon, lektor 56
— M. 9, 29
Aurenes, Ola 64
Backer-Grøndahl, Nils, overlæge 44
Backer-Thurmann, J. 39, 79
Balch, frue 79
Ballestad, Lars Jenssøn, bonde 75
Bang, Anton Chr., biskop 18
— Marcus Friderich, biskop 5, 6, 7
Barfod, Hans Clausen, sogneprest 59
Barratt-Due, Mary, pianistinne 51
Bastholm, Margrethe Hedvig, g. Oxholm 38
Beer, Henrik, skibskaptein 77
— Jens Johan, direktør 76
— Jens Johan jr., forretningsmann 77
— Johannes 77
— N. S., brukseier 76
Bendixen, Hansine, g. Birkeland 55
Benkestok, Anne, g. Falch, stbl.
— Jon Trondson til Melø, stbl.
[—?] Tor Torkildsson, stbl.
[—] Tord, stbl.
— Torleif til Talgø, stbl.
— Trond, foged, stbl.
— Trond, til Talgoy og Finøy, riksråd, stbl.
Bent, Erling Sundt [Meier], konsul 75
Bentsdatter, Maren, g. lagmann m. m. Hanssøn, stbl.
Bentsen, Magdalene, g. Ancher, stbl.
Berg, madame 87
— Arno, arkitekt 18
— Conrad 84
— Lorens 60

- Berge, misjonskasserer 30
 — Karen g. Esbensen 30
 Bergersen, Bernt, skomaker 59
 — Laura g. Lie 58
 Bergh, Joh. E. 71
 Berner, O. 44
 Bernhoft, B. 10
 — Fried. Chr., prost 7
 Beronka, fru sogneprest 30
 — Joh., sogneprest 28
 Bertelsen, Niels, sorenskriver, stbl.
 Beyer, Absalon 70
 — Guldborg g. von Tangen 70
 — Morten, direktør 70
 — Morten Thronson, kjøpmann 70
 Bie, Anne Carine g. Collett 14, 18, 19,
 64, 86, 90
 — Jakob Kristian, leilighetsdikter 19
 — Johanne g. Ottesen, stbl.
 — Nils Adersen, overforster 19, stbl.
 — Nils Nilsen, kjøpmann, stbl.
 — Nilsine 19
 — Ole 19
 — Otto Larsen, stadskaptein 19, stbl.
 — Tarald Ross, overforster 19
 Biering, Peder, kjøpmann 4
 Birch, generalmajor 64
 — Anna Pauline Jørgine g. Motzfeldt 71
 — Marie g. Plathe 79
 Birkeland, Anders Grondahl 55
 — Bent 55
 — Grete 55
 — Gustav Langfeldt, skibskaptein 55
 — Hans, lektor 55
 Bjerkreim, Rasmus, bonde 64
 Bjørnson, Bjørnstjerne 68, 74
 Blakstad, riksadvokat 34
 Blinderen, Halvor, bonde 56
 Blom g. Olsen 52
 — Andrea g. Butenschon 78
 — B. 78
 Boalt, Jens Olsen, sogneprest 69
 Boalth, Cathinka g. Wallendahl 69
 — Johan Christian, kjøpmann 69
 Boesen, Marie Cathrine Thomasdatter
 g. Hammer 73
 Boesen, Thomas, sogneprest 73
 Bohr, Hedvig g. Ording 45
 Bondesen, P. C. B. 10
 Bonnevie, sekretær 64
 Borchgrevink, Anton Cathinco, pers.
 kap. 39
 — Bj. 39
 — Bonaventura, kapellmester 39
 — Otilie g. 1) Henrichs, 2) Kjerschow
 39
 Brandt, Helvig Marie g. Floer 38
 — Wilhelmine, genealog 10, 70
 Brantenberg, Clara g. Sørvik 45
 — Johan Henric, hovpredikant, riks-
 dagsmann 46
 — Karl Henrik, bruksinspektør 46
 Bricka, C. F., dansk arkivar og histori-
 ker 19
 Broch, prest 12, 13
 — Abel Michelsen, sogneprest, stbl.
 — Anne Margrethe g. Angell, stbl.
 — Margrethe g. Fyenbo, stbl.
 [—] Michel Olufsen, sogneprest, stbl.
 — Peder, foged, stbl.
 Broder Jens, munk 9
 Brodtkorb, Lauritz Lassen, prost 29
 Brower, Rasmus Cornelisen, båtsmann
 76
 Bruce, Carolina g. Brantenberg 46
 — Robert, skotsk konge 46
 Bræmer, Christopher, farver 4
 Brøms g. Campanius 46
 Buch, amtman 80
 Buck, Marcus Wøldicke, kjøpmann 80
 — Marie Elisabeth g. Noodt 80
 Bugge, Benedicte Marie g. Hersleb 16
 — Dorothea Hermansdatter g. Klæboe
 10
 Bull, marineofficer 88
 — Edvard, dr. 56, stbl.
 — Francis, professor 19
 — Ole, violinist 88
 — Petter, violinist 88
 Burchardt, Dorothea Sophie g. Müller
 72
 Buschmann, Gisken Marie g. Moss 10

- Buskengen, Albert Nielsen, gårdbruker 17
 Butenschon, Barthold, godseier 78
 — Johan Barthold, tollforvalter 78
 — Marie g. 1) Knagenhjelm, 2) Lehmkühl 78
 — Nielsine Augusta g. Andresen 78
 — Nils August [Andresen], generalkonsul 78
 — Peter Heinrich, generaladjutant 78
 Bockmann, P. W. K., læge 18
 Böhme, sekretær 61
 — Fredrikke Alette g. Knudsen 60
 — Jørgen, overinspektør 61
 Bølling, Zarine g. 1) Nørregaard, 2) Hjort 77
 Børs, Christian, disponent 48
 Baardsen, Østen, sogneprest, stbl.

 Campanius, Brita g. Brantenberg 46
 — Henrik Andersson, prest 46
 Cappelen, A. S. D. g. Finne 70
 — Didrik, jernverkseier 71
 — Johan, von, foged 71
 Carl Johan, konge 85, 88
 Christensdatter, Margrethe g. Heide, stbl.
 Christensen, Ellen Cathrine g. Gron 60
 Christiansen, Christiane Dorothea g. Simonsen 59
 Christisen, Nils 70
 Clasen, Christian, kjøpmann 45
 — Hans Christian, marinelæge 45
 — Magnus Andreas, marinekaptein 44
 — Aagot g. Kjerschow 43, 44
 Clausen, Guri g. Tack, stbl.
 — Trond, borgermester, stbl.
 Claussen, bokbinder 23
 Clodius, kjøpmann 89
 Colet, Richard, stbl.
 Collett, frue 61
 — madame 21
 — statsråd 61
 — statsrådinne 63
 — Alf, ekspedisjonschef 19
 — B., fullmektig 79

 Collett, Caroline 79
 — Christian Ancher, bergråd, sølvverksdirektør 18, 21
 — Emma g. Platou 76
 — Hanne g. Collett 76
 — J., kongl. fullmektig 79
 — James, kommerseråd, 18, stbl.
 — Joh. Chr., amtmann 76
 — Johanne g. Kjerschow 14, 15, 18 flg., 79, 81 flg.
 — Kaja 9, 14, 15, 17, 79, 86
 — Mariane 63
 — Marthine 64
 — O., overkrigskommisær 63
 — P., h.r.assessor 63
 — Peter, trelasthandler, godseier, stbl.
 — Peter, kjøpmann, stbl.
 Crowe 82, 83
 — Elisabeth 83

 Dahl, kemner 82
 — Maren Jensdatter, enke g. 2) Christensen [Sundt?], 3) Biering 4
 Dahle, D. 38
 Dahm, Edvard, sanitetskaptein 47
 — Fredrikke g. Vogt 47
 — Ivar Albrecht, proprietær 47
 Danielsen, Janicke g. Schram 52
 Darre-Jensen, J. H., banedirektor, statsråd 41, 42
 Dedichen, Henrik, overlæge 43
 Deinboll, Peter, sogneprest 11, 29
 Dietrichson, Lise g. Finne 71
 Ditlev-Simonsen, Astri 60
 — Olaf, skibsreder 59
 — Vera 60
 — Aage, assuransedirektor 59
 — Aage Christian 60
 von Dochen, Karen Sophia g. Heidemærk, stbl.
 Dons, fru, sogneprest 26
 Dorph, Martha Holter g. Finne 71
 Dreier, prokurator 84, 88
 — Fransiska 84, 88
 Drejer, Helena Johansdatter g. Waagan 45

- Dybwad, Chr. A., bokhandler 14, 22, 90
 — Jans (Janna) 23
 Dyrset, Berit Andersdatter g. Sørvik 45
 Dæhlin, L. Robsahm 27, 63
 Daae, professor 29

 Ebelhoft, A., kjøpmann 84, 90
 Eger, Chr. 78
 Egaasen, Bent, bonde 75
 Eilertsen, frøken 72
 Elgenstierna, Gustav 46
 Ellefsen, Frida g. Jordan 58
 Elligers-Petersen, Tobine g. Meier 75
 Erichsdatter, Adelus g. Benkestok, stbl.
 Erichsen, Thom. 17
 Eriksen, A. E. 27, 37, 39
 Erlandsen, A., sogneprest 9, 18
 Esbensen, amtmann 29
 — Adelaide g. Kjerschow 22, 27, 30
 — Alfred 30
 — Andreas, brandadjutant, mester-
 blokkedreier 28
 — Andreas, forpakter 30
 — Andreas, kjøpmann 28, 29
 — Angelica Victoria g. Johannesen 30
 — Anna, sykepleierske 30
 — Arnt Nicolay, kjøpmann 29
 — Erastine g. Esbensen 29
 — Esben, mesterblokkedreier 28
 — Fritz 29
 — Hans Peter, losoldermann og havne-
 foged 27, 29, 30
 — Hans Thorvald 30
 — Henriette g. Brammer 29
 — Ina g. Esbensen 30
 — Jacob, sjomann 30
 — Kai, departementsmann 30
 — Karoline g. Kjelstrup 29
 — Mariane g. Brodtkorb 29
 — Martha g. Hasta 28
 — Peder Arnt, kjøpmann 30
 — Rasmus Fredrik 29
 Eschildsen, Christen, sogneprest, stbl.
 Eyde, Mads g. Michelsen 64
 Falkener, Adrian, borgermester, stbl.
 — Peter Adriansen, handelsmann, stbl.
 Falch, Maren g. Broch, stbl.
 — Margrethe g. foged Petersen, stbl.
 — Peter, foged, stbl.
 — Søren, konsul 69
 Faye, Sophie g. Cappelen 71
 Finch, frue 81, 82.
 — læge 85
 Finne, Christian Dorph, brigadeadju-
 tant 71
 — Edv. N., generalmajor 71
 — Evy 70
 — Gabriel, sanitetsoberstløytnant 70
 — Hans, oberst 70
 — Henrik, oberstløytnant 70
 Finne-Grønn, S. H., arkivar 9, 60, 73, 76
 Fleischer 83
 Flindrum, Borger, bonde 54
 Floer, Henrik Henriksen, overstiger 38
 — Richa g. Killengreen 37
 — Richard, kaptein, hytteskriver 38
 — Richard, kjøpmann, siden bank-
 mann 38
 Flor, Frantz, sogneprest, stbl.
 von Flug, Hans Christopher, oberst 19
 Flug, Marthe Marie g. Bie 19
 Foltmar, pastor 64
 Fonseca, Georg William, skuespiller 5
 da Fonseca, Ida Henriette, kammer-
 sangerinne 5
 Frank, Elise g. Offenberg 56
 — Christian, vingrosserer 56
 — Paul, bonde 56
 Fransvåg, Gurine g. Sørvik 45
 Fredriksdatter, Katrine g. Gesmell, stbl.
 Frei, gårdbruker 57
 Frei-Herrmann, Willy, tegner og for-
 retningsmann 57
 Friis, Jens Andreas, professor, forfatter
 29
 Fyenbo, Christopher, sorenskriver, stbl.

 Gabrielsen, G. 79
 Galdberg, Anna Margaretha g. Esben-
 sen 29
 Gamborg, Marga g. Arnesen 56
 — Jørgen Eriksen, dansk sogneprest 56

- Gesnell, Apolone Gertsdatter g. Kjærskov 1
- Gert Hermansen, kjøpmann, rådmann 2, stbl.
- Herman, rådmann, stbl.
- Johanne Samuelsdatter g. Rhuus 1
- Getz, Bernhard, riksadvokat 34
- Giessing, Christopher, kantor i Roskilde 9, 37
- Gjerløw, Olaf, redaktør 50, 74
- Gjæver, kjøpmann 84, 87
- Grabow, Sabine g. Bie, stbl.
- Gram, Ninna g. Dahm 48
- Grimstad, Martha g. Røthe 51
- Grimstam, Benedicta (Bente Hansdatter) g. Hammer 73
- Grundtvig, dansk prest 10
- Grøn, Peter Anton, skibsreder 60
- Therese g. Klaveness 60, 61
- Grøndahl, Anders Tandberg, boktrykker 53 flg.
- Carl Christian, boktrykker 57
- Elen g. Birkeland 55
- Eva g. Offenberg 56
- Ingeborg g. Frei-Herrmann 57
- Louise g. Arnesen 56
- Louise g. Tandberg 53
- Grøndalen, Christopher Borgersen, bonde 54
- Gundersen, G. F. 49
- Gyldenløve, Ulrik Fredrik, statholder 61
- Hals, Maren (?) g. foged Andersen 72
- Olaf N. 52, 75
- Hammer, Even Andreas, oberstløytnant 73
- Hannibal, sogneprest 72
- Joh. Chr., oberstløytn. og generalveimester, siden auksjonsdirektør 73
- Juliane Sophie g. Lehmkuhl 72
- M. 51
- Ole, sogneprest 73
- Thomas Olsen, landhandler 73
- Hansdatter, Ane 30
- Ellen g. Sverdrup, stbl.
- Kirsten g. sogneprest Jensen, stbl.
- Hansdatter, Maren g. 1) Kjærskov, 2) Pedersen 3
- Hans Dotter, Sebilla g. van Sand, stbl.
- Hansen, Jacob, lagmann, stbl.
- M., vertshusholder, borger 30
- P. 82
- Hansson, Rasmus, lagmann m. m. m., stbl.
- Harald Hårfagre 64
- Harris, A. Th., stiftamtmand 22, 62
- Hartmann, madame 64
- Haslund, A. F. 27, 80
- Hasta, Esben, mag. pr. 28
- Johan Henrik, skredder 28
- (Haste), Peder Harrebow, leilighetspoet 28
- Hauge, Hans Nielsen, legpredikant 11
- Haugen, kjøpmann 51
- Anna g. Andersen 51
- Havsoy, Mikkil Mikkelsen, bonde 64
- Hedemark (Heidemark), Arne Gregorius, fyrloitnant 28
- (Heidemark) Louise Henrika g. Esbensen 28
- Heggtveit, H. G., klokker, kirkehistoriker 18
- Heiberg, H., professor 44
- Heide [Ugle], Anne Mortensdatter g. Leuck, stbl.
- Anne Pedersdatter g. Ugle 69, stbl.
- Johan i Holsten, stbl.
- [Ugle], Mette g. Boalt 69
- Peder, rådmann, stbl.
- Heidemark, Christen Henriksen, postforvalter, siden borgermester, stbl.
- Helgestuen, Lars Østensen, inderst 78
- Helmer, Jan, h.r.advokat 56
- Hemre (Himre), Bendix, bonde 55
- Hermansen, Gert, gullsmed 2
- Herrmann g. Frei 57
- Willy, tegner og forretningsmann 57
- Hersleb, Benedicta g. Kierschow 8, 9, 16
- Christen Jensen, veier og måler, stbl.
- Jacob, sogneprest 16
- Jacob Christensen, prost, stbl.

- Hersleb, Jens, sogneprest 7
 — Jørgen Sverdrup, proprietær 9
 — Peder Christian, prost 5, 6, 9, 16
 — Svend Borchmann, professor 21
 Hjort, Jens Johan, brigadelæge 77
 — Johan, justisråd 77
 — Lovise g. Beer 77
 — Otto 77, 79
 Hoffstad, E. 47, 51, 53, 60, 71, 77, 78
 Holland, Fritz, arkitekt, stbl.
 Holm 89
 Holmboe, frue 84
 — Jens, foged 37
 — Jensine Marie g. Killengreen 37
 — O. 37
 Holmsen 84
 — Trine 84
 Holst 82
 — Fredrikk g. Sandborg 45
 — Ingeborg Anna g. Floer 38
 — Theodor Bergmann, proprietær 38
 Horneman, J. 19, 28, stbl. passim
 Horst, rektor 47
 Husher, Theodor, danselærer 83
 Hvistendahl, Christian, handelsmann 28
 Høyberg, Wille 2
 Haanæs, Martha g. Beer 77
 Haar, Ane Jonsdatter g. Benkestok, stbl.
 — Jon [Olsson?], stbl.
 Haavind, Thor, advokat 56
- Ibsen, Peter, foged, stbl.
 Ingman, dreiermester 30
 Irgens 87
 — Anna Birgitte g. Stenersen 49
 — Hella g. Nørager 62
- Jacobsen, Cathrine, madame 30
 — Mikkel, kjøpmannskarl 3
 Jakobsen, Hans, postmester 3
 Jensen, Jens den eldre, sogneprest til
 Herslev, stbl.
 — Jens, den eldste, sogneprest til Her-
 slev, stbl.
 — Jens den yngre, sogneprest til Her-
 slev, stbl.
- Jensen, [Hansen?], Jens, soldat 75
 — Lauritz, sogneprest, stbl.
 Jessen, Susanne Katrine g. Kiærskou 5
 Johannesen, agent 30
 — Victor, styrmann 30
 Johanssen, Kristen, regjeringsadv. 56
 Johnsen, Hilda 9
 Jordan, Arnt, direktør for forsikrings-
 selskapet Tyr 58
 — Aase g. Grøndahl 77
 Josefsen, Hans, kjøpmann 3
 Jylbye, Niels Jensen, sogneprest 3
- Kalvoen, Marith Knudsdatter g. Waa-
 gan 45
 Keilhau, W., professor 69, 74
 Keyser-Barth, Bj. 71
 Kierschow, Christiana 8, 10
 — Maren (Massi) g. Klæboe 8, 9
 — Rasmus (Erasmus) Sundt, sogne-
 prest 5 flg., 16
 Kildal, prost 12
 Killengreen, Christian Peter jr., kjøp-
 mann, bankdirektør 37
 — Christian Peter, handelsmann 37
 — Eli g. Schram Olsen 52
 — Johan Andreas, kjøpmann 37
 — Leif, grosserer 47
 — Maja g. Andersen 51
 — Maja g. Kjerschow 37
 — Randi Fredrikke g. Aamodt 48
 — Richard Floer jr. 49
 — Richard Floer, konsul 46
 — Aagot g. Meinich 12, 19, 49, 50
 Kindem, Lars 51
 Kirsten g. Anker, stbl.
 — g. sogneprest Jensen, stbl.
 Kittilsen, Ingolf, o.r.sakfører 75
 Kiær, F. C., læge 45, 48, 71
 Kiærskou, Frederik Christian, land-
 skapsmaler, professor 5
 — Hans Christensen 5
 — Jacob Christensen, kopist 5
 — Niels 4
 — Samuel Peter Biering, student, klok-
 ker 4

- Kjelstrup, sogneprest 9, 10
- Kjerschow, Bitta g. Grondahl 53
- Brit 46
 - Carl (Bollo) 53
 - Caroline g. Michelsen 15, 64, 85, 86, 87, 89, 90
 - Christian Collett 53
 - Christian Collett, o.r.sakfører 60
 - Christian Collett, stiftamtmand 16, 21 flg., 30, 86
 - Einar, læge, sykehusdirektør 39 flg.
 - Erasmus, h.r.assessor 15, 17, 79, 85, 86, 88, 90
 - Harald, o.r.sakfører 5, 14, 16, 22, 58
 - Harald jr. 61
 - Hjalmar 38
 - Johanne 80
 - Kaja 80
 - Lita g. Killengreen 46, 53
 - Mariane, musikk lærerinne 14, 15, 17, 63, 84, 85, 86, 87, 89, 90
 - Marie g. Aagaard 15, 39, 53, 61, 81, 86
 - Oscar, byskriver 38
 - Peder, riksadvokat 30 flg., 38
 - Peder Christian 61
 - Peder Hersleb, biskop 8, 9, 10 flg., 79
 - Petrea 79
 - Randi g. Ditlev-Simonsen 59
 - Sonja, kontordame 38
 - Aagot 58
- Kjærshou, Lyder Thomsen, sogneprest 2
- Kjærskov, Anna Samuelsdatter g. Jylbye 3
- Apolone Samuelsdatter g. Jakobsen 3
 - Christen Christensen, tingskriver, sakfører, gårdbruker 1
 - Christen Jakobsen, farver, siden strandvisitor 2
 - Christen Samuelsen, farver 2, 3, 4
 - Gert Christensen 2
 - Jakob Christensen, farver 2
 - Karen Samuelsdatter g. Jacobsen 3
 - Maren Christensdatter g. Lydersen 2
- Kjærskov, Niels Christensen 2
- Samuel Christensen, farver 2, 3
 - Klaunes, Gunnel 60
 - Klaveness, Anton Fredrik, skibsreder 60
 - Klaveness, Kari Brit g. Kjerschow 60
 - Thor, skibsreder, lensmann 60
 - Klejn, Anna Margreta g. Nandrup 29
 - Klerck, Magnus 15
 - Klerck, Mina 85, 86, 88
 - Kleven, tømmermester 30
 - Anna Oline g. Esbensen 30
 - Klitgaard, Carl, postmester 1, 2, 5
 - Klüver, fru 14
 - Klæboe, Christen 10
 - Ebbe Moss, handelsmann 9, 10
 - Hans Christian, skipper og handelsmann 9
 - John, skipper og handelsmann 10
 - Jon 10
 - Mathias Bernhoft, bokholder 10
 - Knudsen, Tjøstulf, grosserer 60
 - Knudtzon g. Olsen 52
 - Knuth, greve 30
 - Kobro, I., læge 44
 - Kock, jomfru Cathrine 30
 - Koht, H., statsminister 69
 - Paul 27, 37, 39
 - Koth, håndverker (maler) 81, 87
 - Krabbe, Lauritz, sogneprest, stbl.
 - Peder, prost, stbl.
 - Aarsille g. Thodal, stbl.
 - Kraft, J. E., historisk-statistisk forfatter, sorenskriver 18
 - Krebs, frøken 80
 - Kristiansen, Marthe Marie g. Aamodt 48
 - Krogh 84
 - madame 84
 - von, Adam 61, 80
 - Krohn Holm, D. 76
 - Krøyer, Elisabeth Maria g. Hedemark (Heidemark) 28
 - Kraabøl, Bjørn Gulbrandsen, bonde 49
 - Lampe, Joh. Fr., sogneprest 18
 - Langberg, L. K. 62
 - Lange, frue 84, 89

- Lange, overløge 80
 Langeland, justisråd 30
 Larsdatter, Maren g. Anker, stbl.
 Larsen, Halvor 17
 — (Lauritzen), L., kjøpmann, borgerkaptein, stbl.
 Lassen, W., byråchef 37, 47
 Lauridsdatter, Anna g. Josefsen 3
 Lauritzdatter, Guri g. Skanke, stbl.
 Leganger, E., prost 8
 Lehmkuhl, Brita Marie 79
 — Chr. D., kjøpmann og fiskeveier 72
 — Dick, skibsmegler 75
 — Herman, journalist 74
 — Hermann, forretningsmann 72
 — Hermann, landmann i Herbstedt 72
 — J. E., kjøpmann 72, 73
 — Joakim, ingeniør 77
 — Kristofer, statsråd 67, 69, 72 flg.
 — Kristofer Joakim 79
 — Lilly g. Platou 76
 — Sigrid g. Beer 76
 Leuck, Conrad d. eldre, stbl.
 — Conrad Conradsen, stbl.
 — Karen g. Collett, stbl.
 — Kirsten g. Rosenberg, stbl.
 [—], Niels Pedersen, stbl.
 — Peder, rådmann, stbl.
 Lie, byfoged 21
 — frue 84, 88
 — Astrid g. Kjerschow 58
 — Fredrik, grosserer 58
 — Nils 58
 Lind, Susanne Dorthea g. Kiærskou 5
 Lindboe, lagmann 34
 Lindqvist, Caroline g. Fonseca 5
 Lindstøl, Tallak, lensmann, publisist 24, 38, 47, 50, 63, 66, 68, 74
 Lund, sorenskriver 38
 — Henrik, portrettmaler 68
 Lundh, P. G. L. 27
 Løvenbalch, Broder Thøger, munk, stbl.
 Mack, Fredrik, kjøpmann 81, 83, 84, 87
 — Nanna, frue 81, 83, 86, 88
 — Wilhelm 88
 Madsen, Andreas 59
 Malling, M. V. 27, 80
 Manschmann, frue 63
 Margrethe g. Ross, stbl.
 Marquard, Emil 38
 Meier, Didrik, skibsreder 75
 — Ellen g. Lehmkuhl 75
 — Joh. H. L. 75
 — May g. Heiberg 75
 — Simon Daniel, bankkasserer, kemner 75
 Meincke, madame 89
 Meinich, Christian 51
 — Grete 51
 — Herman, fylkesmann 49
 — Herman 51
 — Inger 50
 — J. Chr. Th. 49
 — Jens Christian, foged 49
 — Lita Eveline 50
 — Thomas, fylkesmann 49
 Meiniche, Mathis 49
 Mejer, Dorthe Margrete g. Ballestad 75
 Meyer, frue 88
 — tolder 80
 Michelsdatter, Barbara g. Bower 76
 Michelsen, Benny Wallendahl g. 1) Finne, 2) Motzfeldt 70
 — Christian, statsminister 63, 64, 66 flg., 74
 — Einar W., skibsreder 70
 — Jacob, konsul 64
 — Magdalene g. Lehmkuhl 72
 — Marie g. Beyer 70
 — Tollach, handelsmann 64
 Michelssøn, Nils, kjøpmann, stadskaptein 47
 Mjølhus, Mikkil Mikkelsen, bonde 64
 Moe, gartner 23
 — Bernt, stbl.
 — Joh. Schak 79
 Mortensdatter, Gjertrud g. Helgestuen 78
 Mortensen, Lauritz, stbl.
 Moss, Ebbe Christensen, skipper og handelsmann 10

- Moss, Ellen Meldahl g. Klæboe 9
 Motzfeldt, Axel, oberstløitnant 71
 — E. 71
 — P. N., generalmajor 71
 — P. U. A. grosserer 71
 — U. A., h.r.assessor, professor 71
 Munch, Jacob, kaptein, portrettmaler
 15, 16
 Munthe, C. M. 52, 71, 73, 76, 78
 Müller, frue 81
 — Adam Walter, marinekaptein 71
 — Barbra g. Motzfeldt 71
 — Johan Joseph 71
 — Magda 72
 Møinichen, Margrethe Birgitte g. Plathe
 78
 Nandrup, Andreas, rådmann 28
 — Karen (Carine) Heide g. Hedemark
 (Heidemark) 28
 Nielsdatter, Anne g. Gesmell 2, stbl.
 — Birgitte g. Benkestok, stbl.
 Nielsen, frue 84
 — læge 82, 83
 — Birgitte g. Pedersen 59
 — Elias Gottlieb Oscar 84
 — Østen, prost, stbl.
 Nissen, læge 81, 88
 Nobel, Peder Iversen 28
 Noodt, Marie g. Aagaard 80
 — Nicolay, konsul 80
 Norbye, frue 84, 85, 88, 89
 — C. 88
 — Kaia 85, 88, 89
 Nordahl-Olsen, Joh. 66
 Norman, kandidat 23
 Normann, prest 85
 — N. 82
 Nørager, Andreas, handelsmann, post-
 mester 62
 — Birgitte g. Aagaard 61
 — Peder, kjøpmann 62
 Nørnit, Axel, dansk genealog 30
 Odén, svensk hotelldirektør 67
 Offenberg, Anders Grøndahl 57
 Offenberg, Christian Frank, grosserer 56
 — Christian Frank jr. 57
 — Henrik Andreas, grosserer 56
 — Lise 57
 Olog, Cathrine g. Dahm 47
 Olsen, Anna Hedvig g. Olsen 52
 — Erik 52
 — Hjalmar, marinekaptein 52
 — Hroar, fylkesmann 52
 — Ole Rolfsen, koffardikaptein 52
 — Rolf 52
 — Thorvald, sorenskriver 52
 Olufsdatter, Margrethe g. Flor, stbl.
 Omsted, Arne 44
 Oppen, Christine g. Hammer 73
 — Ingeborg g. Clasen 45
 Oscar II, konge 26, 53
 Ottesen, Lars, kjøpmann, stbl.
 — Louise g. Keilhau 41, 42
 — Marie 41, 42
 — Ottilia Christine g. Thurmann 39
 Oxholm, Lorentz P., pr.løitnant, for-
 valter, kammerråd 38
 — Susanna g. Floer 38
 Pavels, Claus, sogneprest (siden biskop)
 10, 18
 Pedersdatter, Margrethe g. Falkener,
 stbl.
 — Ragnhill g. Waagan 45
 Pedersen, John P., skibsreder 59
 — Lars, farver 3
 — Magga g. Ditlev-Simonsen 59
 Pedersson, Sanders, handelsmann, stbl.
 Petersdatter, Anna g. Petersen, stbl.
 Petersen, A. 77
 — Jacob, foged, siden lagmann, stbl.
 — Morten i Angeln, stbl.
 Peterson, Anne Dorthea g. Sundt 75
 Pettersen, madame 84
 — C. 87
 Plahte, Fridtjof M., grosserer 79
 — Mabel g. Butenschon 78
 Plathe, Christofer 78
 — Fr. Chr. O., klokker 78
 Platou, Eilif, dr. jur. 76

- Platou, Jan Eilif 76
 — Oscar, professor 76
 Pols, Margrethe g. Angell, stbl.
 Post, Mette Juliane g. Hammer 73
 — Peter Larsen, major 73
 Paasche, Fredrik, professor 19

 Quisling, prost 56

 Ramm 12
 Ranøe, dansk medisinsk professor 45
 — Olive Amalie g. Clasen 45
 Rasmusdatter, Maren g. Kjærskov 4
 — Maren g. Tack, stbl.
 Rasmussen, prost 84
 — prostinne 80, 85, 88
 — M., vertshusholder, borger 30
 — Morten, smed 30
 Refsum, Helge 37
 Rein, frøken 87
 Restorff, M. E. g. Post 73
 Rhuus, Christen Lauridsen, borgermester 1
 Riiberg, Ellen g. Hersleb, stbl.
 Riis, pastor 30
 — Ove Larsen, bonde 75
 Robins, Kathleen g. Lehmkuhl 76
 Rohde, sersjant 30
 — Em. 83
 Rolfsen [Rosensverd], Baard, sogneprest, stbl.
 [Rosenberg], Ifuer Mattsen, borgermester, stbl.
 — Peder Iversen, trelasthandler m. m., stbl.
 — Trinchen g. Collett, stbl.
 Ross, Gjertrud g. Bie, stbl.
 — Lars, stbl.
 Rowsing, dansk professor 40
 Rygh, Oluf, professor i nordisk arkæologi 48
 Rødaas, Amund Hansen, bonde 48
 — Hans og Halvor 48
 Røer, Ole, kaptein 58
 Rothe, Anders, bonde 51

 van Sand, Morten, slottsfoged, stbl.
 Sand, Sophie Mortensdatter g. Rosenberg, stbl.
 Sandborg, Hans Emanuel, sogneprest 45
 — Maren g. Clasen 45
 Schevig, Anders, lensmann 61
 Schiwe, fru 80
 Schjøtt, Ida Marie g. 1) Kjærskov, 2) Bræmer 4
 Schjævig, Christopher 61
 Schmidt 88
 Schnitler, assessor 61
 Schrader 83
 Schram, Andreas, kobberslager 52
 — Janicke g. Olsen 2
 — Michel 52
 — P. 52
 — Olsen, Ellen 53
 — Olsen, Janne 53
 — Olsen, Torvald, adm. direktør 52
 Schultz, Nils St., residerende kapellan 18
 Schydtz, sogneprest 63
 Schøning, kjøpmann 84
 Schested, Hannibal, statholder 72
 Sfinx (Edle Schjødt) 63
 Sigurdsdatter, Gunhild g. Falkener, stbl.
 Simonsen, I.ars, skibsfører 59
 — Ole Christiansen, skibsfører 59
 Sivertsen, vaksinator 29
 Skancke, kjøpmann 84
 Skanke, Anders, sogneprest, stbl.
 — Anne g. prost Østen Nielsen, stbl.
 Skiøberg 87
 Skriver, Ole, stbl.
 — Susanne g. Krabbe, stbl.
 Sleveland, Mikkel Salveson, bonde 64
 Smedal, riksadvokat 34
 Smør, Jon Halvardsson, stbl.
 — Ulvhild Jonsdatter g. T. Torkildsøn på Onarheim, Jæren, stbl.
 Sollied, H., stbl.
 Sommerfeldt, W. P., bibliotekar 54
 Stabel, C. 81
 Stang, Fredrik, professor 69
 Stebuss, vaksinator 30

- Stechornsdatte, Mareng. Wallendahl 69
 Steen, Johannes 87
 — Kaja g. Dybwad 14, 23, 63, 90
 Steffens, H. Krog, arkivar 19, 71, 78
 Stenersen, generalauditor 79
 — Eveline g. Meinich 49
 — Gabriel Hofgaard, sogneprest 49
 — S. J., professor 79
 Stockfleth, Niels Vibe, sogneprest 11, 29, 82, 83
 Strømer, Peder, prost, stbl.
 — Ursula Pedersdatte g. Hersleb, stbl.
 Stud, Elisabeth Johnsdatte g. Klæboe 10
 — John Pedersen, handelsmann 10
 Sundt, kjøpmann 2, 4
 — Inga g. Meier 75
 — Michael Andreas, dampskibsekspe-
 ditør 75
 — Mikael 75
 — Mikael Jansen, major 75
 Svendsen, B., klokke 18, 73
 — Jacobine Cathrine g. Esbensen 27, 29, 30
 — Nicolai Friderich, tømmermann, si-
 den skipper 30
 Sverdrup, frue 61
 — stallmester 62
 — Anders, proprietær, stbl.
 — Georg, professor 21
 — J. 9
 — Jørgen Andersen, forpakter, stbl.
 — Maren g. Hersleb 9, 16
 — Peder Michelsen, stbl.
 Sønderborg, hertugen av 61
 Sørensen, Christian, biskop 79
 Sørvik, Gabriel Dreier, bonde 45
 — Gunborg (Gull) g. Kjerschow 5, 15, 19, 45, 61
 — Knud Dreier, grosserer 45
 — Knud Dreier Gabrielsen, bonde 45
 — Mathias Dreier, grosserer 45
 Søster Bodil, nonne 9, stbl.
 Tack, Christopher Didriksson, kjøp-
 mann, rådmann, stbl.
 [Tack], Didrik Sandersson, borger-
 mester, stbl.
 — Ingeborg g. Tanche, stbl.
 — Maren g. Larsen (Lauritzen), stbl.
 Tanche, C. H., prost, stbl.
 — Karen g. Ancher, stbl.
 Tandberg, Jørgen, ingeniør, boktrykker 54
 — Stener, sogneprest 53
 von Tangen, Benedicte g. 1) Michelsen, 2) Astrup 70
 von Tangen, Jan Lyder, kjøpmann 70
 von Tangen, Johan Adolph, godseier 70
 von Tangen, Lyder, kjøpmann 70
 Tengelstad, Turid g. på Sleveland 64
 Thaulow, Chr. 19
 Thinn, Karenus Kristofer, h.r.justitia-
 rius 35
 Thodal, John, sogneprest, stbl.
 — Kirstine g. Strømer, stbl.
 Thomle, E. A. 49, 71
 Thommesen, Rolf, redaktør 75
 Thomsen, Viviche Nielsdatte g. Esben-
 sen 28
 Thoresen, tollkasserer 48
 — Kristine g. Aamodt 48
 Thurmann, Carl Fredrik, sogneprest 39
 — Laura Realfa g. Borchgrevink 39
 Topsøe-Jensen, T. A. 38
 Torleifsdatte, Brynhilde g. Benke-
 stok, stbl.
 Tovik g. Haugen 51
 Trampe, grevinne 81
 Treschow, frøken 61
 Tronsen, sersjant 30
 Tvedt, V. 69
 Tønder, Augusta g. Lie 58
 [Ugle] Morten Lauritzen, rådmann,
 godseier, sorenskriver 69, stbl.
 Ullich 82
 Ursin, Anne Cathrine. Kjærshou 2
 Valentinsen, Johanne Benedicte g.
 Boalth 69
 Vigeland, Gustav, billedhugger 68

- Vinningland, Kolbein Rasmussen, bonde 64
- Salve Kolbeinsson, bonde 64
- Vogt, stiftamtmand 79
- Carl 47
- Carl Jacob, oberst 47
- Eleonore g. Michelsson 47
- Hersleb, lagmann 34
- Jørgen Herman, oberst 47
- N., amtmann 22
- Ninna Gram g. Killengreen 47, 48
- Wadel, Hans Immanuel 28
- Wallendahl, Anders Ellingsen 69
- Benny g. Michelsen 69
- Ellert Andreas, kjøpmann 69
- Rasmus, kjøpmann 69
- Wallin, svensk skald 46
- Walnum, student 61
- Walseth, prest 8
- Wedel-Jarlsberg, grevinne 79
- Wiberg, S. V., dansk sogneprest 2, 56
- Wiesener, A. M., bibliotekar 64, 66, 69, 70, 72
- Helena g. Lehmkuhl 72
- Willmann, Johan, sakfører 4
- Wiltmann, Catrine Marie g. Kjærskov 4
- With, kjøpmann 84, 86
- Woll, V. 5
- Waagan, Gabriel Dreyer Tørrisson, bonde 45
- Ole Pedersen, bonde 45
- Peder 45
- Tørris I 45
- Tørris II 45
- Tørris Olsen, bonde 45
- Waal, Fredrikke, frue 52
- Ytreberg, N. A. 18, 37, 47, 63
- Zetlitz 83
- Øderup, Anna Martha g. Nøramer 62
- Østensdatter, Dorthe g. sorenskriver Bertelsen, stbl.
- Elisabeth g. Sverdrup, stbl.
- Østrup, Anna Ida g. 1) Hansen, 2) Wallendahl 69
- Aabel, M. C. W. S., g. Vogt 47.
- Aabenberg, Dorthe Michelsdatter, g. Schram 52
- Aagaard, Andreas, konsul 39, 53, 61 flg., 64, 80, 82, 87, 89
- Anna, g. Kjerschow, 80
- Bernhard, konsul 80
- Zacharias Andersen, handelsmann 61
- Aage Andersen, proprietær 61
- Aage Zachariassen, kjøpmann, stortingsmann 61, 87
- Aamodt, Anton 48
- Asbjørn, maler og tegner 48
- Aslaug 48
- Thorvald, kjøpmann 48
- Aas, Birgitte Cathrine, g. Killengreen 37
- Ole Heide, stbl., 69

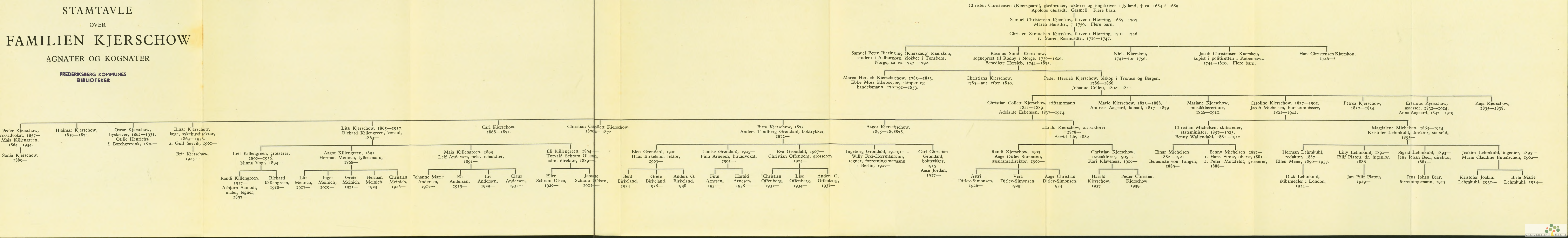
STAMTAVLE

OVER

FAMILIEN KJERSCHOW

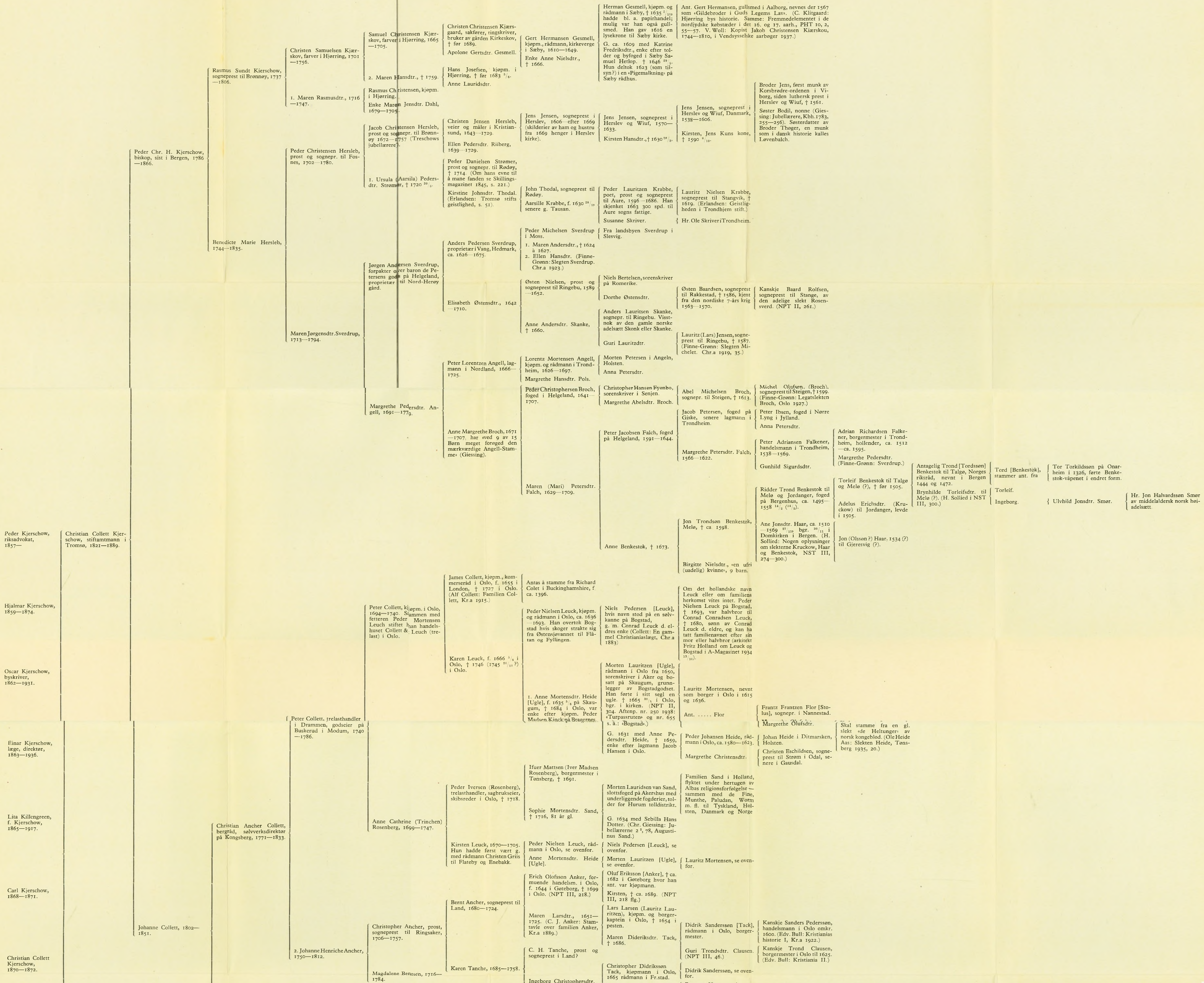
AGNATER OG KOGNATER

FREDERKSBERG KOMMUNES
BIBLIOTEKER

FAMILIEN KJERSCHOWS STAMBLAD

(VED ELISA TANDBERG)

Peder Kjerschow, riksadvokat, 1857—

Hjalmar Kjerschow, 1859—1874.

Oscar Kjerschow, byskriver, 1862—1931.

Einar Kjerschow, læge, direktør, 1865—1936.

Lita Killengreen, f. Kjerschow, 1865—1917.

Carl Kjerschow, 1868—1871.

Christian Collett Kjerschow, 1870—1872.

Christian Collett Kjerschow, stiftamtmand i Tromsø, 1821—1889.

Johanne Collett, 1802—1851.

Rasmus Sundt Kjerschow, sogneprst til Brønnøy, 1737—1806.

Benedicte Marie Hersleb, 1744—1835.

Christen Samuelsen Kjerschow, farver i Hjørring, 1701—1756.

1. Maren Rasmusdr., 1716—1747.

Peder Christensen Hersleb, prost og sognepr. til Fosnes, 1702—1780.

Maren Jørgensdr. Sverdrup, 1713—1794.

Samuel Christensen Kjerschov, farver i Hjørring, 1665—1705.

2. Maren Hansdr., † 1759.

Jacob Christensen Hersleb, prost og sognepr. til Brønnøy 1672—1757 (Treschows Jubellærere).

1. Ursula (Aarsia) Pedersdr. Strømmer, † 1720 2/3.

Margrethe Pedersdr. Angell, 1691—1779.

Christen Christensen Kjerschgaard, sakfører, tingskriver, bruker av gården Kirkeskov, † før 1689.

Hans Josefsen, kjøpm. i Hjørring, † før 1683 1/2.

Christen Jensen Hersleb, veier og måler i Kristiansund, 1643—1729.

Peder Danielsen Strømmer, prost og sognepr. til Rødøy, † 1714 (Om hans evne til å mane fanden se Skillingsmagazinet 1845, s. 221.)

Anders Pedersen Sverdrup, proprietær i Vang, Hedmark, ca. 1626—1675.

Jørgen Andersen Sverdrup, forpakter over baron de Peterens gods på Helgeland, til Nord-Herøy gård.

Peter Lorentzen Angell, lagmann i Nordland, 1666—1725.

Peder Christophersen Broch, foged i Helgeland, 1641—1707.

Anne Margrethe Broch, 1671—1707 har øved 9 av 15 Børn meget foroged den mærkværdige Angell-Stamme (Giessing).

Maren (Mari) Petersdr. Falch, 1629—1709.

James Collett, kjøpm., kommerseråd i Oslo, f. 1655 i London, † 1727 i Oslo. (Alf Collett: Familien Collett, Kr.a 1915.)

Peder Nielsen Leuck, kjøpm. og rådmann i Oslo, ca. 1636—1693. Han overtok Bogstad hvis skoger strakte sig fra Østensjøvannet til Flåtå og Fyllingen.

Karen Leuck, f. 1666 3/4 i Oslo, † 1746 (1745 2/12) i Oslo.

1. Anne Mortensdr. Heide [Ugle], f. 1635 2/3 på Skaugum, † 1684 i Oslo, var enke etter kjøpm. Peder Madsen Kinck på Bagstrøms.

G. 1631 med Anne Pedersdr. Heide, † 1659, enke etter lagmann Jacob Hansen i Oslo.

Ifuer Mattsen (Iver Madsen Rosenberg), borgermester i Tønsberg, † 1691.

Peder Iversen (Rosenberg), trelasthandler, sagbrukseier, skibsreder i Oslo, † 1718.

Sophie Mortensdr. Sand, † 1716, 81 år gl.

Kirsten Leuck, 1670—1705. Hun hadde først vært g. med rådmann Christen Griss til Flateby og Enebakk.

Bernt Ancher, sogneprst til Land, 1680—1724.

Kirsten Leuck, 1670—1705. Hun hadde først vært g. med rådmann Christen Griss til Flateby og Enebakk.

Karen Tanche, 1685—1758.

Christen Christensen Kjerschgaard, sakfører, tingskriver, bruker av gården Kirkeskov, † før 1689.

Hans Josefsen, kjøpm. i Hjørring, † før 1683 1/2.

Christen Jensen Hersleb, veier og måler i Kristiansund, 1643—1729.

Peder Danielsen Strømmer, prost og sognepr. til Rødøy, † 1714 (Om hans evne til å mane fanden se Skillingsmagazinet 1845, s. 221.)

Anders Pedersen Sverdrup, proprietær i Vang, Hedmark, ca. 1626—1675.

Jørgen Andersen Sverdrup, forpakter over baron de Peterens gods på Helgeland, til Nord-Herøy gård.

Peter Lorentzen Angell, lagmann i Nordland, 1666—1725.

Peder Christophersen Broch, foged i Helgeland, 1641—1707.

Anne Margrethe Broch, 1671—1707 har øved 9 av 15 Børn meget foroged den mærkværdige Angell-Stamme (Giessing).

Maren (Mari) Petersdr. Falch, 1629—1709.

James Collett, kjøpm., kommerseråd i Oslo, f. 1655 i London, † 1727 i Oslo. (Alf Collett: Familien Collett, Kr.a 1915.)

Peder Nielsen Leuck, kjøpm. og rådmann i Oslo, ca. 1636—1693. Han overtok Bogstad hvis skoger strakte sig fra Østensjøvannet til Flåtå og Fyllingen.

Karen Leuck, f. 1666 3/4 i Oslo, † 1746 (1745 2/12) i Oslo.

1. Anne Mortensdr. Heide [Ugle], f. 1635 2/3 på Skaugum, † 1684 i Oslo, var enke etter kjøpm. Peder Madsen Kinck på Bagstrøms.

G. 1631 med Anne Pedersdr. Heide, † 1659, enke etter lagmann Jacob Hansen i Oslo.

Ifuer Mattsen (Iver Madsen Rosenberg), borgermester i Tønsberg, † 1691.

Peder Iversen (Rosenberg), trelasthandler, sagbrukseier, skibsreder i Oslo, † 1718.

Sophie Mortensdr. Sand, † 1716, 81 år gl.

Kirsten Leuck, 1670—1705. Hun hadde først vært g. med rådmann Christen Griss til Flateby og Enebakk.

Bernt Ancher, sogneprst til Land, 1680—1724.

Kirsten Leuck, 1670—1705. Hun hadde først vært g. med rådmann Christen Griss til Flateby og Enebakk.

Karen Tanche, 1685—1758.

Herman Gesmell, kjøpm. og rådmann i Sæby, † 1635 2/3, hadde bl. a. papirhandel; mulig var han også gullsmed. Han gav 1616 en lysekroner til Sæby kirke.

Jens Jensen, sogneprst i Herslev og Wiuf, 1570—1633.

Jens Jensen, sogneprst i Herslev, 1606—1669 (skilderier av ham og hustru fra 1669 henger i Herslev kirke).

Jens Jensen, sogneprst i Rødøy, † 1714 (Om hans evne til å mane fanden se Skillingsmagazinet 1845, s. 221.)

John Thodal, sogneprst til Rødøy.

Peder Michelsen Sverdrup i Moss.

Østen Nielsen, prost og sogneprst til Ringebu, 1589—1652.

Anders Lauritsen Skanke, sognepr. til Ringebu. Visstnok av den gamle norske adelsætt Skonk eller Skanke.

Morten Petersen i Angeln, Holsten.

Lorentz Mortensen Angell, kjøpm. og rådmann i Trondheim, 1626—1697.

Peder Christophersen Broch, foged i Helgeland, 1641—1707.

Peter Jacobsen Falch, foged på Helgeland, 1591—1644.

Margrethe Petersdr. Falch, 1566—1622.

Ridder Trond Benkestok til Mela og Jordanger, foged på Bergenhus, ca. 1495—1558 1/2 (1492).

Jon Trondsen Benkestok, Mela, † ca 1598.

Anne Benkestok, † 1673.

Birgitte Nielsdr., *en ufri (uadelig) kvinne*, 9 barn.

Niels Pedersen [Leuck], hvis navn stod på en sølvkanne på Bogstad, † 1693, var halvbror til Conrad Conradsen Leuck, † 1680, sønn av Conrad Leuck d. eldre, og kan ha tatt familienavnet efter sin mor eller halvbror (arkitekt Fritz Holland om Leuck og Bogstad i A-Magasinet 1934 2/11).

Morten Lauritzen [Ugle], rådmann i Oslo fra 1650, sorenskriver i Aker og bopått på Skaugum, grunnlegger av Bogstadgodset. Han førte i sitt segl en ugle. † 1665 20 i Oslo, bgr. i kirken. (NPT II, 304. Aftenp. nr. 250 1938: "Turpassanten" og nr. 655 s. 3.: "Bogstad.")

Lauritz Mortensen, nevnt som borger i Oslo i 1615 og 1636.

Peder Johansen Heide, rådmann i Oslo, ca. 1580—1623.

Morten Lauridsen van Sand, slottsfoged på Akershus med underliggende fogderier, tolder for Hurum tolldistrikt.

G. 1634 med Sebilla Hans Dotter. (Chr. Giessing: Jubellærerne 2 3, 78, Augustinus Sand.)

Niels Pedersen [Leuck], se ovenfor.

Morten Lauritzen [Ugle], se ovenfor.

Lars Larsen (Lauritz Lauritzen), kjøpm. og borgerskapteit i Oslo, † 1654 i pesten.

Maren Dideriksdr. Tack, † 1686.

Christopher Didriksson Tack, kjøpmann i Oslo, 1665 rådmann i Fr.stad.

Ant. Gert Hermansen, gullsmed i Aalborg, nevnes der 1567 som «Gildebroder i Guds Legems Lav». (C. Klitgaard: Hjørring bys historie. Samme. Fremmedelementer i de nordjyske købstæder i det 16. og 17. aarh., PHT 10, 2, 55—57. V. Woll: Kopist Jakob Christensen Kiærskou, 1744—1810, i Vendsysselsske aarboeger 1937.)

Jens Jensen, sogneprst i Herslev og Wiuf, 1570—1633.

Kirsten Hansdr., † 1630 2/3.

Peder Lauritzen Krabbe, poet, prost og sogneprst til Aure, 1596—1686. Han skjenket 1663 300 spd. til Aure sogns fattige.

Lauritz Nielsen Krabbe, sogneprst til Stangvik, † 1619. (Erlandsen: Geistligheden i Trondhjem stift.)

Fra landsbyen Sverdrup i Slesvig.

Niels Bertelsen, sorenskriver på Romerike.

Anders Lauritsen Skanke, sognepr. til Ringebu. Visstnok av den gamle norske adelsætt Skonk eller Skanke.

Morten Petersen i Angeln, Holsten.

Lorentz Mortensen Angell, kjøpm. og rådmann i Trondheim, 1626—1697.

Peder Christophersen Broch, foged i Helgeland, 1641—1707.

Peter Jacobsen Falch, foged på Helgeland, 1591—1644.

Margrethe Petersdr. Falch, 1566—1622.

Ridder Trond Benkestok til Mela og Jordanger, foged på Bergenhus, ca. 1495—1558 1/2 (1492).

Jon Trondsen Benkestok, Mela, † ca 1598.

Anne Benkestok, † 1673.

Birgitte Nielsdr., *en ufri (uadelig) kvinne*, 9 barn.

Niels Pedersen [Leuck], hvis navn stod på en sølvkanne på Bogstad, † 1693, var halvbror til Conrad Conradsen Leuck, † 1680, sønn av Conrad Leuck d. eldre, og kan ha tatt familienavnet efter sin mor eller halvbror (arkitekt Fritz Holland om Leuck og Bogstad i A-Magasinet 1934 2/11).

Morten Lauritzen [Ugle], rådmann i Oslo fra 1650, sorenskriver i Aker og bopått på Skaugum, grunnlegger av Bogstadgodset. Han førte i sitt segl en ugle. † 1665 20 i Oslo, bgr. i kirken. (NPT II, 304. Aftenp. nr. 250 1938: "Turpassanten" og nr. 655 s. 3.: "Bogstad.")

Lauritz Mortensen, nevnt som borger i Oslo i 1615 og 1636.

Peder Johansen Heide, rådmann i Oslo, ca. 1580—1623.

Morten Lauridsen van Sand, slottsfoged på Akershus med underliggende fogderier, tolder for Hurum tolldistrikt.

G. 1634 med Sebilla Hans Dotter. (Chr. Giessing: Jubellærerne 2 3, 78, Augustinus Sand.)

Niels Pedersen [Leuck], se ovenfor.

Morten Lauritzen [Ugle], se ovenfor.

Lars Larsen (Lauritz Lauritzen), kjøpm. og borgerskapteit i Oslo, † 1654 i pesten.

Maren Dideriksdr. Tack, † 1686.

Christopher Didriksson Tack, kjøpmann i Oslo, 1665 rådmann i Fr.stad.

Broder Jens, først munk av Korsbrødre-ordenen i Viborg, siden luthersk prest i Herslev og Wiuf, † 1561.

Søster Bodil, nonne (Giesing: Jubellærere, Kbh. 1783, 255—256). Søsterdatter av Broder Thøger, en munk som i dansk historie kalles Løvenbalch.

Kanskje Baard Rolfsen, sogneprst til Stange, av den adelige slekt Rosensverd. (NPT II, 261.)

Peter Adriansen Falkener, handelsmann i Trondheim, 1538—1569.

Antagelig Trond [Tordsson] Benkestok til Talge, Norges riksråd, nevnt i Bergen 1444 og 1472.

Adelus Erichdr. (Krucow) til Jordanger, levde i 1505.

Jon (Olsson?) Haar, 1534 (?) til Gjersveg (?)

Skal stamme fra en gl. slekt «de Heltunger» av norsk kongeblood. (Ole Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 20.)

Familien Sand i Holland, flyktet under hertugen av Albas religionsforfølgelse — sammen med de Fine, Munthe, Paludan, Worm m. fl. til Tyskland, Holsten, Danmark og Norge

Kanskje Sanders Pedersson, handelsmann i Oslo omkr. 1600. (Edv. Bull: Kristianias historie I, Kr.a 1922.)

Kanskje Trond Clausen, borgermester i Oslo til 1625. (Edv. Bull: Kristiania II.)

Tord [Benkestok], stammer ant. fra

Torleif Benkestok til Talge og Mela (?), † før 1505.

Jon (Olsson?) Haar, 1534 (?) til Gjersveg (?)

Skal stamme fra en gl. slekt «de Heltunger» av norsk kongeblood. (Ole Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 20.)

Familien Sand i Holland, flyktet under hertugen av Albas religionsforfølgelse — sammen med de Fine, Munthe, Paludan, Worm m. fl. til Tyskland, Holsten, Danmark og Norge

Kanskje Sanders Pedersson, handelsmann i Oslo omkr. 1600. (Edv. Bull: Kristianias historie I, Kr.a 1922.)

Kanskje Trond Clausen, borgermester i Oslo til 1625. (Edv. Bull: Kristiania II.)

Torleif Benkestok til Talge og Mela (?), † før 1505.

Adelus Erichdr. (Krucow) til Jordanger, levde i 1505.

Jon (Olsson?) Haar, 1534 (?) til Gjersveg (?)

Skal stamme fra en gl. slekt «de Heltunger» av norsk kongeblood. (Ole Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 20.)

Familien Sand i Holland, flyktet under hertugen av Albas religionsforfølgelse — sammen med de Fine, Munthe, Paludan, Worm m. fl. til Tyskland, Holsten, Danmark og Norge

Kanskje Sanders Pedersson, handelsmann i Oslo omkr. 1600. (Edv. Bull: Kristianias historie I, Kr.a 1922.)

Kanskje Trond Clausen, borgermester i Oslo til 1625. (Edv. Bull: Kristiania II.)

Torleif Benkestok, stammer ant. fra

Torleif Benkestok til Talge og Mela (?), † før 1505.

Jon (Olsson?) Haar, 1534 (?) til Gjersveg (?)

Skal stamme fra en gl. slekt «de Heltunger» av norsk kongeblood. (Ole Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 20.)

Familien Sand i Holland, flyktet under hertugen av Albas religionsforfølgelse — sammen med de Fine, Munthe, Paludan, Worm m. fl. til Tyskland, Holsten, Danmark og Norge

Kanskje Sanders Pedersson, handelsmann i Oslo omkr. 1600. (Edv. Bull: Kristianias historie I, Kr.a 1922.)

Kanskje Trond Clausen, borgermester i Oslo til 1625. (Edv. Bull: Kristiania II.)

Torleif Benkestok, stammer ant. fra

Torleif Benkestok til Talge og Mela (?), † før 1505.

Jon (Olsson?) Haar, 1534 (?) til Gjersveg (?)

Skal stamme fra en gl. slekt «de Heltunger» av norsk kongeblood. (Ole Heide Aas: Slekten Heide, Tønsberg 1935, 20.)

Familien Sand i Holland, flyktet under hertugen av Albas religionsforfølgelse — sammen med de Fine, Munthe, Paludan, Worm m. fl. til Tyskland, Holsten, Danmark og Norge

Kanskje Sanders Pedersson, handelsmann i Oslo omkr. 1600. (Edv. Bull: Kristianias historie I, Kr.a 1922.)

Kanskje Trond Clausen, borgermester i Oslo til 1625. (Edv. Bull: Kristiania II.)

